

GRAMMATICAE INSTITVTIONIS THEODORI
GAZAE LIBER PRIMVS LATINVS FA-
CTVS, AC DISTINCTVS. PER
DESYDERIVM ERASMVM
ROTERODAMVM.

SVMMA DIVISIO LITERARVM:

Vatuor & uiginti literarū, uocales quidem Vocales & cōsonātes.
 septem. α. ε. η. ι. ο. ω. υ.

Consonantes autē reliquæ septendecim.

Diuisio uocalium.

Vocalium autem longæ quidem. η. ω.

Breues uero ε. ο.

Ancipites autem α. ι. υ.

Compositio uocalium.

Ex quibus diphthongi proprie quidē

ae af i ef i u
~~αι. αυ. ει. οι. ου.~~

Diphthongi proprie
 lex.

Improprie uero ~~αι. ηι. ωι. υι.~~

Diphthongi impro-
 prie qua-
 tuor.

Diuisio consonantium.

Consonantium autem.

Aliæ quidem semiuocales, ut

β. γ. δ. λ. μ. ν. ς. σ.

Semiuocales octo.

Subdiuisio semiuocalium.

Quarum duplices quidem β. γ. δ.

Immutabiles autem & liquidæ λ. μ. ν. ς.

Immutabiles qua-
 tuor.

A 3 Aliæ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Habet autem & numerum, & casum accidentia.

Numerum quidem singularem, dualem, pluralem.

Casum autem, rectum, genitium, dativum, accusativum.

Numerus
triplex.
Casus qua-
tuor.

DECLINATIO PRAEPOSITIVI.

Porro declinatio praepositivi quidem articuli sic habet.

Numero singulari, genere masculino.

Rectus δ. genitivus τού. dativus τῷ. accusativus τόν.

Articuli
masculini
& neutri,
declinant
iuxta ter-
tiam nomi-
num decli-
nationem,
Foemini
iuxta secun-
dam.

Duales.

Rectus & accusativus τῶ. genitivus & dativus τοῦ.

Plurales.

Rectus δf. genitivus τῶν. dativus τοῖς. accusativus τοὺς.

FOEMININI singulares.

Rectus ἡ. genitivus τῆς. dativus τῇ. accusativus τήν.

Duales.

Rectus & accusativus τῶ. genitivus & dativus ταῦ.

Plurales.

Rectus δv. genitivus τῶν. dativus ταῖς. accusativus τὰς.

NEUTRI singulares.

Rectus τὸ. genitivus τοῦ. dativus τῷ. accusativus τὸ.

Duales.

Rectus & accusativus τῶ. genitivus & dativus τοῦ.

Plurales.

Rectus τῶ. genitivus τῶν. dativus τοῖς. accusativus τὰς.

De δ

THEODORI PRIMVS

De loco uocatiui.

Ceterum uocandi casum nullus habet articulus:

Siquidem δ non est articulus, sed aduerbium uocandi.

DECLINATIO POSTPOSITIVI.

In his mu/
tatur τ in
aspiratio/
nem, & fi/
unt duo
accentus.

Postpositiui uero declinatio sic habet.

MA sculini singulares.

Rectus $\delta\sigma$. genitiuus $\delta\nu$. datiuus $\delta\upsilon$. accusatiuus $\delta\mu$.

Duales.

Rectus & accusatiuus ω . genitiuus & datiuus $\omega\mu$.

Plurales.

Rectus $\delta\iota$. genitiuus $\delta\mu$. datiuus $\delta\iota\sigma$. accusatiuus $\delta\nu\sigma$.

FOEminini singulares.

Rectus η . genitiuus $\eta\sigma$. datiuus η . accusatiuus $\eta\mu$.

Duales.

Rectus & accusatiuus α . genitiuus & datiuus $\alpha\mu$.

Plurales.

Rectus ω . genitiuus $\omega\mu$. datiuus $\omega\iota\sigma$. accusatiuus $\alpha\sigma$.

NEV tri singulares.

Rectus δ . genitiuus $\delta\nu$. datiuus $\delta\upsilon$. accusatiuus δ .

Duales.

Rectus & accusatiuus ω . genitiuus & datiuus $\delta\mu$.

Plurales.

Rectus α . genitiuus $\omega\mu$. datiuus $\delta\iota\sigma$. accusatiuus α .

De nomine

Libri 1. adu. uocandi tue

ERASMO ROT. INTERPRETE.
DE NOMINE.

Nomen autē, aliud quidē propriū, ut Socrates. Nominis
diuisio.
 Aliud uero appellatiuū, ut homo. Aliud autē
 adiectiuū, ut bonus. Aliud rursus relatiuū, ut
 ὁμοῖος, i. qualis. Aliud autem interrogatiuū, ut ποῖος, i. qualis.
 Aliud autem numerale, ut ἕξ unus, δύο duo, τρεῖς tres. Cete-
 rum accidentia habet hæc, genus, speciem, figuram, nume-
 rum, casum, personam.
 Genus quidem masculinum, ut λόγος sermo. Genera
nominis Foemininum,
 ut ἐπιστήμη scientia. Neutrum, ut ἀγαθόν bonum.
 Speciem uero primitiuam, ut πᾶς omnis. Species Deriuatiuam, ut
 θεῶν Theon
 Figuram autem, simplicem, ut ἵππος, i. equus. Figura.
 Compositam, ut φιλιππος, i. studiosus equorum.
 Numerum uero singularem, ut θεός, i. deus. Numeri.
 Dualem, ut δύο, i. duo dij. Pluralem, ut θεοί, i. plures dij.
 Casum autem, rectum, genitiuum, datiuum, accusatiuum. Casus.
 uocatiuum.
 Personas autem, tertiam, ut σωκράτης, hic Socrates. Personæ.
 secundam, ut σόκράτης, i. o Socrates.

DIVISIO DECLINATIONVM.

Declinatur autē aut paribus syllabis, ut αἰνείας αἰνείου Aeneas
 Aeneæ. Aut imparibus syllabis, ut αἶας αἰαντος ajax aiacis.
B Ac paribus

Ac paribus quidem syllabis quadrifariam. Imparibus autem syllabis unico modo. Vnde & declinatio nominis, alia quidem uocetur prima, alia secunda, alia tertia, alia quarta. Porro quinta imparium est syllabarum.

PRIMA NOMINVM DECLINATIO.

Prima igitur, quæ est nominū in αε aut ηε desinentiū masculinorū, quorū genitiuus desinit in ου, datiuus in α uel η, accusatiuus in ρ cū uocali recti.

Exemplum nominum in αε.

singularia Rectus ὁ αἰμείας, genitiuus τῷ αἰμείου, datiuus τῷ αἰμεία, accusatiuus τὸν αἰμεία, uocatiuus ὦ αἰμεία.

dualia Rectus & accusatiuus τῷ αἰμεία, genitiuus & datiuus τοῖν αἰμεία, uocatiuus ὦ αἰμεία.

pluralia Rectus οἱ αἰμείαι, genitiuus τῶν αἰμείων, datiuus τοῖς αἰμείαις, accusatiuus τοὺς αἰμείας, uocatiuus ὦ αἰμείαι.

Exemplum nominum in ηε.

singularia ὁ χεῦση, τῷ χεῦσου, τῷ χεῦση, τὸν χεῦση, ὦ χεῦση.

dualia τῷ χεῦσα, τοῖν χεῦσαι, ὦ χεῦσα.

pluralia οἱ χεῦσαι, τῶν χεῦσων, τοῖς χεῦσαις, τοὺς χεῦσας, ὦ χεῦσαι.

SECUNDA NOMINVM DECLINATIO.

Secunda uero, quæ est nominum in α uel η desinentiū fœmininorū, quorū genitiuus in αε uel in ηε desinit, datiuus in ε uel in η, accusatiuus in ρ cum uocali recti.

Exemplum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Exemplum nominis in α purum.

Ἡ μάια, τῆς μάιας, τῇ μάϊα, πλὴν μάϊαρ, ᾧ μάϊα.

τὰ μάια, τᾶιρ μάϊαρ, ᾧ μάϊα.

Αἱ μάϊαι, τῶν μαϊῶν, ταῖς μάϊαις, τὰς μάϊας, ᾧ μάϊαι.

Μαία.
singularia
dualia

pluralia

Exemplum nominis in α non purum.

Ἡ μούσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, πλὴν μῦσαρ, ᾧ μούσα.

τὰ μούσα, τᾶιρ μῦσαιρ, ᾧ μούσα.

Αἱ μῦσαι, τῶν μῦσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ᾧ μούσαι.

singularia

dualia

pluralia

Exemplum nominum in η.

Ἡ τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, πλὴν τιμήρ, ᾧ τιμή.

τὰ τιμὰ, τᾶιρ τιμᾶιρ, ᾧ τιμὰ.

Αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ᾧ τιμαί.

Honor
singularia
dualia

pluralia

Annotatiuncula.

Sciendum est, quod sola nomina, in α purum, aut in ρα, aut in δα, aut in θα desinentia, idē finale α seruant in declinatione,

ut μάια μάιας μάϊα.

ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρα λήδα λήδας λήδα.

κισαῖθα κισαῖθας κισαῖθα.

Μαία
dies lecta

capella

TERTIA NOMINVM DECLINATIO.

Tertia uero, quæ est nominū in os desinentiū masculinorū simul ac fœmininorū, & in om neutrorū, exceptis comparatiuis, quorū genitiuus in ou desinit. Datīuus in φ. Accusatiuus in ρ cum uocali recti.

Datiuus in φ. Accusatiuus in ρ cum uocali recti.

B 2 Exemplum

THEODORI PRIMVS

Exemplum in *ος* masculinorum.

Deus. Ο θεός, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεόν, ᾧ θεῷ.

singularia
dualia τῶ θεῶ, τοῖν θεοῖν, ᾧ θεῶ.

pluralia Οἱ θεοί, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεούς, ᾧ θεοί.

Exemplum in *ος* foemininorum.

Via.
singularia Η δέσφ, τῆς δέσφ, τῆ δέσφ, τῆν δέσφ, ᾧ δέσφ.

dualia τῶ δέσφ, ταῖν δέσφ, ᾧ δέσφ.

pluralia Αἱ δέσφ, τῶν δέσφ, ταῖς δέσφ, τὰς δέσφ, ᾧ δέσφ.

Exemplum in *ου* neutrorum

Pulchrum τὸ καλόν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλόν, ᾧ καλόν.

singularia
dualia τῶ καλῶ, τοῖν καλοῖν, ᾧ καλῶ.

pluralia τὰ καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ᾧ καλὰ.

QVARTA NOMINVM DECLINATIO ATTICA.

ως ὁ ἦ
ωρ τῷ
hæcquāuis
diphthong
gū tertie
mutat in ω

Quarta declinatio, quæ est nominū in *ως* definiti-
tium, masculinorū ac foemininorum, & neutro-
rum in *ωρ*, quorum genitiuus definit in *ω*, dati-

uus in *φ*, accusatiuus in *ρ*, cum uocali recti.

Exemplum in *ως* masculinorum.

Menclaus Ο μενέλεω, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεω, τὸν μενέλεω, ᾧ μενέλεω.

singularia
dualia τῶ μενέλεω, τοῖν μενέλεω, ᾧ μενέλεω.

pluralia Οἱ μενέλεω, τῶν μενέλεω, τοῖς μενέλεω, τοὺς μενέλεω, ᾧ μενέλεω.

Exemplum in *ως* foemininorum.

Area
singularia Η ἄλω, τῆς ἄλω, τῆ ἄλω, τῆν ἄλω, ᾧ ἄλω.

τὰ ἄλω.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τὰ ἄλω. τὰ ἰμ ἄλωμ. ᾧ ἄλω.

dualia
pluralia

Αἱ ἄλω. τῶμ. λῶμ, ταῖς ἄλωες. τὰς ἄλωες. ᾧ ἄλω.

Exemplum in ωμ neutrorum.

τὸ ἔυγεωμ. τοῦ ἔυγεω. ἑὸς ἔυγεω. ᾧ ἔυγεωμ. ᾧ ἔυγεωβ.

Fertile
singularia

τῶ ἔυγεω. τοῖμ ἔυγεωμ. ᾧ ἔυγεω.

dualia
pluralia

τὰ ἔυγεω. τῶμ ἔυγεωμ. τοῖς ἔυγεως. τὰ ἔυγεω. ᾧ ἔυγεω.

DE QVINTA NOMINVM DECLINATIONE

Qvinta declinatio, quæ est nominũ masculinorũ
simul & fœmininorũ, ac neutrorũ, quorum ge-
nitiuus desinit in ος. datiuus in ι. accusatiuus in ε.

præter neutra.

Exemplum masculinorum.

Aiæx
singularia
dualia

Ο ἄιας. τοῦ ἄιατος. ἑὸς ἄιατι. ᾧ ἄιατα. ᾧ ἄιας. & ᾧ ἄιαμ.

τὸ ἄιατε. τοῖμ ἄιατοιμ. ᾧ ἄιατε.

Οἱ ἄιατες. τῶμ ἄιατων. τοῖς ἄιασι. τούς ἄιατας. ᾧ ἄιατες.

pluralia

Exemplum fœmininorum.

Η τρυγῶμ. τῆς τρυγόνος. τῆ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ᾧ τρυγῶμ.

Turtur
singularia
dualia

τὰ τρυγόνε. ταῖμ τρυγόνοιμ. ᾧ τρυγόνε.

Αἱ τρυγόνες. τῶμ τρυγόνων. ταῖς τρυγόνσι. τὰς τρυγόνας. ᾧ τρυγόνες.

pluralia

Exemplum neutrorum.

τὸ βῆμα. τοῦ βήματ. ἑὸς βήματι. ᾧ βῆμα. ᾧ βῆμα.

Tribunal
singularia
dualia
pluralia

τῶ βήματι. τοῖμ βημάτοιμ. ᾧ βήματι.

τὰ βήματα. τῶμ βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ᾧ βημάτα.

B 5 Denominibus

DE NOMINIBVS CONTRACTIS:

QVINTAE autē huiuscē declinationis sunt & illa quæ contractionem patiuntur. alia quidem magis. alia uero minus.

παλυπαθη
εργατοπαθη

Quapropter, etiam altera quidem Multipassia, altera uero Paucipassia uocentur.

Multipassiorum formæ tres.

Sint autem & multipassiorum. alia quidem appellata

Quod genus sunt hæc.

Prima forma. *Δημοθένης, ἰσθῆνης, τῆχθ.* Demosthenes. uerum. iurus.

Secunda. Alia uero *ι*, ut *ὄφις, σίνηπι.* serpens. sinapi.

Tertia. Alia uero *α*, ut *κρέας.* caro.

Paucipassiorum formæ quinque.

Prima. Porro paucipassiorū, alia quidē uocentur *ου*, ut *βασιλεύς.* rex

Secunda. Alia uero *ου*, ut *βοῦς.* id est bos.

Tertia. Alia uero *ω*, ut *λαῖω, αἰδῶς.* latona, pudor.

Quarta. Alia uero primum *υ*, ut *ἡδύς, ἄστυ.* iucundus, ciuitas.

Quinta. Alia uero secundum *υ*, ut *βότρυς.* botrus.

Regulæ aliquot.

Cæterum, quibus modis & in quibus casibus horum singula transmutentur, cōsideretur in his, si prius illud acceperimus, Omnium neutrorū, & omnium dualium eundem esse rectum & accusatiuum & uocatiuum. Et omnium pluralium eundem esse rectum & uocatiuum.

Prima

ERASMO ROT. INTERPRETĒ

PRIMA FORMA CONTRACTORVM.

Contractiones nominum κ. ε. ο.

20 cōtrahit̄ in ου. εἴ in ει. εα in η. uel in ει. εε in η uel in ει. εοι in οἷ.

20 in ὦ, ut τῶ δημοδοθένους δημοδοθένους. τῷ δημοδοθένει δημοδοθένει. τῶν δημοδοθένων δημοδοθένων. singularia

δημοδοθένεα δημοδοθένη. τῶ δημοδοθένεε δημοδοθένη. τῶν δημοδοθένων δημοδοθένων. dualia

δημοδοθένέοιρ δημοδοθένότμ. οἷ δημοδοθένεες δημοδοθένεις. τῶν δημοδοθένων δημοδοθένων. pluralia

δημοδοθένέωμ δημοδοθένέωμ, τῶν δημοδοθένεας δημοδοθένεις

Exemplum neutrorum.

τὰ πῖχρα πῖχρη. τὰ ἀλκῆεα ἀλκῆε.

In ceteris
cōueniunt
cum alijs.

SECUNDA FORMA.

Contractiones nominū in τ. ιτ̄ contrahit̄ in τ. ιε in τ. ια in τ. singularia

ut τῷ ὄφιι ὄφι. οἷ ὄφεις ὄφεις. τοὺς ὄφιας ὄφιας. pluralia

Exemplum neutri.

τὰ σῖνήπια σῖνήπι.

In ceteris
cōueniūt.

Annotatiuncula.

Horum autem & ο genitiui, in ω transmutatur, & ι in ε. ut

ὄφιος, ὄφειω, ὄφισιμ, ὄφειωμ. Atq; in totum τ penultima in ε

mutatur. proinde rursum contractiones existunt, quales in

nominibus primæ formæ, ut τῷ ὄφιι ὄφια. οἷ ὄφεις ὄφεις. τοὺς

ὄφιας ὄφιας. σῖνήπια σῖνήπι.

TERTIA FORMA.

Contractiones eorum quæ habent α.

20, contrahitur in ω. αἷ in α. κα in α. αοιρ in ὦμ. αα in α longū

αο in ὦ,

THEODORI PRIMVS

singularia αο ἰν ὦ, ut τοῦ κρέατος κρέως. ἑὴ κρέατ' κρέα.

dualia τῶ κρέαε κρέα. τοῦ κρεῶσιμ, κρεῶσιμ

pluralia τὰ κρέαα κρέα. τῶν κρεῶων κρεῶν.

PRIMA FORMA ὀλίγοπαθῶν

Contractiones nominum habentium ου.

εἰ contrahitur in ε. ει ἰν ε. εἶα ἰν ε, ut

singularia ἑὴ βασιλείε βασιλεῖ.

pluralia οἱ βασιλείες βασιλεῖς, τοῦς βασιλέας βασιλεῖς

Annotatiuncula.

In his autem & ο genitiui in ω uertitur more attico, ut τοῦ βασιλέως. βασιλέως. At rursus ε ἰν η uertitur in singularis casib⁹ more Ionico, ut βασιλέως βασιλεῖος, βασιλείε βασιλεῖ & cætera.

SECUNDA FORMA

Contractiones nominum habentium ου.

οι contrahitur in ου. οα ἰν ου, ut

pluralia οἱ βόες βοῦς. τοῦς βόας βοῦς

TERTIA FORMA

Contractiones nominum habentium ω.

οο mutatur in ου. οἶ ἰν οι. οα ἰν ω, ut

singularia τῆς λητόος λητοῦς. τῆ λητοῖ λητοῖ. τῶν λητόα λητῶ.

Annotatiuncula.

Et ita fiunt Horum dualia & pluralia tertiæ fiunt declinationis, ut
 incōtracta. τὰ λητῶ. ταῦ λητοῖμ, αἱ λητοῖ. τῶν λητῶν. & cætera.

Quarta

ERASMO ROT. INTERPRETE:
QUARTA FORMA.

Contractiones nominum habentium prius v.

ī mutatur in ει. εε in α. εα in α. ut

ἄνθρωπος ἄνθρωποι

singularia

οἱ ἄνθρωποι ἄνθρωποι. τοὺς ἄνθρωπους ἄνθρωποι.

pluralia

QVINTA FORMA.

Contractiones nominum habentium secundum v.

v mutatur in v. va in v, ut

οἱ βότρυες βότρυες. τοὺς βότρυας βότρυες.

Annotatiuncula.

Fiat autem & singularis accusatiuus, & nominū habentiū οἱ

& habentium utrunq; v, a recto, conuerso σ in μ, ut

ὁ βούς. τὸν βούμ. ὁ βότρυς. τὸν βότρυμ. ὁ ἄνθρωπος. τὸν ἄνθρμ.

Et nominum habentium ī consimiliter, exceptis uidelicet

Apparet hanc exceptionē additam ab aliquo.

neutris, ὄφις, ὄφις.

Diuerſi inflexionum modi.

Nominaliter quidem declinetur sic, ut dictū est, quinq; formis, uerū secundū genera fit, uelut a genere in genus transformatio, ut ὁ δίκαιος, ἡ δίκαια, τὸ δίκαιον. ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἄνθρωπος, τὸ ἄνθρ.

Iustus a, ū

DE NUMERALIBVS.

Numeralia uero nomina quæ unum significant, singulariter semper declinātur. porro quæ duo, dualiter. quæ autem plura pluraliter, hoc modo.

C sig

THEODORI PRIMVS.

- Vnus εἷς, ἐμὸς, ἐνὶ ἑμῶς
 Vna μία, μίᾱς, μιᾶ, μία.
 Vnum ἓμ, ἐνός, ἐνὶ ἑμ.
 Duo δύο, δύοῖν.
 Tres hi & ha τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς.
 Triā. τρία, τριῶν, τρισί, τρία.
 Quatuor. τέσσαρες, τεσσάρων, τεσσαρσί, τεσσαρά.
 hi & ha. τεσσάρα, τεσσάρων, τεσσαρσί, τεσσαρά.
 Hac quatuor. A quatuor autē usq; ad centū nullus numerus declinatur.

DIVISIO NOMINIS IVXTA ACCIDENTIA

Inter ea uero quæ accidunt nomini, deriuatiuorum, aliud quidem patronymicum, aliud autem comparatiuum, aliud superlatiuum, aliud diminutiuum, aliud possessiuum, aliud denominatiuum, aliud uerbale.

Terminationes patronymicorum.

- ♂^{us} Est autem masculinum quidem patronymicum, aut in δ^{us}, ut πρίαμος πριαμίδης, ἥλιος ἠλιάδης, πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης, ωρ ἄρηνς ἀρηνέως ἄρηνδης. Aut in ωρ, ἀτρυνς ἀτρυνέως ἀτρυνώω.
 ♀^{is} Femininū autem aut in ις, ut πριαμίδης πριαμίδης.
 ας, Aut in ας, ut ἠδριάδης ἠδριάς.

Terminatio comparatiuorum.

- Diues Comparatiuorū autē, aliud quidē in ερος, ut πλούσιος πλουσιώτερος, πλουσιώτατος. Aliud uero in ωρ, ut καλός, καλλίωρ.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

κάλλιωρ. i. hic & hæc pulchrior, τὸ κάλλιωρ. i. hoc pulchrius. Pulcher

Superlatiuorum.

Suplatiuū. aūt, aliud qdē in τάτος πλουσιώτατος πλουσιώτατος

πλουσιώτατμ. Aliud uero in εος, ut κάλλισος, καλλίση, κάλλισομ.

Terminationes diminutiuorum.

Diminutiū uero, aliud qdē in κοσ, ut ἀνθρωπίσκοσ, i. homūci ^{ἀνθρωπος,}

ius, νεανίσκοσ, i. adolescētulus. aliud aūt in ιορ, ut ἀνθρωπίορ, i. ho ^{νεανίας,}

mūcio, aliud in αδιορ, ut κρεάδιορ, i. carūcula. aliud in υδριορ, ut ^{κρέαρ,}

λοιδριορ, i. ratiūcula. aliud in υλλιορ, ut μαζακύλλιορ, i. iuuēculus. ^{λόγοσ}

Aliud in αριορ, ut ποάριορ, i. herbula. Aliud in αξ, ut λίθαξ, i. la ^{μείραξ,}

pillus. Aliud in ισ, genere fœminino, ut νκσις, id est, insulula. ^{πόα,}

Terminationes possessiuorum.

Possessiuum autem aliud quidem in κοσ, ut ἀττικὸσ, δαρικὸσ, ^{λίθοσ,}

δαρική, δαρικόρ. Aliud uero in εος, ut αἰάντεος, αἰαντία, αἰαντιορ, ^{νῆσοσ}

Denominatiuum.

Denominatiuum autem δέωρ ab hoc nomine θεὸσ.

Verbale.

Verbale uero, ut φιλήμωρ, id est, amicus, ab hoc uerbo πεφίλη

μαί. id est, amatus fui.

VERBORVM GENERA.

Porrò uerbū aliud qdē actiuū, ut τύπῳ .i. uerbero.

Aliud autem passiuū, ut τύπῳμαι. id est, uerberor.

Aliud mediū, siue ῶσ, ut βιάζομαι. i. cōpello, siue compello.

C 2 Aliud

THEODORI PRIMVS

Aliud neutrum, ut ὑγιαίνω. i. sanus sum. Aliud per se actiuū,
ut μάχομαι. i. pugno. Aliud per se passiuū, ut πάσχω. i. patior.

Terminationes uerborum.

Præterea aliud in ω barytonum, hoc est, penultima acuta,
ut τέρω. i. delecto. Aliud in ω circumflexum ex cōtractione,
ut ποιῶ. id est, facio. Aliud in μι, ut τίθημι. id est, pono.

Accidentia uerbo.

Habet autem accidentia speciem, figuram, numerum, per-
sonam, tempus, modum.

Species.

Speciem quidem primitiuam, ut ἄρω. id est, rigo.

Deriuatiuam, ut ἀρδύω, id est, rigo.

Figuræ.

Figuram autem simplicem, ut φρονῶ. id est, sapio.

Compositam, ut καταφρονῶ. id est, despicio.

Numeri tres.

Numerum autem singularem, ut λέγω. id est, dico.

Dualetem, ut λέγετε, id est, dicitis uos duo.

Pluralem, ut λέγουσι, id est, dicunt plures.

Persona.

Personam autem primam, ut γράφω. id est, scribo.

Secundā, γράφεις. id est, scribis. Tertiam, γράφει. id est, scribit.

Tempora.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Tempora uerbi.

Tempus autē siue casum. Præsens, Præteritum imperfectū, Futurum, Indefinitum, Præteritum perfectum, Præteritum plusquàmperfectum.

Modi uerborum.

Modum autē, Indicatiuū, Imperatiuum, Optatiuum, Subiunctiuum, Infinitum.

CONIUGATIONES QUOT?

Porrò declinationes uerbi, siue coniugationes sunt quinque, quatuor in ω desinentium, una in μι.

Annota, cōsonātes coniugatorias, quæ sūt thematis, futuri, & præteriti perfecti.

PRIMA coniugatio uerborū iuxta congruentiā tēporū.

PRIMA quidē igitur, quæ est uerborū habentiū β. π. φ. π̄, ut λείβω, τέρπω, γράφω, π̄π̄ω. quorum futurum per ψ. præteritum perfectum per φ.

Annota, quæ tempora cum quibus conueniant in consonantibus coniugatorijs.

Actiua.

Præsens πύπτω. Præteritum imperfectum ἔτυπτον.

Futurum πύψω. Indefinitum prius ἔτυψα.

Præteritū pfectū τέτυφα. Præteritū plusquàmperfectū ἐπετύφαμ.

Indefinitum secundum ἔτυπον. Futurum secundum τυπῶ.

Media.

Præsens πύπτομαι. Præteritum imperfectum ἔτυπόμεθα

C 3 Futurum

THEODORI PRIMVS

Futurum τίφομαι. Indefinitum prius ἐτυψάμην.

Præteritū pfectū τέτυπα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐκτύπευ.

Indefinitū secundum ἐτυπόμην. Futurū secundū τυπούμαι.

Passiua.

Hæc per Præsens τίπσομαι. Præteritum imperfectum ἐτυπτόμην.

οἷα cōgru- Præteritū pfectū τέτυμμαι. Præteritū plusq̄ pfectū ἐτετύμμην.

unt cū mei- Indefinitum prius ἐτύφθην. Futurum primum τυφθήσομαι.

dijs tēpore- Indefinitum secundū ἐτύπην. Futurum secundū τυπήσομαι.

præsenti &- Mox futurum τετύφομαι.

præterito-
imperfecto.

SECUNDA CONIVGATIO.

SECUNDA uero, quæ est uerborum habentiū γ, aut κ, aut

dico, plico, χ, aut κτ, aut ος, aut τγ, aut ζ, ut λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀφείτω,

habeo, pario, fodio, παίζω. Quorū futurū per ζ, præteritū autē perfectum per χ.

ludo.

Actiua.

Præsens πλέκω. Præteritum imperfectum ἔπλεκομ.

Futurum πλέξω. Indefinitum prius ἔπλεξα.

Præteritū pfectū πέπλεχα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐπεπλέχευ.

Indefinitum secundū ἔπλακον. Futurum secundum πλακῶ.

Media.

Præsens πλέκομαι. Præteritum imperfectum ἐπλεκόμην.

Futurum πλέξομαι. Indefinitum primum ἐπλεξάμην.

Præteritū pfectū πέπλοκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐπεπλόκη.

Indefinitum secundū ἐπλακόμην. Futurū secundum πλακοῦμαι.

Passiua

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Passiva.

Præsens πλέκωμαι. Præteritum imperfectum ἐπλεκόμην
 Præteritū pfectū ἐπέπλεκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἐπεπλέκαμην
 Indefinitū prius ἐπλέχθη. Futurum primum πλεχθήσομαι
 Indefinitū secundū ἐπλάκην. Futurum secundum πλακήσομαι
 Mox futurum πεπλέξομαι.

TERTIA CONIVGATIO.

Tertia uero quæ est uerborum habentium δ, aut θ, aut τ, Cano, Impleo, perficio, cōsulo, fingo, audio.
 aut ζ, aut τζ, aut ω purum, ut ἄδω, πλῆθω, ἀνύθω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. Quorum futurum quidem per σ. Præteritū uero per
 fectum per κ.

Actiua.

Præsens ἀκούω. Præteritum imperfectum ἔκουον
 Futurum ἀκούσω. Indefinitum prius ἤκουσα.
 Præteritū pfectū ἤκουκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἤκουκαμην.
 Indefinitū secundum ἤκουον. Futurum secundum ἀκούω.

Media.

Præsens ἀκούομαι. Præteritum imperfectum ἠκούομην.
 Futurum ἀκούσομαι. Indefinitum prius ἠκουσάμην.
 Præteritū pfectū ἠκουα. Præteritū plusq̄ pfectū ἠκούκαμην.
 Indefinitum secundum ἠκούομην. Futurū secundū ἀκουσάμαι.

Passiua.

Præsens ἀκούομαι. Præteritum imperfectum. ἠκούομην.
 Præteritum

THEODORI PRIMVS

Præteritū pfectū ἠκούσμαι. præteritū plusq̄ pfectū ἠκούσμεν.
 Indefinitum prius ἠκούσθην. Futurum primum ἀκούσῶμαι.
 Indefinitum secundum ἠκούσῃ. Futurum secundum ἀκούσομαι.
 Mox futurum ἠκούσομαι.

QVARTA CONIVGATIO.

QVARTA uero quæ est uerborū habentiū quatuor im-
 mutabiles λ. μ. ν. ρ, ut ψάλλω, νέμω, κρίνω, παίρω. Quorum futu-
 rum quidem per eandem immutabilem circumflexum, cor-
 repta simul penultima. porro præteritum perfectum per η.

Canto. tri/
 buo. iudi/
 co. semino.

Actiua.

Præsens παίρω. Præteritum imperfectum ἔπαρον.
 Futurum παρῶ. Indefinitum prius ἔπαρά.
 Præteritū pfectū ἔπαρκα. Præteritū plusq̄ pfectū ἔπαρκαμεν.
 Indefinitum secundum ἔπαρον. Futurum secundum παρῆς.

Media.

Præsens παίρομαι. Præteritum imperfectum ἔπαρομην.
 Futurum παροῦμαι. Indefinitum prius ἔπαράμην.
 Præteritū pfectū ἔπαρα. Præteritū plusq̄ pfectū ἔπαράμεν.
 Indefinitum secundū ἔπαρόμην. Futurū secundū παροῦμαι.

Passiua.

Præsens παίρομαι. Præteritum imperfectum ἔπαρόμην.
 Præteritū pfectū ἔπαρμαι. Præteritū plusq̄ pfectū ἔπαράμεν.
 Indefinitum prius ἔπαρόθην. Futurum primum παρῆσομαι.
 Indefinitū

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Indefinitum secundum ἔω ἀρχῆμ. Futurū secundū ἀρχήσομαι.

Mox futurum ἔω ἀρχήσομαι.

QVINTA VERBORVM CONIVGATIO.

QVINTA autem quæ est uerborum in μι desinentiū omnium, ut ἴσκημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι, quæ sanè cum à uerbis in ω purū desinentibus deducantur, partim fiunt à uerbis habentibus αω, ut ἰσάω ἴσκημι, partim ab habentibus εω, ut τιδέω τίθημι, partim ab habentibus οω, ut διδῶ δίδωμι, partim ab habentibus υω, ut ζεύγνύω ζεύγνυμι.

Sto, uel sta
tuo, pono,
do, copulo

Regula de uerbis in μι.

Et in passiuo ac medio, tum in duali ac plurali, horum unū quodq; syllabam penultimam habet correptam, in penultima uocalē uerbi originalis unde deducit, ut ἴσκημι, ἰσαμαι, τίθημι, τιθεμαι, δίδωμι, δίδωμαι, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. Atq; in totū & auctus, & diminutiones in singulis, tum ab eadē propria originali uocali, tum in eandem fiunt, iuxta analogiam, ut ἴσκημ, ἰσάε, ἰσάντε, ἰσάκημ.

Alia reglā

Porro futurum his proprium nullum est. Neq; item præteritum perfectū. Præteritum autē imperfectum, & secundū indefinitū in η desinit, addita uocali præsentis penultima.

Alia reglā.

Alia.

Actiua.

Præsens τίθημι. Præteritum imperfectum ἔτιθημ.

Secundum indefinitum ἔθημ.

Exemplū.
ab εω

D Media

THEODORI PRIMVS

Media.

Præfens τίθεμαι. Præteritum imperfectum ἔτιθέμην.

Secundum indefinitum ἐδέμην.

Passiua.

Præfens τίθεμαι. Præteritum imperfectum ἔτιδέμην.

Præteritū p̄ctm̄ τίθειμαι. Præteritū plusq̄p̄ perfectū ἐτεθείμην.

Indefinitum ἐτίθην. Futurum τεθήσομαι.

ACTIVA.

Exemplū Præfens ἴσκημι. Præteritum imperfectum ἴσκη:

ab αω Indefinitum secundum ἔσκη.

Media.

Præfens ἴσμαι. Præteritum imperfectum ἴσάμην.

Indefinitum secundum ἐσάμην.

Passiua.

Præfens ἴσμαι. Præteritum imperfectum ἴσάμην.

Præteritum perfectum ἔσμαι.

Præteritum plusquāperfectum ἐσάμην.

Indefinitum ἐσάθην. Futurum σαθήσομαι.

ACTIVA.

Exemplū Præfens δίδωμι. Præteritum imperfectum ἐδίδωμ̄.

ab ω Indefinitum secundum ἐδωμ̄.

Media.

Præfens δίδομαι. Præteritum imperfectum ἐδιδόμην.

Indefinitū secundū ἐδόμην.

Passiua.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Passiua.

Præsens δίδομαι. Præteritum imperfectum ἐδιδόμην.

Præteritū pfectū δέδομαι. Præteritū plusq̄pfectū ἐδέδομαι.

Indefinitum ἐδοθήν. Futurum δοθήσομαι.

ACTIVA.

Præsens ζεύγνυμι. Præteritum imperfectum ἐζεύγνυρ.

Exemplū
de ω.

Media & passiua.

Præsens ζεύγνυμαι. Præteritum imperfectum ἐζεύγνύμην.

Annotationes aliquot.

Consonantes autem futuri sunt hæc ς. ξ. σ. Et cum his immutabiles.

Sciendū uero quod quoties uerbum incipit ab α. ε. ο. siue solis, siue in diphthongo positus, tum temporis fit augmentum in singulis præteritis, ad hunc modum. A uertur in κ. αι in η. αυ in ηυ, ε in η uel in ει, ευ in ηυ, ο in ω, οι in ω.

De augmē
to præteri/
torum.

Inflexio uerborum iuxta genera.

Atq; hæc quidem est inflexio uerborū iuxta tempora. Sit autē & secūdū genera declinatio, quæ mutato genere figuretur hoc modo. τύπτω. τύπτομαι. ἔτυπτον, ἔτυπτόμην. τύψω. τύψομαι. ἔτυψα, ἔτυψάμην. Et reliqua consimiliter uidelicet a singulis eiusdem nominis actiuis, unde deriuant, excepto præterito plusq̄pfecto, & indefinito primo, & futuris passiui. Sane totum hoc simul, uerbalis inflexio uocetur.

THEODORI PRIMVS

Inflexio iuxta personas & modos.

Sit autem & alia quædam inflexio iuxta modos, ac rursus
alia iuxta personas, hoc pacto.

CONIVGATIO TOTIVS VERBI.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τύπῳ. τύπῃς. τύπῃι.

dualia τύπῃετομ. τύπῃετομ.

pluralia τύπῳμεμ. τύπῃετ. τύπῃουσι.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

singularia ἔτυπῳμ. ἔτυπῃς. ἔτυπῃι.

dualia ἔτύπῃετομ. ἔτυπῃέτημ.

pluralia ἔτύπῳμεμ. ἔτύπῃετ. ἔτυπῃομ.

Imperativum.

singularia τύπῃε. τυπῃέτω.

dualia τύπῃετομ. τυπῃέτωμ.

pluralia τύπῃετ. τυπῃέτωσαμ.

Optativum.

singularia τύπῃοιμι. τύπῃοις. τύπῃοι.

dualia τύπῃοιτμ. τυπῃοίτημ.

pluralia τύπῃοιμεμ. τύπῃοιτε. τύπῃοιερ.

Subiunctivum.

singularia ἔαμ τύπῳ. τύπῃς. τύπῃι.

ἔαμ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ἐὰν τύπῃκῃ. τύπῃκῃ.

dualia

ἐὰν τύπῃωμεν. τύπῃκῃ. τύπῃωσι.

pluralia

Infinitum.

τύπῃσθε

FUTURVM

Indicativum.

τύπῃ. τύπῃς. τύπῃσθε.

singularia

τύπῃτο. τύπῃτο. τύπῃτο.

dualia

τύπῃμεν. τύπῃτε. τύπῃσθε.

pluralia

Optativum.

τύπῃμι. τύπῃς. τύπῃσθε.

singularia

τύπῃτο. τυπῃτο.

dualia

τύπῃμεν. τύπῃτε. τύπῃσθε.

pluralia

Infinitum.

τύπῃ.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

Imperati/ua & sub/iunctiva carent fu/turis.

ἐτύπῃ. ἐτύπῃς, ἐτύπῃσθε.

singularia

ἐτύπῃτο. ἐτύπῃτο.

dualia

ἐτύπῃμεν. ἐτύπῃτε. ἐτύπῃσθε.

pluralia

Imperativum.

τύπῃ. τυπῃτω.

singularia

τύπῃτο. τυπῃτω.

dualia

D 5 τίπῃ

THEODORI PRIMVS

pluralia τύψατε. τυψάτωσαμ.

Optatiuum.

singularia τύψαιμι. τύψαιε. τύψαι.

dualia τύψαιτομ. τύψαιτημ.

pluralia τύψαιμεμ. τύψαιτε. τυψάτεμ.

Subiunctiuum.

singularia εἰμ τυψω. τυψηε. τυψη.

dualia εἰμ τυψητομ. τυψητητομ.

pluralia εἰμ τυψωμεμ. τυψητε. τυψωσιμ.

Infinitum.

τύψαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέτυφα. τέτυφαε. τέτυφε.

dualia πετύφατομ. τετύφατομ.

pluralia πετύφαμεμ. πετύφατε. πετύφασημ.

Imperatiuum.

singularia τέτυφε. πετυφέτω.

dualia πετύφετομ. τετυφέτωμ.

pluralia τετύφετε. τετυφέτωσαμ.

Optatiuum.

singularia τετύφοιμι. τετύφοιε. τετύφοι.

dualia τετύφοιτομ. τετυφοίτημ.

τετύφοιμεμ.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Τεύφοιμι, Τεύφοιτε, Τεύφοιμε.

pluralia.

Subiunctivum.

ἔαμ τεύφω, τεύφῃς, τεύφῃ.

singularia

ἔαμ τεύφητε, τεύφητε.

dualia

ἔαμ τεύφωμεν, τεύφητε, τεύφῶσιν.

pluralia

Infinitum.

τεύφέναι.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM

Indicativum.

ἔτετεύφαμ, ἔτετεύφασ, ἔτετεύφασ.

singularia,

ἔτετεύφειτε, ἔτετευφείτημ.

dualia.

ἔτετεύφειμι, ἔτετεύφατε, ἔτετεύφασαμ.

pluralia

INDEFINITVM SECVNDVM:

Indicativum.

ἔτυπομ, ἔτυπεσ, ἔτυπεσ.

singularia;

ἔτύπετεμ, ἔτυπέτημ.

dualia,

ἔτύπομι, ἔτύπετε, ἔτυπομ.

pluralia,

Imperativum.

τύπε, τυπέτω.

singularia.

τύπετεμ, τυπέτωμ.

dualia

τύπετε, τυπέτωσαμ.

pluralia

Optativum.

τύποιμι, τύποισ, τύποισ.

singularia,

τύποιμ, τυποίτημ.

dualia

τύποιμι

THEODORI PRIMVS

pluralia τύποιμῶν, τύποιτε, τύποιεμ.

Subiunctivum.

singularia ἔαμ τύπω τύπη, τύπη.

dualia ἔαμ τύπητομ, τύπητομ.

pluralia ἔαμ τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Infinitum.

τυπέμ.

FUTVRVM SECVNDVM.

Indicativum.

singularia τυπῶ, τυπέε, τυπέ.

dualia τυπέεμ, τυπέετομ.

pluralia τυπούμῶν, τυπέετε, τυπούσι.

Optativum.

singularia τυπούμοι, τυπούε, τυπού.

dualia τυπούτομ, τυπούτεμ.

pluralia τυπούμεν, τυπούτε, τυπούεμ.

Infinitum.

τυπέμ.

MEDIA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τύπομα, τύπη, τύπεται.

dualia τυπόμεδομ, τύπτεδομ, τύπτεδομ.

pluralia τυπόμεδα, τύπτεδε, τύποντα.

Præteritum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.
PRAETERITVM IMPERFECTVM.

ἔτυπτόμην, ἔτυπτο, ἔτυπτο.	singularia
ἔτυπτόμεθον, ἔτυπτεσθον, ἔτυπτέσθον.	dualia
ἔτυπτόμεθα, ἔτυπτεσθα, ἔτυπτοντο.	pluralia

Imperatium.

τύπτο, τυπτέτω.	singularia
τύπτεσθον. τυπτέσθον.	dualia
τύπτεσθα, τυπτέσθε.	pluralia

Optatium.

τυπτοίμην, τυπτοιο, τυπτοισ.	singularia
τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοισθον.	dualia
τυπτοίμεθα, τυπτοισθε, τυπτοιστε.	pluralia

Subiunctium.

ἔαμ τυπτώμεθα, τυπτήθαι, τυπτήσθαι.	singularia
ἔαμ τυπτώμεθον, τυπτήσθον, τυπτήσθον.	dualia
ἔαμ τυπτώμεθα, τυπτήσθαι, τυπτήσθαι.	pluralia

Infinitum.

τυπτεσθαι.

FUTVRVM PRIMVM.

Indicatum.

τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.	singularia
τύψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.	dualia
τύψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.	pluralia

E Optatium.

THEODORI PRIMVS

Optatiuum.

singularia τυφοίμην, τυφοιο, τυφοιτ.

dualia τυφοίμεθον, τυφοισθον, τυφοίσθημ.

pluralia τυφοίμεθα, τυφοισθε, τυφοιτη.

Infinitum.

τύφειν.

INDEFINITVM PRIMVM :

Indicatiuum.

singularia ἐτυφέμην, ἐτύφω, ἐτύφατο.

dualia ἐτυφέμεθον, ἐτύφασθον, ἐτυφέσθημ.

pluralia ἐτυφέμεθα, ἐτύφασθε, ἐτύφανη.

Imperatiuum.

singularia τύφα, τυφέσθω.

dualia τύφασθον, τυφέσθωμ.

pluralia τύφασθε, τυφέσθωσαμ.

Optatiuum.

singularia τυφαίμην, τυφαιο, τυφαιτο.

dualia τυφαίμεθον, τυφαισθον, τυφαισθημ.

pluralia τυφαίμεθα, τυφαισθε, τυφαιτη.

Subiunctiuum.

singularia ἔδμ τυφώμαι, τυφῆ, τυφῆται.

dualia ἔδμ τυφώμεθον, τυφῆσθον, τυφῆσθον.

pluralia ἔδμ τυφώμεθα, τυφῆσθε, τυφῆνται.

Infinitum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Infinitum.

τέτυπασθαι

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicativum.

τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.

singularia

τετύπατορ, τετύπατορ.

dualia

τετύπαμερ, τετύπατε, τετύπασιν.

pluralia

Imperativum.

τέτυπε, τετυπέτω.

singularia

τετύπειτορ, τετυπέτωρ.

dualia

τετύπετε, τετυπέτωσαρ.

pluralia

Optativum.

τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.

singularia

τετύποιτορ, τετυποιτήρ.

dualia

τετύποιμερ, τετύποιτε, τετύποιεμ.

pluralia

Subiunctivum.

ἔαρ τετύπω, τετύπησ, τετύπη.

singularia

ἔαρ τετύπητορ, τετύπητορ.

dualia

ἔαρ τετύπωμερ, τετύπητε, τετύπωσιν.

pluralia

Infinitum.

τετυπέναι.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM.

Indicativum.

τετυπέναι

E

ἔτετύπασθ

THEODORI PRIMVS.

singularia ἐπτύπερ. ἐπτύπας. ἐπτύπαι.

dualia ἐπτύπεϊορ. ἐπτυπέϊτκρ.

pluralia ἐτετύπεμερ. ἐτετύπαιε. ἐτετύπεσαρ.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum.

singularia ἐτυπόμκρ. ἐτύπου. ἐτύπερ.

dualia ἐτυπόμεθορ. ἐτύπεδορ. ἐτυπέδοκρ.

pluralia ἐτυπόμεδα. ἐτύπεσθε. ἐτύπωντο.

Imperatiuum.

singularia τυποῦ. τυπέω.

dualia τύπεσθορ. τυπέσθωρ.

pluralia τύπεσθε. τυπέσθωσαρ.

Optatiuum.

singularia τυποίμκρ. τύποιο. τύποιτο.

dualia τυ ποίμεθορ. τύποισθορ. τυποίσθηκρ.

pluralia τυ ποίμεδα. τύποισθε. τύποιντο.

Subiunctiuum.

singularia ἔαρ τύπωμαι. τύπη, τύπηται.

dualia ἔαρ τυπώμεθορ. τύπησθορ. τύπησθορ.

pluralia ἔαρ τυπώμεδα. τύπησθε. τύπωνται.

Infinitum.

τυπέσθαι.

FVTVRVM SECVNDVM.

Indicatiuum.

ERASMO ROT. INTERPRETE

Indicativum.

τυποῦμαι. τυκῆ. τυπέται.

singularia

τυπούμεθον. τυκείοθον. τυκέοθον.

dualia

τυπούμεθα. τυκέοθι. τυποῦνται.

pluralia

Optativum.

τυκοίμην. τυκοῖο. τυποῖτο.

singularia

τυποίμεθον. τυποῖοθον. τυπόιθην.

dualia

τυποίμεθα. τυκοῖοθι. τυποῖντο.

pluralia

Infinitum.

τυκείσθαι.

PASSIVA PRAESENS.

Indicativum.

τύπτομαι. τύκῆ. τύκείσθαι.

singularia

τυπτόμεθον. τύκείοθον. τύκείοθον.

dualia

τυπτόμεθα. τύκείοθι. τύπτονται.

pluralia

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

ἔτυκτόμην. ἔτύκτο. ἔτύκτετο.

singularia

ἔτυκτόμεθον. ἔτύκτεοθον. ἔτυκτέθην.

dualia

ἔτυκτόμεθα. ἔτύκτεοθι. ἔτυκτοντο.

pluralia

Imperativum.

τύκτου. τυκτέσθω.

singularia

τύκτεοθον. τυκτέσθω.

dualia

τύκεσθι. τυκτέσθεσθε.

pluralia

E s Optativum

THEODORI PRIMVS

Optatiuum.

singularia τυπῆοίμην, τυπῆοιο, τυπῆοιτο.

dualia τυπῆοίμεθον, τυπῆοισθον, τυπῆοίσθη.

pluralia τυπῆοίμεθα, τυπῆοισθε, τυπῆοιντο.

Subiunctiuum,

singularia ἔὰν τυπῶμαι, τυπῆ, τυπτηαί.

dualia ἔὰν τυπῶμεθον, τυπῆσθον, τυπῆσθη.

pluralia ἔὰν τυπῶμεθα, τυπῆσθε, τυπῶνται.

Infinitum.

τυπῆσθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπαι.

dualia πετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθη.

pluralia πετύμμεθα, τέτυφθε, πετύφαται.

PRAETERITVM PLUSQVAMPERFECTVM

Indicatiuum.

singularia ἔτετύμμην, ἔτετύψο, ἔτετύπσο.

dualia ἔτετύμμεθον, ἔτετύφθον, ἔτετύφθη.

pluralia ἔτετύμμεθα, ἔτετύφθε, ἔτετύφατο.

Imperatiuum.

singularia τέτυψο, τετύφω.

dualia τέτυφθον, τετύφω.

τέτυφθε.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τὴ τυφθεῖ, τστὴ τυφθωσαμ.

pluralia.

Infinitum.

τστὴ φθαί.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

ἔτὴ τυφθημ, ἔτὴ τυφθης, ἔτὴ φθη.

singularia

ἔτὴ τυφθησμε, ἔτυφθηήτημ.

dualia

ἔτὴ τυφθημελλω, ἔτὴ τυφθητε, ἔτὴ τυφθησαμ.

pluralia

Imperativum.

τύφθητι, τυφθητω.

singularia.

τύφθητωμ, τυφθηήτωμ.

dualia.

τύφθητε, τυφθηήτωσαμ.

pluralia

Optativum.

τυφθειήμ, τυφθειήης, τυφθειήης.

singularia

τυφθειήσμε, τυφθειήήτημ.

dualia.

τυφθειήμελλω, τυφθειήτε, τυφθειήσαμ, aut τυφθειήεμ.

pluralia.

Subiunctivum.

ἔαμ τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ.

singularia.

ἔαμ τυφθῆσμε, τυφθῆήτημ.

dualia

ἔαμ, τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσθε.

pluralia

Infinitum.

τυφθῆναι

FUTVRVM PRIMVM.

Indicativum.

THEODORI PRIMVS

Indicatiuum.

- singularia. τυφθῆσομαι, τυφθῆσῃ, τυφθῆσῆαι.
 dualia. τυφθῆσομεν, τυφθῆσεδι, τυφθῆσεδι.
 pluralia. τυφθῆσομεθα, τυφθῆσεδιε, τυφθῆσονται.

Optatiuum.

- singularia. τυφθῆσοιμην, τυφθῆσοιο, τυφθῆσοιτε.
 dualia. τυφθῆσοιμεν, τυφθῆσοιδι, τυφθῆσοιδι.
 pluralia. τυφθῆσοιμεθα, τυφθῆσοισθε, τυφθῆσοιτε.

Infinitum.

τυφθῆσεδιαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum.

- singularia. εἴηκῃ, εἴηκῃς, εἴηκῃ.
 dualia. εἴηκῃτον, εἴηκῃτην.
 pluralia. εἴηκῃμεν, εἴηκῃτε, εἴηκῃσαμ.

Imperatiuum.

- singularia. ἴηκθι, ἴηκῆτω.
 dualia. ἴηκῃτε, ἴηκῆτω.
 pluralia. ἴηκῃτε, ἴηκῆτωσαμ.

Optatiuum.

- singularia. ἴηκῃμην, ἴηκῃς, ἴηκῃ.
 dualia. ἴηκῃμεν, ἴηκῃτην.
 pluralia. ἴηκῃμεθα, ἴηκῃτε, ἴηκῃσαμ, aut ἴηκῃμεν.

Subiunctiuum:

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Subiunctivum.

ἴαμ τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

singularia.

ἴαμ τυπῆσμεν, τυπῆσμεν.

dualia.

ἴαμ τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

pluralia.

Infinitum.

τυπῆναι.

FUTVRVM SECVNDVM.

Indicativum.

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.

singularia.

τυπήσομεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.

dualia.

τυπήσομεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

pluralia.

Optativum.

τυπήσοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

singularia.

τυπήσοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπήσοίδημεν.

dualia.

τυπήσοίμεθα, τυπήσοιθε, τυπήσοιντο.

pluralia.

Infinitum.

τυπήσεσθαι.

MOX FUTVRVM.

Indicativum.

τετύφομαι, τετύφῃ, τετύφεται.

singularia

τετύφόμεθον, τετύφεσθον, τετύφεσθον.

dualia.

τετύφόμεθα, τετύφεσθε, τετύφονται.

pluralia.

Optativum.

F τετύφοίμην.

THEODORI PRIMVS

singularia τετυφοίμηκν, τετύφοιο, τετύφοιτο.

dualia τετυφοίμεδον, τετύφοιδον, τετυφοίσηκν.

pluralia τετυφοίμεδα, τετύφοιδε, τετύφοιντ.

Infinitum.

τετύφεοδα.

CONIUGATIO VBRBORVM IN μι.
ACTIVA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τίθημι, τίθης, τίθησι.

dualia τίθεσθν, τίθεσθν.

pluralia τίθεμεν, τίθετε, τίθέασθν.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

singularia ἔτιθηκν, ἔτίθης, ἔτίθη.

dualia ἔτίθεσθν, ἔτιδέτην.

pluralia ἔτίθεμεν, ἔτίθετε, ἔτίθεσαν.

Imperativum.

singularia τίθει, τίθέτω.

dualia τίθεσθν, τίθέτωμν.

pluralia τίθετε, τίθέτωσαν.

Optativum.

singularia τιθείην, τιδείης, τιθείη.

dualia τιθείησθν, τιθειήτην.

pluralia τιθείημεν, τιδείητε, τιθείησαν.

Subiunctivum

ERASMO ROT. INTERPRETE.
Subiunctivum.

ἔαμ τιδῶ . τιθῆς . τιδῆ.	singularia
ἔαμ τιδῆσιν . τιθῆτον.	dualia
ἔαμ τιδῶμεν . τιθῆτε . τιθῶσι.	pluralia

Infinitum.

τιθέναι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicativum.

ἔσμεν . ἔσθε . ἔστω.	singularia
ἔσεσθε . ἔσθητε.	dualia
ἔσεμεν . ἔσετε . ἔσεσσαν.	pluralia

Imperativum.

*

δέτι , aut δές . δέτω.	singularia
θέτω . θέτω.	dualia
θέτε . δέτωσαν.	pluralia

Optativum.

δέικω . θείης . θείν.	singularia
δείκω . θεήτω . θεήτω.	dualia
δείκωμεν . θεήτε . δείκωσαν.	pluralia

Subiunctivum.

ἔαμ θῶ . δῆς . θῆ.	singularia
ἔαμ δῆσιν . θῆτον.	dualia
ἔαμ θῶμεν . δῆτε . θῶσι.	pluralia

F 2 Infinitum.

THEODORI PRIMVS.

Infinitum.

ἰθαίμα.

MEDIA. PRAESENS.

Indicativum.

singularia τίθεμαι. τίθεις. τίθεται.

dualia τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον.

pluralia τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

PRAETERITVM IMPERFECTVM

singularia ἔτιθέμην. ἐτίθεις. & ἐτίθου. ἐτίθει.

dualia ἐτιθέμεθον. ἐτίθεσθον. ἐτιθέσθον.

pluralia ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτίθεντο.

Imperativum

singularia τίθεισο, & τίθει. τίθεισθε.

dualia τίθεισθον. τίθεισθε.

pluralia τίθεισθε. τίθεισθεσθα.

Optativum.

singularia τιθείμην. τίθεισο. τίθεισθε.

dualia τιθείμεθον. τίθεισθον. τιθείσθον.

pluralia τιθείμεθα. τίθεισθε. τίθειντο.

Subiunctivum.

singularia ἔα τιθῶμαι. τιθῆ. τιθῆται.

dualia ἔα τιθῶμεθον. τιθῆσθον. τιθῆσθον.

pluralia ἔα τιθῶμεθα. τιθῆσθε. τιθῶνται.

Infinitum.

ERASMO ROT. INTERPRETE
Infinitum.

τίθεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.
Indicativum.

ἔθέμην . ἔθεσο . & ἔθου . ἔθετο .

singularia

ἔθέμεθον . ἔνεσθον . ἔθέσθην .

dualia

ἔθέμεθα . ἔνεσθε . ἔθεντο . Et reliqua sicut ἐτίθειμην .

pluralia

PASSIVA . PRAESENS .

Indicativum.

τίθειμαι . τίθειςαι . τίθεται .

singularia

τίθειμεθον . τίθεσθον . τίθεσθην .

dualia

τίθειμεθα . τίθεισθε . τίθενται .

pluralia

PRAETERITVM IMPERFECTVM .

ἔτιθέμην . ἔτίθεσο , & ἔτίθου . ἔτίθετο .

singularia

ἔτιθείμεθον . ἔτίθεισθον . ἔτιθείσθην .

dualia

ἔτιθείμεθα . ἔτίθεισθε . ἔτίθεντο .

pluralia

Imperativum.

τίθεσο , & τίθου . τινέσθω .

singularia

τίθεσθον . τινέσθωμ .

dualia

τίθεισθε . τινέσθωσαμ .

pluralia

Optativum.

τινείμην . τίθαιο . τίνισθαι .

singularia

τινείμεθον . τίθασθον . τινείσθην .

dualia

F 3 τινείμεθα .

THEODORI PRIMVS

pluralia τιθείμεθα. τίθειθε. τίθεντ.

Subiunctiuum,

singularia εἰ μ τιθώμαι. τίθη. τίθηται.

dualia εἰ μ τιθώμεθον. τίθηθον. τίθηθον.

pluralia εἰ μ τιθώμεθα. τίθηθε. τίθωνται.

Infinitum.

τίθεισθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum.

singularia τέθεικα. τέθεικα. τέθεικα.

dualia τεθείμενον. τέθεικον. τέθεικον.

pluralia τεθείμεθα. τέθειθε. τέθεινται.

Imperatiuum.

singularia τέθεισο. τεθείτω.

dualia τέθεισθον. τεθείτωμ.

pluralia τέθειθε. τεθείτωσαν.

Optatiuum.

singularia τεθείμην. τεθείη. τεθείη.

dualia τεθείμεθον. τεθείθον. τεθείθην.

pluralia τεθείμεθα. τεθείθε. τεθείντων.

Subiunctiuum.

singularia εἰ μ τεθώμαι. τεθῆ. τεθῆται.

dualia εἰ μ τεθώμεθον. τεθῆθον. τεθῆθον.

εἰ μ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ἐὰν τεθώμεθα, τεθῶμε, τεθῶντα.

pluralia.

Infinitum.

τεθῆσθαι.

PRAETERITVM PLVSQVAMPERFECTVM.

Indicativum.

ἔτεθέμην, ἔτεθεςο, ἔτέθετο.

singularia

ἔτεθέμεθα, ἔτέθεσθε, ἔτεθέθησαν.

dualia

ἔτεθέμεθα, ἔτέθεσθε, ἔτέθεντο.

pluralia

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum.

τέθημι, τέθηκς, τέθηκ.

singularia.

τέθηκτο, τέθηκτε.

dualia.

τέθημεν, τέθηκα, τέθηκα.

pluralia

Imperativum.

τέθητι, τεθήτω.

singularia.

τέθηκτε, τεθήτωρ.

dualia.

τέθηκα, τεθήτωσαν.

pluralia.

Optativum.

τεθείην, τεθείης, τεθείης, τεθείης.

singularia.

τεθείησθε, τεθείησθε.

dualia

τεθείημεν, τεθείητε, τεθείησαν.

pluralia

Subiunctivum.

ἐὰν τεθῶ, τεθῆς, τεθῆ.

singularia?

ἐὰν τεθῆσθε.

THEODORI PRIMVS

dualia. ἕαμ τεθῆσθαι, τεθῆσθαι.

pluralia ἕαμ τεθῆσθαι, τεθῆσθαι, τεθῆσθαι.

Infinitum.

τεθῆσθαι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum.

singularia τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται.

dualia τεθησόμεθαι, τεθησεσθε, τεθήσεσθαι.

pluralia τεθησόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται.

Imo hoc magis
apparet esse
mox futurum.

Optatiuum.

singularia τεθησοίμην, τεθησοίῃ, τεθησοίτο.

dualia. τεθησοίμεθα, τεθησοίθε, τεθησοίθη.

pluralia τεθησοίμεθα, τεθησοίθε, τεθησοίτο.

Infinitum.

τεθησεσθαι.

EXEMPLVM VERBI AB αω.

PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum.

singularia ἴσκημι, ἴσκησῃ, ἴσκησι.

dualia. ἴσκαρ, ἴσκαρ.

pluralia ἴσκαμον, ἴσκατε, ἴσκάσθαι.

Præteritum imperfectum ἴσκη.

Imperatiuum ἴσκαθι.

Optatiuum.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Optatium ἰσάιημ.

Subiunctiuum ἰὰμ ἰσῶ.

Infinitum ἰσάναι.

Indefinitum secundum ἰσημ.

Imperatiuum σάθι.

Optatium σάιημ.

Subiunctiuum ἰὰμ σῶ.

Infinitum ἰσάναι.

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicatiuum ἴσασμαι.

Præteritum imperfectum ἴσάμην.

Imperatiuum ἴσασο.

Optatium ἰσάιμην.

Subiunctiuum ἰὰμ ἰσῶμαι.

Infinitum ἴσασθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicatiuum ἴσαμαι.

Optatium ἰσάιμην.

Subiunctiuum ἰὰμ ἴσωμαι.

Infinitum ἴσασθαι.

PRAETERITVM PLUSQVAM PERFECTVM.

Indicatiuum ἴσάμην.

Imperatiuum ἴσασο.

G Indefinitum

THEODORI PRIMVS
INDEFINITVM PRIMVM.

Indicatiuum ἐσάθηνρ.
Imperatiuum σάθηντι.
Optatiuum σαθείηνρ.
Subiunctiuum ἐὰν σαθῶ.
Infinitum σαθῆναι.

FVTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum σαθήσομαι.
Optatiuum σαθησοίμηνρ.
Infinitum σαθήσεσθαι.

EXEMPLVM AB οω:

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum δίδωμι.

PRAETERITVM IMPERFECTVM. ἐδίδωρ.

Imperatiuum δίδοθι.
Optatiuum δίδοίηνρ.
Subiunctiuum ἐὰν δίδῶ.
Infinitum δίδόναι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum ἐδώρ.
Imperatiuum δός.
Optatiuum δοίηνρ.
Subiunctiuum ἐὰν δῶ.

Infinitum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Infinitum δούναι

MEDIA ET PASSIVA. PRAESENS.

Indicativum δίδομαι.

Præteritum imperfectum ἐδιδόμην.

Imperativum δίδου & δίδου.

Optativum δίδοίμην.

Subiunctivum ἐὰν δίδωμαι.

Infinitum δίδοσθαι.

PRAETERITVM PERFECTVM.

Indicativum ἐέδομα.

Optativum ἐέδοίμην.

Subiunctivum ἐὰν ἐέδωμαι.

Infinitum ἐέδοσθαι.

PRAETERITVM PLUSQVAM PERFECTVM.

Indicativum ἐέδομην.

Imperativum ἐέδοσο.

INDEFINITVM PRIMVM.

Indicativum ἐδόμην.

Imperativum δόκητι.

Optativum δοείμην.

Subiunctivum ἐὰν δοῖσθαι.

Infinitum δοῖσθαι.

FUTVRVM.

G 2 Indicativum

THEODORI PRIMVS.

Indicatiuum. δὸθήσομαι.

Optatiuum δὸθησοίμην.

Infinitum δὸθήσεσθαι.

INDEFINITVM SECVNDVM.

Indicatiuum ἐδόμην.

Imperatiuum δόσο, & δέῃ.

Optatiuum δοίμην.

Subiunctiuum ἕὰρ δῶμαι.

Infinitum δόσθαι.

EXEMPLVM AB ὤω.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum ζεύγνυμι.

Præteritum imperfectum ἐζεύγνυμ.

Imperatiuum ζεύγνυθι.

Infinitum ζευγνῦναι.

MEDIA ET PASSIVA.

PRAESENS.

Indicatiuum ζεύγνυμαι.

Præteritum imperfectum ἐζευγνύμην.

Imperatiuum ζεύγνυσσο.

Infinitum ζεύγνυσθαι.

Itaq; & seorsum iuxta modos declinat' uerbū hoc modo.

Indicatiuum τύπτω.

Imperatiuum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Imperatiuum τύπτει.

Optatiuum τύπτοιμι.

Subiunctiuum εἰμ τύπῳ.

Infinitum τύπῃσθαι. Et cætera ad eundem modum.

Annotatio.

Sciendum autē quod ex uerbis in μι desinētibus, quæ per ω faciunt penultimā, per eandē ω habēt præsentis & indefinitī temporis subiunctiua, ut εἰμ διδῶ, διδῶς, διδῶ. εἰμ δῶ, δῶς, δῶ.

Alia annotatiuncula.

Sciendū quod ex uerbis in μι quæ penultimā faciunt per υ, nec optatiuū modū habent propriū, neq; subiunctiuum.

DE VERBIS CONTRACTIS.

Sciendū quod uerba tertiæ coniugationis, in ω purum desinentia, & α uel ε, uel ο, in penultima syllaba habentia, ueluti βοάω, ποιέω, χρυσόω, producta penultima syllaba fere faciunt futurū hoc pacto, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω, patiunt autē & contractiones, tū in præsentī tū in p̄terito imperfecto, tot actales.

Tres contractorum uerborum formæ.

Appellentur autē aliud quidē α, aliud uero ε, aliud uero ο.

Contractiones uerborum habentium α.

PRIMA FORMA.

Αω cōtrahit̄ in ῶ, αει in Ί, αε in α, αο in ῶ, αου in ῶ, αη in Ί, αοι in ῶ.

Exemplum.

G 5 βοάω,

THEODORI PRIMVS

βοάω, βοῶ, βοάεις, βοᾷς, βοάετορ, βοᾷτορ, βοάομερ, βοῶμερ.
 βοάουσι, βοῶσι, βοάκ, βοᾶ, βοάοιμι, βοῶμι.

SECUNDA FORMA.

Contractiones uerborum habentium ε.

εω cōtrahit̄ in ῶ, εε in εῖ, εε in ει, εο in οῦ, εου in οῦ, εκ in ἦ, εοι in οἷ.

Exemplum.

ποιέω, ποιῶ, ποιέεις, ποιῆς, ποιέετορ, ποιῆτορ, ποιέομερ, ποιῶμερ,
 ποιέουσι, ποιῶσι, ποιέκ, ποιῆ, ποιέοιμι, ποιῶμι.

TERTIA FORMA.

Contractiones uerborum habentium ο.

οω cōtrahit̄ in ῶ, οε in οῦ, οο in οῦ, οου in οῦ, οω in ῶ, οκ in ω uel
 in ου, οἷ in οἷ, in diphthongo quacunq̄, excepto infinito.

Exemplum.

χρυσόω, χρυσῶ, χρυσόεις, χρυσοῖς, χρυσόετορ, χρυσοῦτορ, χρυσόο-
 μερ, χρυσοῦμερ, χρυσόουσι, χρυσοῦσι, χρυσόοιμι, χρυσοῖμι, χρυσόκ,
 χρυσοῖ, χρυσόοιμερ, χρυσῶμερ, χρυσόκτε, χρυσῶτε, uel χρυσοῦτε
 χρυσόκτε, χρυσοῦτε.

Annotatiuncula.

Horum autem omnium, & optatiui contracti actiui præ-
 sentis, finali μι in ηρ uerso proferuntur, ut ποιῶμι ποιῶηρ.
 Vnde fit, ut tertias personas pluralium, non solum in ερ de-
 sinentes habeant, uerum etiam in αρ, ut, ποιῶτερ ποιῶησαρ. Est
 autem peculiare uerbis habētibus ε, ut cum dissyllaba sunt,
 in nulla

ERASMO ROT. INTERPRETE.

in nulla prima persona contrahantur. Declinantur & in futuro u assumpto in plerisque, ut κλέω κλείσω.

Alia annotatiuncula.

Sciendū, quod in passiuorū prateritis perfectis, non licet iuxta communē formā facere tertiā personā pluraliū, quoti-
es tertia persona singulariū, ultimā habet per duas consonā-
tes, ut τέτυπται, πέπλεκται. Proinde aut Ionico more utimur,
dicentes τετύφαται & πεπλέχεται, aut in participiū & uerbū
substantium resoluimus, dicentes τετυμμένοι εἰσι, & πεπλε-
γμένοι εἰσι. id est, uerberati sunt, plexi sunt.

CONIUGATIO VERBI SUBSTANTIVI.

Porrò uerbum substantium sic declinatur ac scribitur.

ACTIVA. PRAESENS.

Indicatiuum.

εἰμι, εἶ, εἰμί.

ἔσθι, ἔσθιμι.

ἔσθιμι, ἔσθε, εἰσθίμι.

singularia.

dualia

pluralia.

PRAETERITVM IMPERFECTVM.

Indicatiuum.

ἔειπον, ἔειπες, ἔειπε.

ἔειπαμι, ἔειπεςτε.

ἔειπαμι, ἔειπεςτε, ἔειπαμεν.

singularia.

dualia.

pluralia.

Imperatiuum.

ἴθι, &

THEODORI PRIMVS

singularia. ἴδι, & ἕσω, ἕσω.

dualia. ἕσομ, ἕσωμ.

pluralia. ἕσε, ἕσωσαμ.

Optatium.

singularia. ἔημ, ἔησ, ἔηκ.

dualia. ἔηκτομ, ἔηκτμ.

pluralia. ἔημεν, ἔητε, ἔησαμ, & ἔηεμ.

Subiunctium.

singularia. ἔαμ ᾧ, ἔησ, ἔηκ.

dualia. ἔαμ ἥτομ, ἥτομ.

pluralia. ἔαμ ᾧμεν, ἥτε, ᾧσιμ.

Infinitum.

ἔιναι.

FVTVRVM.

Indicatum.

singularia. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, uel ἔσαι.

dualia. ἔσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.

pluralia. ἔσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Optatium.

singularia. ἔσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.

dualia. ἔσοίμεθον, ἔσοισθον, ἔσοίσθημ.

pluralia. ἔσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Infinitum ἔσεσθαι.

De participio.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE PARTICIPIO.

Articipium autem diuidendum quidem,
ut uerbum, declinandum uero ut nomen.
Atq; in totū illud accipiendum, quod par
tim nominis, partim uerbi sit particeps.

Habet enim eadem accidentia, & cum no-
mine, & cum uerbo. id autem consideretur in his.

ACTIVA.

Præsens τυπῶ. Præteritum imperfectum ἔτυπῶν.

Masculinum participium τυπῶν.

Fœmininum τυπῶσα. Neutrum τυπῶν.

Futurum primum τυψῶ, ὁ τυψῶν, ἢ τυψουσα, τὸ τυψόν.

Indefinitum primum ἔτυψα, ὁ τυψαε, ἢ τυψασά, τὸ τυψαμ.

Præteritum perfectum & plusq; perfectum τέτυφα, ὁ τετυ-
φῶς, ἢ τετυφύα, τὸ τετυφός.

Indefinitum secundum ἔτυπον, ὁ τυπῶν, ἢ τυπούσα, τὸ τυπόμ.

Futurum secundum τυπῶ, ὁ τυπῶν, ἢ τυπούσα, τὸ τυπούμ.

MEDIA.

Præsens τυπόμεαι, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμενῃ, τὸ τυπόμενον.

Futurum primum τυψόμεαι, ὁ τυψόμενος, ἢ τυψόμενῃ, τὸ τυψόμενον.

Indefinitū primū ἔτυψάμην, ὁ τυψάμενος, ἢ τυψάμενῃ, τὸ τυψάμενον.

Præteritum perfectū τέτυπα, ὁ τετυπῶς, ἢ τετυπύα, τὸ τετυπός.

Indefinitū secundū ἔτυπόμην, ὁ τυπόμενος, ἢ τυπόμενῃ, τὸ τυπόμενον.

Futurū secundū τυπούμαι, ὁ τυπούμενος, ἢ τυπουμένῃ, τὸ τυπούμενον.

Η Passiua

THEODORI PRIMVS

PASSIVA.

- Præfens τυπῶμαι, ὁ τυπώμενος, ἢ τυπῶμῶν, ὃ τυπώμενον.
 Præteritū pfe. τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἢ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον.
 Indefinitū primū ἐτύθημ, ὁ τυφθεῖς, ἢ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέμ.
 Futurū pri. τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἢ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον.
 Indefinitum secundum ἐτύπημ, ὁ τυπέις, ἢ τυπέῖσα, τὸ τυπέμ.
 Futu. scdm τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἢ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον.
 Mox futurū τετύφομαι, ὁ τετυφόμενος, ἢ τετυφομένη, ὃ τετυφόμενον.

PARTICIPIA A VERBIS IN μι.

ACTIVA.

- Præfēs & pteritū impfe. τίθημι, ἐτίθημ, ὁ τιθεῖς, ἢ τιθεῖσα, τὸ τιθέμ.
 Indefinitum secundum ἔθημ, ὁ θεῖς, ἢ θεῖσα, τὸ θέμ.

Aliud exemplum.

- Præfens ἴσημι, ἴσημ, ὁ ἰσᾶς, ἢ ἰσᾶσα, τὸ ἰσᾶμ.
 Indefinitum secundum ἔσημ, ὁ εᾶς, ἢ εᾶσα, τὸ εᾶμ.

Aliud.

- Præfens δίδωμι, ἐδίδωμ, ὁ δίδους, ἢ δίδουσα, τὸ δίδωμ.
 Indefinitum secundum ἔδωμ, ὁ δούς, ἢ δούσα, τὸ δώμ.

Aliud.

- Præfens ζεύγνυμι, ἐζεύγνυμ, ὁ ζευγνύς, ἢ ζευγνύσα, ὃ ζευγνύμεν.

Participia à uerbo substantiuo.

- Præfens εἰμι ἦμ, ὁ ᾧμ, ἢ ᾧσα, τὸ ᾧμ.
 Futurum ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἢ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

De generibus & declinatione participiorum.

Declinantur autem fœminina quidē omnia iuxta secundā
 nominis

ERASMO ROT. INTERPRETE.

nominis declinationem. Cæterum actiua masculina simul & neutra iuxta quintam, passiuua iuxta tertiam, exceptis indefinitis, quæ & ipsa quintæ sunt. porrò media ad tertiam & ipsa referuntur, excepto præterito perfecto. Nam hæc quoq; ad quintam pertinent.

DE PRONOMINE.

Pronomen autem, aliud quidem primitiuum, aliud uero possessiuum, aliud demonstratiuū, aliud relatiuum, aliud compositum.

Habet autem, & genera, & numeros, & casus, accidentia;

Primitiua igitur sunt tria ἐγὼ. σὺ. ὅς, id est, ego, tu, ille, declinatur autem in hunc modum.

Rectus ἐγὼ. genitiuus ἐμοῦ. datiuus ἐμοί. accusatiuus ἐμέ. singularia

Rectus & accusatiuus ὑὸ. genitiuus & datiuus ὑῶν. dualia

Rectus ἡμεῖς. genitiuus ἡμῶν. datiuus ἡμῖν. accusatiuus ἡμᾶς. pluralia
 σὺ. σοῦ. σοί. σέ. singularia

σφὼ, id est, uos duo, uel uos duos. σφῶν, id est, uestrum dualia
 duorum, uel uobis duobus. pluralia

ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. pluralia
 ὅς. ὅς. οἱ. εἶ. singularia

σφέ. σφῆν. dualia

σφέες. σφῶν. σφίσι. σφέες. pluralia

DE POSSESSIVIS.

Possessiuua uero à primitiuis uenientia octo. ἐμός. σός. εὖός.

Ἡ 2 νωίπερος.

THEODORI PRIMVS

νωίτερος . σφωίτερος . ημέτερος . υμέτερος . σφέτερος.

Quorum singula per tria genera uariantur ἐμός . ἐμή . ἐμόν .
νωίτερος . νωίτέρα . νωίτερον . porro quō declinanda sint, liquet.

DE DEMONSTRATIVIS.

DEMONSTRATIVA uero duo, quæ & ipsa tribus generi-
bus uariantur οὗτος , ἄυτη , τοῦτο . ἐκεῖνος , ἐκεῖνη , ἐκεῖνο . & decli-
nantur ad hunc modum.

Masculinum.

singularia οὗτος . τούτου . τούτῳ . τοῦτον . ὃ οὗτος .

dualia τούτῳ . τούτοιμ . ὃ τούτῳ .

pluralia οὗτοι . τούτων . τούτοις . τούτους . ὃ οὔτοι .

Fœmininum.

singularia ἄυτη . τάυτης . τάυτῃ . τάυτην . ὃ ἄυτη .

dualia τάυτῳ . τάυτοιμ . ὃ τάυτῳ .

pluralia ἄυται . τούτων . τάυταις . τάυτας . ὃ ἄυται .

Neutrum.

singularia τοῦτ . τούτῳ . τούτῳ . τοῦτ . ὃ τούτ .

dualia τούτῳ . τούτοιμ . ὃ τούτῳ .

pluralia ταῦτα . τούτων . τούτοις . ταῦτα . ὃ ταῦτα .

Aliud exemplum demonstratiuum.

Masculinum ἐκεῖνος . ἐκεῖνου . ἐκεῖνῳ . ἐκεῖνον .

Fœmininum ἐκεῖνη . ἐκεῖνης . ἐκεῖνῃ .

Neutrū ἐκεῖνῳ . ἐκεῖνου . & cætera iuxta nominū inflexionē.

DE RELATIVO.

Relatiuum .

ERASMO ROT. INTERPRETE.

RELATIVVM autē unum, qđ & ipsum tribus generibus
uariat̄ αὐτός. αὐτή. αὐτό. Huic p̄priū est qđ triplicē significat
personā. Siquidē αὐτός p̄ ἐγὼ ponit̄, aut p̄ σὺ, aut p̄ ἐκεῖνος.

DE COMPOSITIS.

Composita uero tria nominatiuo carētia ἐμαυτοῦ. σαυτοῦ &
ἐαυτοῦ. quæ tribus generibus efferuntur. Quæ primæ & se-
cundæ sunt personæ, hactenus declinantur ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῶ,
ἐμαυτόμ. σαυτοῦ, σαυτῶ, σαυτόμ. Quæ uero tertiæ, per omnes
casus inflectunt̄. Atq; hæc sanè nō solum cōposite, uerum
etiam disunctim declinant̄ in pluralibus, ut ἐαυτῶμ, & σφῶμ
αὐτῶμ. ἑαυτοῖς, & σφίσιμ αὐτοῖς. ἑαυτοῖς, & σφᾶς αὐτοῖς.

DE PRAEPOSITIONE.

 Ræpositio uero alia monosyllaba, alia pluriū
syllabarū, alia duarum. Huic accidit qđ ultimā
acuit, si recipit tonum. Deinde quod primam
uocalē habet tenuem, exceptis his quæ incipiunt ab u, præ-
terea quod penultimā habet correptā, exceptis duabus. Id
consyderet̄ in his ἐν, ἐίς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρὸ, ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρα-
ἀντι, ἐπι, περι, ἀμφι, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. i. in, in, ex, cum, ad, ante, per
iuxta, pro, super, circa, circum, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

Duerbium aliud temporis, ut νῦν. τότε. ποτὲ.
ἤδη. ἄρτι. ἄνθις. τέως. ἕως. ἠνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα.
σήμερον. ἄριστον. χθὲς. πάλαι. ἄει. i. nunc, tunc.
aliquā, iam, nuper, rursus, eousq; donec.
H 3 cum,

THEODORI PRIMVS.

cum, postea, deinde, hodie, cras, heri, quondam, semper.

Aliud loci, ut ἄνω . κάτω . ἔξω . ἔσω . πρὸ ἔξω . ἐγγύς . ἐνωτίως . χαμαὶ .
ἐνθα . ὅθεν . ἐπέκεινα . μακρὰν . id est, sursum, deorsum, foras,
intro, procul, propè, contra, humi, ubi, unde, ultra, longe.

Aliud qualitatis, ut εὖ . καλῶς, id est, pulchre. ἡδέως, libenter.
σοφῶς, sapienter. quæ quidē & mediocritatis uocant̃ κευκδὸν.
βοτρυσδὸν . ἀγελκδὸν. id est, canine, botrorū in morem, hoc est,
dense, armentatim. Aliud quantitatis, ut ἅπαξ . δὶς . τρίς .
πολλάκις . ὀλιγάκις . id est, semel, bis, ter, sæpe, raro.

Aliud congregandi, ut ἅμα . ὁμοῦ . συλλήβδην . ἀδρόως . id est,
simul, pariter, collectim, uniuersim.

Aliud separationis, ut ἄνευ . χωρὶς . δίχῃ . id est, seorsim, separa-
ratim, semotim. Aliud exceptionis, ut πλῆρ.

Aliud ordinis, ut ἐξῆς . ἐφεξῆς . ἐνθὺς . ἐυθέως . ἐξάφηνε . ἀντίκα . παραχρῆ-
μα . deinde, deinceps, protinus, mox, repète, cōtinuo, ilico.

Aliud similitudinis, ut ὡς . ὡσπερ . καθὰ . καθάπερ . id est, ut
ueluti, quemadmodum, sicut.

Aliud digressionis, ut ὥσε . id est, itaq̃.

Aliud comparandi, ut μᾶλλον . ἤϊον . id est, magis, minus:

Aliud uehementiæ, ut λίαν . ἄγαρ . μάλιστα . πάνυ . σφόδρα . ni-
mis, nimium, maxime, admodum, ualde.

Aliud remissionis, ut ἡρέμα . ἡσυχῇ . μόγις . id est, sensim, pau-
latim, uix.

Aliud cōfirmandi, ut δηλαδῆ . δήπουθεν . πάν-
τως . ἄντως . ἴ . id est, uidelicet, pfecto, omnino, reuera, certe.

Aliud

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Aliud adiurandi, ut *νῆ, ναί*, id est, per.

Aliud affirmandi, ut *ναί*, id est, etiam.

Aliud abiurandi, ut *μᾶ*. non per.

Aliud negandi, ut *οὐδαμῶς*, *ἥκιστα*, id est, nequaquam, minime.

Aliud prohibendi, ut *μηδαμῶς*, *μη*, ne quo pacto, ne.

Aliud cōiecturæ, ut *ἴσως*, *τάχα*, *τυχόν*, i. forsan, forsitā, forte.

Aliud interrogandi, ut *πόθεν*, *ποῦ*, *πῶς*, *πίνικα*, *πῶς*, id est, unde, quo, ubi, quando, quomodo.

Aliud demonstrandi, ut *ἰδοὺ*, *ἰνί*, *ᾧδε*, *ἐκεῖ*, *ἐνθάδε*. id est, ecce, en, hic, illic, hic.

Aliud uocandi ut *ὦ, ο*.

Aliud explicandi, ut *ἢ γοῦρ*, *διορ*, *τοῦτέστιμ*, *ἔϊπυρ*. uidelicet, uelut hoc est, siue.

Aliud positiuum, ut *ἀναγνωσέομ*, *γρᾶπτέομ*, id est, legendum est, scribendum est.

Aliud optandi, ut *ἦδε*, *ὦ φελορ*, id est, utinam.

Aliud exclamandi, ut *ὦ, ᾧ, ἰού, ὄιμοι*, *φεῦ*, ha, iu, hei, heu.

Aliud admirandi, ut *ὦ, φεῦ*. o, heu.

Aliud stuporis, ut *ὦ, ἤράκλες*.

Aliud afflatus, ut *ἐνοῖ*, *ἐνᾶμ*.

Habet autem accidentia hæc, speciem & figuram. Nā aliud est primitiuum, ut *νῦμ*, nunc. Aliud deriuatiuum, ut *ἐτέρωδεμ*, aliunde. Et aliud simplex, ut *πέλα*, olim. Aliud compositiuum, ut *πρόπαι*, iam olim.

De cōiunctione

Oniunctio uero alia copulatiua, ut $\mu\epsilon\mu, \delta\epsilon, \tau\epsilon, \kappa\alpha\iota, \alpha\lambda\lambda\alpha, \alpha\tau\alpha\varsigma, \alpha\upsilon\tau\alpha\varsigma$. id est, quidem, autē, q̄, &, sed, cæterum, ast.

Alia disiunctiua, ut $\eta, \eta\tau\omicron\iota$, id est, aut, siue.

Alia cōtinuatiua, ut $\epsilon\iota, \epsilon\iota\pi\epsilon\rho, \epsilon\iota\delta\eta\pi\epsilon\rho$. id est, si, siquidē, siquidē

Alia subcontinuatīua, ut $\epsilon\pi\epsilon\iota, \epsilon\pi\epsilon\delta\eta$. quando, quandoquidē.

Alia causalis, ut $\gamma\iota\alpha, \delta\pi\omega\varsigma, \gamma\alpha\rho, \delta\tau\iota, \delta\iota\omicron\tau\iota$, id est, ut, quo, enim, quia, quapropter.

Alia dubitandi, ut $\alpha\epsilon\rho, \epsilon\iota\tau\alpha, \mu\omega\mu, \mu\eta$, id est, an, deinde, utrū, an.

Alia ratiocinandi, ut $\alpha\epsilon\rho, \alpha\lambda\lambda\alpha, \alpha\lambda\lambda\alpha\mu\eta\mu, \delta\upsilon\mu, \tau\omicron\iota\iota\upsilon\mu, \tau\omicron\iota\gamma\alpha\rho\tau\omicron\iota, \tau\omicron\iota\gamma\alpha\rho\upsilon\mu$, id est, certe, itaq̄, igitur, proinde, atqui.

Alia expletīua, ut $\delta\eta, \pi\omicron\upsilon, \tau\omicron\iota, \delta\gamma\tau\alpha, \pi\epsilon\rho, \pi\omega, \pi\omega\varsigma, \mu\eta\mu, \delta\upsilon\mu, \gamma\epsilon$, id est, iam, licet, sanè.

Alia potentialis, ut $\alpha\mu$. quia addita uerbis optatiuis potissimum facit modum potentialem.

Alia discernendi siue adijciendi, ut η , aut.

Alia diminutiua, ut $\gamma\omicron\upsilon\mu, \gamma\epsilon$, quidem, sanè.

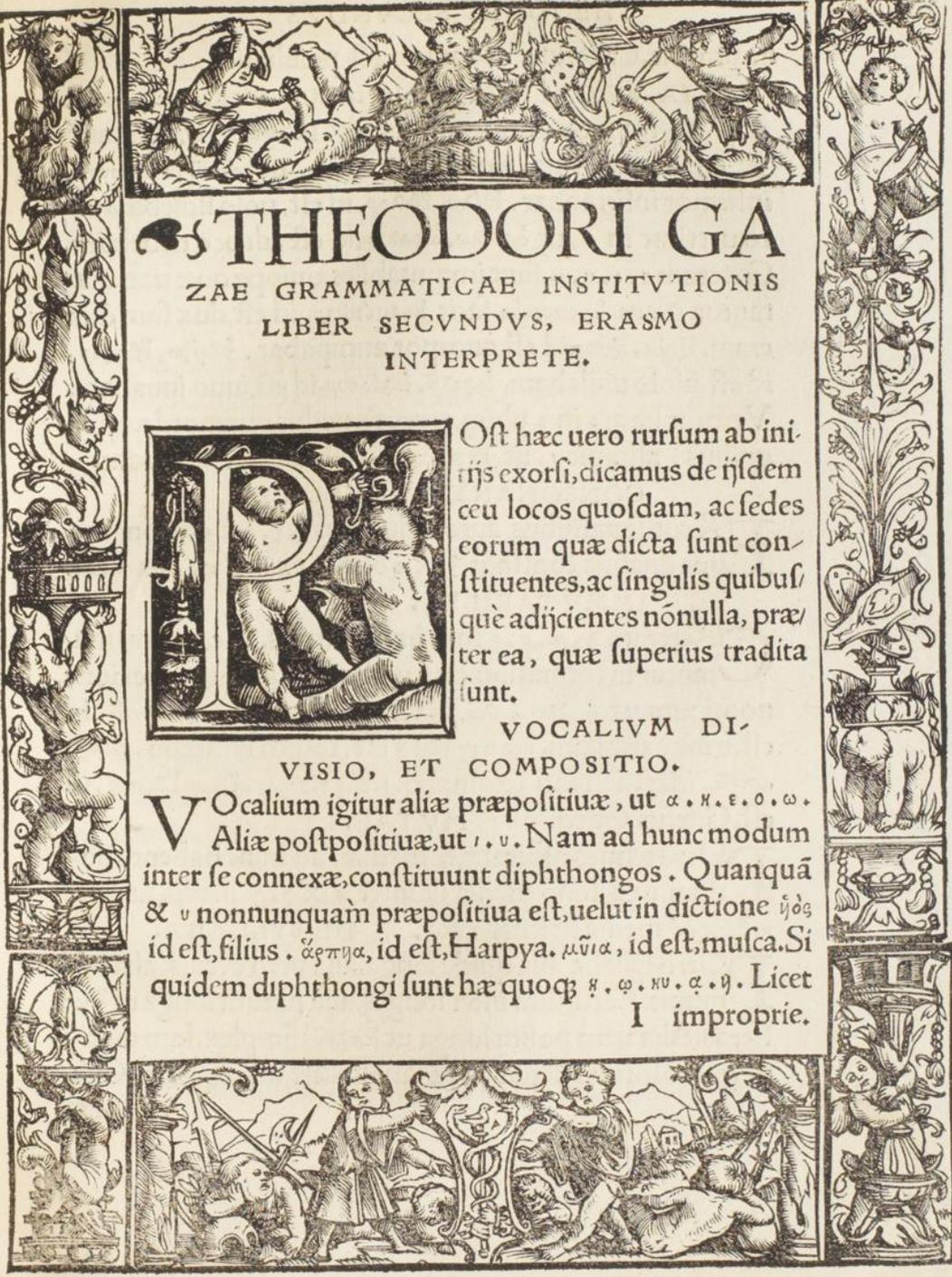
Alia contrarietatis, ut $\delta\mu\omega\varsigma, \kappa\alpha\iota\tau\omicron\iota, \kappa\alpha\iota\pi\epsilon\rho$, attamen, tamē, licet.

Habet autem accidentem figuram. nam alia simplex est, ut $\epsilon\pi\epsilon\iota$. alia composita, ut $\epsilon\pi\epsilon\delta\eta$.

De octo igitur partibus orationis hic primi libri finis esto.

THEODORI GAZAE LIBRI PRIMI, DES.

ERASMO INTERPRETE, FINIS.

THEODORI GA

ZAE GRAMMATICAE INSTITVTIONIS
LIBER SECVNDVS, ERASMO
INTERPRETE.

Ost hæc uero rursus ab ini-
tijs exorsi, dicamus de ijsdem
ceu locos quosdam, ac sedes
eorum quæ dicta sunt con-
stituentes, ac singulis quibus-
quæ adijcientes nonnulla, præ-
ter ea, quæ superius tradita
sunt.

VOCALIVM DI- VISIO, ET COMPOSITIO.

Vocalium igitur alia præpositiua, ut $\alpha . \kappa . \epsilon . \omicron . \omega .$
Alia postpositiua, ut $i . u .$ Nam ad hunc modum
inter se connexæ, constituunt diphthongos . Quanquã
& v nonnunquam præpositiua est, uelut in dictione $\iota \delta \omicron \varsigma$
id est, filius . $\alpha \rho \pi \eta \alpha$, id est, Harpya . $\mu \upsilon \iota \alpha$, id est, musca . Si
quidem diphthongi sunt hæc quoque $\eta . \omega . \nu \upsilon . \alpha . \eta .$ Licet
I improprie.

THEODORI SECVNDVS

improprie. Caterum ων Ionum est peculiaris.

ALIA VOCALIVM diuisio in augmentis uerborū.

Praterea inter uocales, mutabiles sunt α, ε, ο. Mutant̄ em̄ in präteritis. α quidē & ε in κ, ut ἀθενῶ, ἠθενουμ. ἰ. infirmor infirmabar. ἐθέλω, ἠθελομ, id est, uolo uolebā. ο uerō uertitur in ω, ut ὀφείλω, ὠφειλομ, id est, debeo debebam. Caterum κ, ι, υ, ω sunt immutabiles, quippe quæ non mutantur. Nam ἠγεμονεύω facit ἠγεμόνθουμ, id est, dux sum dux eram. ἰξενύω, ἰξενουμ, id est, aucupor aucupabar. ὑβρίζω, ὑβριζομ, id est, uiolo uiolabam. ὠφελῶ, ὠφέλομ, id est, iuuo iuuabam. Vertitur itaq; ε in η ubiq; exceptis uerbis quatuordecim, in quibus ε assumit ι, ut ἔχω εἶχομ, id est, habeo, habebam.

CONSONANTES DVPLICES.

Ex consonantibus autem duplices ζ, ξ, ψ è consonanti/ bus duabus constant ζ ex σ & δ, ξ ex κ & σ, ψ ex π & σ.

IMMVTABILES.

Caterum λ, μ, ρ, ς sunt immutabiles. Neq; enim mutantur in formationibus uerborum, neq; in inflexione nominum, ut ψάλλω ψαλλῶ, id est, cano canam, νέμω νεμῶ, id est, tribuo tribuam. κρίνω κρινῶ, id est, iudico iudicabo. σπείρω σπειρῶ, id est, semino feminabo. νέσχω νέσχωσ, ἔλλημ ἔλλημωσ, id est, Græcus Græci.

MVTAE.

Porrò tenues, aspiratæ, & mediæ, ad hunc habent modum, ut β sono mediæ sit inter π & φ, γ mediæ sit inter κ & χ, δ mediæ sit inter τ & θ. DE SYLLABA.

Porrò syllaba, aliâ quidē longa, aliâ uero breuis, aliâ cōmunis. Ac rursus inter longas, aliâ natura longa ut ἥρως heros. Aliâ uero positu longa, ut ἀπλοῦς simplex. Iam dictiō nē qdē cōstituit syllaba, cū ea sanē sit literarū cōplexiō, Ora- tionem

tionem aut̄ cōstituit dictio, ACCENTVS.

ORatio uero nunc intenditur, nunc remittitur, idēq̄ fit
 ἦς, qui uocantur accentus.

ACCENTVS QVOT?

CAeterū inter accentus, Acutus, Grauis, & Circūflexus,
 Toni sunt. Aspiratus, ac Tenuis, spiritus dicunt̄. Apo-
 strophus & Hyphen, & Diastole, passionēs.

LOCI TONORVM.

LOci, acuti accētus sunt, ultima syllaba, unde dictio oxy-
 tona uocatur, ut ἀγαθός, bonus, penultima unde paro-
 xytona, aut barytona dicitur, ut λόγος sermo. Antepenulti-
 ma, unde proparoxytona uocatur, ut δίκαιος iustus.

LOCI GRAVIS.

GRauis autem accentus loci, sunt omnes syllabæ, quæ
 æquabili sono proferuntur, unde & syllabicus appel-
 latur tonus. Nec ponitur nisi tantum in his, quæ ultimam
 acuunt, cū perpetuo uocis cursu æquabiliter pronūciamus,
 ut τοὺς περὶ ἄρχοντα, id est, qui principi adstant.

CIRCVMFLEXI.

Circumflexi uero locus, est ultima, unde & circumflexa
 dicitur dictio, ut ποιῶ facio. Et penultima, unde prope-
 rispomena uocatur, ut ποιῶμαι fio.

LOCI SPIRITVVM.

PORRò acuti, ac tenuis, loci sunt uocales initiales, ut ἀνδρα-
 πορ homo. Ὀμηρος Homerus, & inter consonantes ξ quo-
 ties hinc incipit dictio, ut ξῆμα uerbum.

LOCI παδῶν.

APostrophi locus est, ubi quid elidit̄, ut ἄρα οὗτος ἄρῳρε,
 id est, uidelicet hic. Hyphen autem locus est; infra ea

THEODORI SECVNDVS

quæ è duobus aut pluribus componuntur, ut πασίμελουσα, id est, quæ omnibus curæ est. Diastoles uero locus est, sub ijs in quibus oportet aliquo modo dirimere, quæ composita sunt, ut ὅ, τι. quod pronomen.

DE PARTIBVS ORATIONIS.

Cæterū inter partes orationis, nomen: ut ijs quæ dicta sunt, adiiciamus aliquid. Aliud est & gentile, ut φρυγίης, phryx. Aliud indefinitum, ut ὁποῖόςστις, id est, qualiscunq;. Aliud comprehensiuum, ut δῆμος, populus. Aliud distributiuum, ut ἕτερος, alter. ἑκάτερος, uterq;. ἕκαστος, unusquisq;. ἄλλος, alius. Aliud contentiuum, ut ἀμπελώμ, uinetum. Aliud factitium, ut φλοῖσθος, fluctus. Aliud ordinale, ut πρῶτος, primus. δεύτερος, secundus. Aliud ad aliquid, ut πατήρ, pater. Aliud tanq̄ ad aliquid, ut νύξ, nox. θάνατος, mors.

DE PROPRIIS.

Iam propria nomina, semper unico genere inflectuntur. Nempe aut masculino tantum, aut fœminino, ut Ὀμηρος, καλλιόπη. Homerus, Calliope.

DE APPELLATIVIS.

Appellatiuorū quæcunq; significant animalia, ferè communis sunt generis, licet nonnulla sint & epicœna.

DE ADIECTIVIS.

Quæ uero proprie sunt adiectiua, trium generū sunt omnia, ut σοφός, hic sapiens. σοφή, hæc sapiens. σοφόν, hoc sapiens. Cæterum quæ ancipitis sunt naturæ, & modo pro adiectiuis usurpant, modo pro appellatiuis, ut εὐεργέτης, id est, beneficus. & πολίτης, ciuis. & βασιλεύς, rex. & id genus alia, duorum sunt generum. Huiusmodi est & τρέφων, columba. & πῶξ, lepus.

Inflexio

ERASMO ROT. INTERPRETE.

INFLEXIO ADIECTIVORVM.

QUæ igitur desinunt in οσ purum simplicia, trium generum, fœmininum deformant in α, ut δίκαιος, iustus. δίκαια, iusta. Consimiliter & ea quæ in ultima syllaba habent ρ, ἀνθηρὸς, floridus. ἀνθηρὰ, florida.

Cæterum σοφίη pro σοφή, & his similia, ionica sunt. Quæ uero desinunt in οσ non purum, fœmininum figurant in κ, ut ἔρημος, desertus. ἔρημη, deserta. φρόνιμος, hic prudens. φρονίμη, hæc prudens.

INTERROGATIVA.

PORRò interrogatiua, siue percontatiua, trium generum sunt & ipsa, τίς, quis aut quæ. τί quid. ποῖος, qualis. ποῖα, hæc qualis. ποῖον, quale. Nec habent uocandi casum. Sumuntur autem aut iuxta substantiam, ut τίς, quis. aut iuxta qualitatem, ut ποῖος, qualis. aut iuxta quantitatem, ut πόσον, quantum. & πηλίκον, quantum. & πόσον, quotum. & πότερον, utrum, aut secundum locum, ποῦ ἂν, cuius.

INDEFINITA.

Similiter autem & indefinita trium generum sunt, & singula in singulis interrogatiuorū formantur appositione literæ ο, ποῖος, qualis. ὁποῖος, qualis. πότερος, uter. ὁπότερος, uter.

RELATIVA.

Trium generum sunt & relatiua, & aut iuxta qualitatem, aut iuxta quantitatem sumunt, τοιοῦτος, talis. ὅσος, qualis. τηλικούτομ, tantū. ἡλικόν, quantū. τόσον, tantū. ὅσον, quantū.

COLLECTIVA.

CAeterū comprehensiuæ, siue collectiuæ, unius sunt generis. δῆμος, populus. πλῆθος, multitudo.

I 3 Distributiua.

THEODORI SECVNDVS

DISTRIBVTIVA.

SANè distributiva, trium sunt generū. ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. id est, alter, altera, alterum. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. id est, alius, alia, aliud. Quadrifariam autè distribuuntur, siue partiu-
tur. Aut em̄ unum è duobus, ut ἕτερον, alterū, aut duo sin-
gulatim, ut ἑκάτερον, utrunq;. aut unum è pluribus, ut ἄλλο,
aliud. Aut multa singulatim, ut ἕκασον, unumquodq;.

ORDINALIA ET MATERIALIA

TRium generum sunt & ordinalia. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. primus, prima, primum. Sicut & materialia, ut λίθινος, λιθίνη, λίθινον. lapideus, lapidea, lapideum. Hæc autem & ab
ijs formant̄, quæ similitum sunt partium. Nam ξύλον, lignū.
ὄσον, os. & σάξ, caro. similitum sunt partiū. Vnde & ξύλινον,
ligneum. & ὄσεινον, osseum. & σάρκινον, carneum. Ad eundē
modū & in cæteris. In duas autē potissimū terminationes
diuidunt̄. Aut em̄ in ἴνον, ut πῆλινον, luteum. aut in ὠδες, ut
πικῶδες, γεῶδες, luteum, terrenum. Quant̄ quæ à metallis
ueniunt, propriā habent terminationē. In εον & ον per con-
tractionē χρύσειον, aureum. σιδήρειον, ferreum. χαλκειον, æreum.
ἀργυρειον, argenteum. Quibus respondet & κερამεον, fictile.

EPILOGVS.

IN genere uero. Nominī (ut prius est dictum) accidunt
quinq;. E quibus genus improprie dicitur, & commune
quoddam & epicœnū, id est, supercōmune. Nam ubi tantū
præcedit articulus masculinus, masculinum est. Vbi tantum
fœmineus, fœmininū, ubi neuter, neutrū. Vbi uero uterq;
nempe masculinus & fœmininus, cōmune. Porrò quod al-
terutro articulo apposito, genus utrunq; significat, epicœ-
num est, ut ἀετὸς, aquila. χαλιτῶν, hirundo.

Species.

SPECIES.

Species autem primitiua, ut πᾶς, omnis. Deriuatiua, ut λόγιος, sapiens.

DERIVATIVORVM DIVISIO.

Deriuatiui uero septem potissimum sunt species, de quibus ante dictum est. E quibus comparatiua, & superlatiua formantur ad hunc modum.

FORMATIO COMPARATIVORVM
ET SUPERLATIVORVM

Inos desinentia adiectiua, trium generū nomina, mutatione σ in τ. & assumptione εροσ. fiunt comparatiua, ut ἐνδοξος, ἐνδοξότερος, gloriosus, gloriosior. Assumptione autέ ατος, fiunt superlatiua, ut ἐνδοξος, gloriosus. ἐνδοξότατος, gloriosissimus. παλαιός, παλαιότατος, uetustus, uetustissimus. Præter καλός, pulcher. & κακός, malus. & alia nō nulla. Nam hæc habent καλλίωμ, κάλλιστος, id est, pulchrior, pulcherrimus. κακίωμ, κάκιστος, id est, peior, pessimus. βελτίωμ βέλτιστος, id est, melior optimus. ἀμείνωμ, κρείττωμ, id est, melior, potior. ἄριστος, optimus. χείρωμ, ἐλάττωμ, ἥττωμ, μείωμ, id est, deterior, minor, inferior, minor. ἐλάχιστος, id est, minimus. μείζωμ, id est, maior. μέγιστος, id est, maximus. ἥσσωμ ἥσσωμ, id est, facilior, facillimus. Quod si positiuum desinat in κς, & inflectatur per εος, ab eius neutro fit cōparatiuum & superlatiuum, ea mutatione & assumptione, de qua dictum est ευγενής, ευγενές, id est, hic & hæc generosus. a. & hoc generosum. ευγενέστερος, ευγενέστατος, id est, generosior, generosissimus. ἀληθής, ἀληθές, id est, hic & hæc uerax, hoc uerax. ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, id est, ueracior, ueracissimus.

Sin in

Sin in vs desinat positiuum trium generum, tum ad eundem modum formantur à neutro βραχύς βραχύς, hic breuis, hoc breue. βραχύτερος βραχύτατος, breuior breuissimus. Præter ἡδύς, iucundus, πολὺς, multus, ταχύς, uelox. Nam ab his fit ἡδίωμ ἡδίσθ, iucundior iucundissimus, & πλείωμ πλείσθ, id est, copiosior, plurimus. Et ταχίωμ τάχισθ, id est, uelocior uelocissimus. Etiam si hæc & aliter formare licuerit, additione πρὸς, ac τᾶτος. Excepto πολὺς, id est, multus, ἡδύτερος ἡδύτατος, id est, iucundior, iucundissimus, ταχύτερος ταχύτατος, id est, uelocior uelocissimus.

Eorū quæ desinunt in υς, quædam simplex comparatiuū, & superlatiuum faciunt, quædam duplex. Simplex quidem, ἐυρύς, id est, latus, ἐυρύτερος enim & ἐυρύτερος tantum facit, latior latissimus. Duplex autem, ἡδύς iucundus, & γλυκύς id est, dulcis, & ὠκύνς, uelox. Nam hæc non solum in τερὸς, ac τᾶτος formantur, uerumetiam in ωμ, & in σος, γλυκίωμ γλυκίσος, ὠκίωμ ὠκίσος, id est, dulcior dulcissimus, ocyor ocyssimus. Consimiliter his, & αἰχρὸς, turpis, & ἐχθρὸς, inimicus. Quod si non oportet prætermittere βράσωμ, breuior, & θάσωμ, celerior, & πάσωμ, pinguior. Erunt igitur quædam, quæ triplicem habeant formam. Siquidem à βραδύς, tardus, & βραχύς, breuis, uenit comparatiuum βράσωμ, id est, tardior, aut breuior. Et à ταχύς, uelox, θάσωμ, uelocior. Et à παχύς, pinguis, πάσωμ, pinguior. Porro quæ aliam aliquā habent terminationem per εσερὸς, & εσατος, formant comparatiua & superlatiua plerunq; σώφρωμ σώφρονος, sobrius sobrius, σωφρονέσερὸς σωφρονέσατος, id est, temperatior temperatissimus. χαρίαις χαριέντος, uenustus uenusti. χαριέσερὸς χαριένσατος, uenustior uenustissimus. Et absq; ε, ἔνουος, id est, beneuolus.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

neuolus. εὐνοῦσιερος εὐνοῦσατος, id est, beneuolentior beneuo-
lentissimus. Non solum à nominibus fiunt compa-
ratiua, quin & a participijs. ἐφρώμενεσερος, id est, ualentior. Et
insuper à præpositionibus. πρότερος, id est, prior, & ὑπέρτερος
id est, superior. Et ab aduerbijs, ἐγγύτερος, id est, uicinior. ποδύ-
ζώτερος, id est, longinquior. ἀνώτερος, id est, sublimior.

FORMATIONES PATRONYMICORVM.

CAeterum patronymici formationes sunt huiusmodi.
Quæcunq; nomina in ος purum desinunt, masculi ἢ
patronymicum formant in αδης, ut ἥλιος, id est, sol, ἡλιάδης
filius solis. Quæcunq; uero in ος non purum, faciunt in ιδης,
κρόνος, id est, Saturnus. κρονίδης, id est, filius Saturni. Quæq;
quæ sunt quintæ declinationis, in his à genitiuis formantur
in ιδης, atq; hic sanè fit & Syneresis, si ε habeant in penulti-
ma. Quorum est & alia rursus formatio in ων, more Ioni-
co. πέλοψ, πέλοπος, Pelops Pelopis. πελοπίδης, Pelopides. πη-
λεύς πηλέως, id est, Peleus Pelei. πελειίδης quatuor syllabis, &
πελειίδης tribus, per Syneresim, & πελειών Ionice. Quæ uero
primæ sunt inflexionis in αδης faciunt ἀνείασ, ἀνείαδης, Aene-
as Aeneades, ἰφίτης ἰφιτιάδης Iphites Iphitades.

FOEMININI PATRONYMICI
FORMATIO.

Foeminina uero patronymica à proprijs fiunt masculi-
nis, abiectione syllabæ δης, ἡλιάδης ἡλιάσ, id est, filia So-
lis. νεστορίδης νεστορίε, id est, filia Nestoris. Præterea masculina
primæ sunt declinationis foeminina quintæ. πριαμίδης πρια-
μίδου. i. Priamides Priamidæ. πριαμὶς πριαμίδος, Priamus Pria-
midis. Est & aliud patronymici genus improprie, masculi-
num quidem in διοσ desinens, ut ὑψάδιος, id est, hyrradius.
K Foemininum

THEODORI SECYNDVS.

Fœmininum uero in νη, ut ἀδρασίνη, Adrastine, & ἡετιώνη, id est, Eetionis filia. Atq; ita trifariam fuerit, tum masculinū patronymicum, tum fœmininum.

FORMATIONES DIMINVTIVORVM.

Diminutiua uero, partim à proprijs formantur, partim ab appellatiuis. uelut à ζηνόδωρος, zenodorus. ζηνᾶς, zenodorulus, ab ἀνθρωπος, id est, homo. ἀνθρωπίσκος, id est, homuncio. SPECIES DIMINVTIVORVM

AC species quidē masculinorū sex, prima in ωρ duabus syllabis, ut βάκχωρ, id est, Bacchi⁹, βακχυλίδηρ. Bacchona ster. Secunda in ωρ, ut ι sit in penultima. μωρίωρ, morio à μωρός stultus. Tertia in αξ, ut ρόδαξ, id est rhodiolus à ρόδιος Rhodius Rhodiensis. Quarta in ας ζηνᾶς, zenodorulus. μεταρᾶς, id est, metrodorulus. Quinta in κορ, ut ἀνθρωπίσκος, id est, homunculus. Sexta in λος, ut ναυτίλος, id est, nautulus à ναύτης, id est, nauta.

Fœmininorū uero tres, Prima in ωρ, ut ὑψίωρ, id est, hypsipylula, ab ὑψιπέυλη hypsipyla. Secunda in ις, ut θεράπεινις, famulula, à θεράπεινα, famula. Tertia in κη, παιδίση, puellula, à παις, puella. Neutorū autem una in ορ, μαρκαύλλιου, adulescentulus.

FORMATIONES POSSESSIVORVM.

Possessiuua item & à proprijs, & ab appellatiuis deducuntur. Et quæ quidem in εορ desinunt, formantur à primitiuis in ευς, ut νηλεὺς νηλέως, Neleus Nelei. νήλειορ, Neleium. Verum non ab his solū. Quandoquidē ab ἀνθρώπου hominis, deriuatur ἀνθρώπειορ humanū. Quæ uero in κορ desinūt, & in ωδες, ueniūt à nominibus in ος, λόγος ratio, λογικός rationalis, sed non ab his solum, nā à βασιλέως, id est, regis, uenit

βασιλικόρ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

βασιλικόν, regale. Ἰτὲ δικέλευα, imago, δικελικόν imaginarium. Sanè grammaticὸς est, nihil obstante, quod inusitata sint, has quoq; tradere, ambas species, à dictorū nominum singulis deriuari. Vt enim ab ἀνθρώπος, homo, ἀνθρωπικόν, humanū, & ἀνθρώπιον humanū: Ita & ab ὁμήρου, Homeri, ὁμηρικόν Homericū, & ὁμήριον Homericum, & ab Ἰάντηος Αἰακίς, Ἰαντικόν, & Ἰαντιον, id est, Αἰακινū. Et à Πλάτωνος Platonis, πλατωνικόν Platoniciū, & πλατωνιον, Platonicum. Nonnulli uero etiam ea quæ, à locorum uocabulis denominantur, possessiua, ὀικισματικά, id est, domesticatiua uocāt, ut οὐρανίος, id est, cælestis, & θαλάσσιος, id est, marinus. Atq; his consimilia. Itaque trifariam sumentur possessiua, aut domestice, οὐρανιον, cæleste, aut consignificatiue, γραμματικόν, id est, grammaticum, aut materialiter, ut λιθῶδες, id est, lapideum.

FORMATIONES DENOMINATIVI.

Porrò denominatiuū tot modis format, quot sunt species nominū. At licuerit à singulis nominibus deducere. Masculinū quidem in ων unius generis, ut φίλος, id est, amicus, φίλων Philo. Fœmininū uero in οτησ unius generis, φιλότησ, id est, amicitia. Neutrū in ιον & generaliter in ον triū generū, ut φίλιον φιλικόν, i. amicitiale, siue ad amicū pertinens. Tametsi non sunt eodem modo triū generū, sed pro uarijs ultimæ, ac penultimæ syllabæ formis. Nā ἀνθρώπιον & ἀνθρώπιον, & ἀνθρωπῶδες, id est, humanū, & πήλιον, id est, lutæum, & ἀνθηρόν floridum. Et ut summam dicam, iuxta formationem specierum nominis, quam tradidimus. Considerandum autem est illud, an species recipiat tria genera. Neque enim omnia neutra in ον triū sunt generum:

K 2 Proinde

THEODORI SECVNDVS

Proinde ζωφιορ, id est, animalculum, & μεραμύλλιορ, id est, adolescentulus, & λεβητιορ, id est, lebetulus. Atq; in totum diminutiua unici generis sunt. Consyderare autē oportebit & reliquas denominatiuorū formationes, iuxta differentiā specierum, ut in diminutiuo quidem, λιθαξ, id est, lapillus. ανθρωπίσκος, id est, homunculus. μητρᾶς, Metrodorus. In patronymico uero in δῆς.

FORMATIONES VERBALIUM.

Verbalia uero, ut in genere loquar, formantur à passiuo præterito perfecto, uel à prima persona, uel à secūda, uel à tertiā. Ac pleraq; uerbalia quidē deducuntur à prima, ut πεποίηκα, id est, factus sum. ποιήμα, opus. λελόγημαι, id est, consyderatus sum. λογισμός, id est, consyderatio. Cæterum quæ in ις desinunt scēminina, à secūda fiunt persona, ut λύσαι, id est, solutus es. λύσις, id est, solutio. Quæ uero desinunt in σος, trium generū, à tertiā ueniunt persona, ut ἤκουσαι, id est, auditus est. ἀκουσός, id est, audibilis. Insuper & appellatiua in κῆιορ, ut πέποτα, id est, potatus est. ποτήριον, i. poculum.

Iam præter ea quæ ante diximus, erit & figura quædam decomposita, ut quæ à cōposita deducatur, ut φίλιππος, Philippus. φιλιππίδης, Philippides.

AD QVAS DECLINATIONES NOMINA
QVAEQVE REFERANTVR.

Cum nomē in quinque declinationes dinidat, ut dictū est, quomodo ad unāquāq; referatur, & cōmuniter, & peculiariter, consyderabitur hoc pacto.

QVAE AD PRIMAM PERTINEANT.

Itur quæ in ας desinunt purū, pluriū syllabarū q̄z duarū, simplicia, barytona, hoc est, penultima acuta, nomina, referuntur

ERASMO ROT. INTERPRETE.

referuntur ad primā, ut *αἰνεῖας*, Aeneas. Præterea in *ης* desinentia, barytona, simplicia, unius generis, spondaica, hoc est, quæcūq; penultimā habent longā, ut *ῥύσῃς*. Quæq; & nō simplicia eodem pertinent, nisi à neutro in *ος* cōposita sint, ut *τελώνης*, id est, exactor tributorū. *ὀλυμπιονίκης*, id est, uictor in Olympijs. Præterea quæ in *δης* formata sunt, siue patronymica, siue propria, ut *πριαμίδης*, id est, Priamides. *πριαμίδου* Priamidæ. *παλαμίδης*, *παλαμίδου*, id est, Palamides, Palamidæ. Exceptis ijs quæ composita sunt à neutro in *δος*. Cæterū ὑπερίδης, Hyperides, & ἀριστίδης, Aristides, & alia nōnulla patronymicorū formam sequuntur. Præterea desinentia in *της* per lambum, hoc est, quibus penultima breuis est, ut *δεσπότης δεσπότηου*, id est, dominus domini. Excepto *κράτης*, Crates. Nam id *κράτητος*, id est, Cratetis facit.

QVAE SECUNDAE.

PORRò in *α*, uel in *η* desinentia fœminina, ut *μαῖα*, id est, Maia. *τιμή*, id est honor, ad secundam pertinent.

QVAE TERTIAE.

IN *ος* masculina, & fœminina, & in *ου* neutra, ad tertiam pertinet, ut *θεός*, id est, deus. *οὐδός*, uia. *ἀγαθόν*, id est, bonū.

QVAE QVARTAE.

QVÆ uero in *ως* desinunt. Attico more, masculina & fœminina, & in *ωρ* neutra, ad quartam pertinent. Declinantur enim ablatione consonantis finalis, ut *μενέλεως* *μενέλεω*. Menelaus Menelai. *εὐγεωρ* *εὐγεω*, id est, ferax feracis. Referrī possunt ad hanc, & quæ Dorico more declinant, ablatione *σ*, ut *λάας* *λάα*, lapis lapidis, *ποδῆς* *ποδῆ*.

QVAE SINT QVINTAE.

IAM uero quæcūq; formam habent diuersam ab ijs, quæ
K 3 dicta

THEODORI SECVNDVS

dicta sunt, masculina, fœminina, neutra, ad quintam pertinent. Nam genitiuum omnia habent in os, licet diuersis modis. Quatenus alia quidem desinunt in syllabam puram, alia nequaquam: sed addita consonante, siue tenui, siue aspirata, siue media, siue immutabili.

Vocales igitur in quas nomina huiusmodi desinunt, sunt α, ι, υ, ω. Consonantes uero σ, ν, λ, ρ, ξ, ψ, μ, ρ.

α τος Ergo quæ in α desinunt incontracta, per τ declinantur, βῆμα βήματος, id est, gradus gradus. Nisi si quod sit deformatum à masculino. Nam hoc masculini habet inflexionem, unde deductum est, μέγα μεγάλου, id est, magnum magni, quod dicatur μέγας μεγάλου, id est, magnus magni. Exceptis item proprijs literarum uocabulis, ut ἄλφα, βῆτα, quod hæc sunt indeclinabilia.

ι τος Quæ uero in ι desinunt, & græca sunt, per τ declinantur, ut μέλι μέλιτος, id est, mel mellis. Præter ea quæ deformant à masculino. Nam hæc inflexionē masculini, unde deducta sunt, seruant: ut τί τίνος, quid cuius. Quoniam dicimus τίς τίνοσ, id est, quis cuius, ἔυχαι εὐχαρίτος, id est, gratū grati: quod dicimus ἔυχαις εὐχαρίτος, id est, gratus grati. Porro barbarica per os purum declinantur. σίνηπι σινάπιος, id est, sinapi sinapis.

υ νος Quæ desinunt in υ, per ος purum declinantur: ut γόνυ γόνυος, id est, genu genu. At quæ penultimam habent longam, aut quæ trium sunt generum, declinantur υ conuerso in ε, ut πῶν πώεος, id est, grex gregis, ἡδὺ ἡδέος, id est, iucundum iucundi. ὄξυ ὄξεος, id est, acutum acuti.

ω δος In ω desinentia, per ος purum declinantur, λητώ λητόος, id est, Latona Latonæ.

De in σ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

DE IN Σ DESINENTIBVS.

Rursum in σ desinentia, partim quidē per os purū declinantur, partim per τ tenue, partim per θ aspiratū, partim per δ medium declinantur.

Igitur in ες desinentia, per ος purum declinantur. ἀληθὲς ἄληθες ες εος θεός, id est, uerum ueri.

Ad hæc in ευς desinentia, aut in αυς, declinantur abiecta uocali, quæ posterior est in diphthongo. βασιλεύς βασιλεύς, id est, rex regis. ναὺς ναὺς, id est, nauis nauis.

Itē in ους desinentia, cōsimiliter. βούς βοός, id est, bos bouis. Excepto πούς ποδός, id est, pes pedis. & ὀδούς ὀδόντος, id est, dens dentis. Attamen quæ sunt ex cōtractione, ad tertiam referuntur, ut νοῦς νοῦ νοῦ, id est, mens mentis menti. Quamvis hæc licet & incontracte declinare, νοὺς νοός, id est, mens mentis. Adiungantur autē ἰης & in οἰς desinentia per Synæresim, ut οἷς οἶός, ouis ouis. & φθῶς φθῶός, tabes tabis.

Præterea in ος neutra. θένος θένος, id est, robur roboris. φάος φάος, id est, lumen luminis. Et quæcumq; ab ijs composita sunt in ης, δημοθένης δημοθένης. Demosthenes Demosthenis. Ac generaliter, quæ in ης desinunt, habentia neutrum formatum in ες. ἀληθὴς ἀληθὴς, uerus ueri. Horum autem formam sequitur ἄρης, Mars.

Præterea in ως masculina, & penultimam habent longam. μίνω μίνω, Minos Minois. ἥρω ἥρω, id est, heros herois, atq; id sanè iuxta communem linguam. Cæterum iuxta Atticam quartæ fiunt inflexionis. μίνω μίνω, id est, Minos Minois.

Præterea in ως unicæ syllabæ incontracta. λύς λύς, genus lupi. δμῶς δμῶς, famulus famuli.

Siquidem

ωσ ωτοσ. Siquidē quæ ex cōtractione sunt, per τ declinantur, ut φῶσ
 φωτῶσ, id est, lumen luminis. Ad quæ sanè referri potest &
 ὄυσ ωτοσ, id est, auris auris,

Ac rursum monosyllaba in ωσ, quæ quidem habent ς, aut θ
 aut τ, per οσ purum declinantur, ut δμῶσ, id est, famulus, θῶσ
 lupus, θρῶσ Troianus. Nam quæ aliam habent quampiam
 consonantem, per τ inflectuntur, ut χῶσ χωτοσ color colo-
 ris. φῶσ φωτοσ uir uiri. Adiungatur his quæ dicta sunt λᾶσ
 monosyllabum lapis, nam λαῶσ dicitur, id est, lapidis.

Præterea in ωσ scæminina quæ sunt oxytona, hoc est, ultima
 acuta, ut αἰδῶσ αἰδοσ, id est, pudor pudoris, ἠῶσ ἠοσ, id est,
 aurora auroræ. Nam quæ barytona sunt, id est, penultima
 acuta ad quartam declinationem referuntur, ut κέωσ κέω, ἔωσ
 ἔω, cos, cou, aurora auroræ.

Præterea in ισ appellatiua barytona, quæ non habent ulti-
 mam natura longam, ut ὄφις ὄφιοσ, id est, serpens serpentis.
 ὕβρις ὕβριοσ, id est, contumelia contumeliæ. Præter χάρις gra-
 tia, παῖς, puer, puella. Nam χάριτοσ gratiæ dicitur, & παῖδοσ,
 id est, pueri, uel puellæ.

Præterea nomina in υσ barytona, βότρυς βότρυοσ, id est, bo-
 trus botri. Præter κόρυς κόρυθοσ, id est, galea galeæ. Quamq̃
 horum nonnulla declinantur, mutata u in ε, πῆχυς πῆχυοσ, id
 est, cubitus, cubiti, πέλεκυς πελέκεοσ, id est, securis securis. Si-
 militer & oxytona, si sint unici generis, & si longam habeāt
 u, πληθύσ πληθύοσ, multitudo multitudinis, ἀχλύσ ἀχλύοσ, id
 est, caligo caliginis, δῆζύσ δῆζύοσ, id est, calamitas calamitatis.
 ὀαρισύσ ὀαρισύοσ, id est, familiaritas familiaritatis. Cæterum
 quæ trium sunt generum, declinantur u mutata in ε, ἠδύσ
 ἠδέοσ, id est, iucundus iucundi.

In ασ

ERASMO ROT. INTERPRETE.

In *ασ* desinentia neutra, per *τ* inflectuntur, ut κρέας κρέατος, *ασ αρε*
id est, caro carnis, ὄσας ὄσατος, id est, auris auris.

Item in *ασ* masculina, dissyllaba, Barytona, ultimam habentia longam, quæ sanè & ante *τ* assumunt *υ*, ut ἄιας ἄιαντος, id est, Aïax Aïacis. κάλχας κάλχαντος. *ι*. Calchas Calchantis. Præter ea quæ formant ex se fœmininū in *ανα*, ut μέλας μέλανος, id est, niger, nigri, quod dicatur μέλαινα, id est, nigra. Rursum quæ plures duabus habent syllabas, si ab huiusmodi nomine dissyllabo fuerint composita sic declinantur, ut πολυδάμας πολυδάμαντος, id est, Polydamas Polydaman-
ασ ανος
tis. His congruunt, & nomina in *ας* oxytona, & non pura, masculina, ut ἰμάς ἰμάντης, id est, lorū lori. Et πᾶς, id est omnis, circumflexum eodem modo, facit enim παντός omnis, & neutrum ab hoc ueniens πᾶν totum.

Ad hæc in *εις* purum desinentia, abiecta posteriore uocali, quæ est in diphthongo, ut χάρις χαρίεντης, uenustus uenusti. *εις εντος*
Quin & ab his formata in *εμ* neutra, ad eundē modū declinātur, ut χαρίεις, id est, uenustus. χάριεμ, uenustū, χαρίεντης, uenusti. Excipiatur μεις, id est, mensis, nomen Aeolicum. Nam *εις ηνος*
id facit μηνός, mensis.

Item in *ους* desinentia contracta, declinationem habent in/contractorum. πλακόςας πλακόντος, id est, placenta placenta, *ους οεντος*
incontracte. πλακοῦς πλακοῦντης, contracte. *ους ουντος*

Item in *ης* barytona Iambica, hoc est quibus penultima breuis est, nec in ultima syllaba habent *τ*, ut λάχης λάχητος, id est, Laches Lachetis.

Præterea in *της* fœminina, Iambica, φιλότης φιλότητης, amicitia amicitia.

Præterea in *ως* oxytona, hoc est ultima acuta, si plures una
L syllabas

THEODORI SECVNDVS

- ως ὄτος Syllabas habeant, ut ἰδρῶς ἰδρῶτος, id est, sudor sudoris.
- ως ὄτος Præterea in ως masculina, barytona, penultimam habentia breuem, ut γέλως γέλωτος, id est, hic risus, huius risus.
- αις αἶτος Item nomina in αις incontracta, ut δαίς δαίτος, id est, conuiuium conuiuij. σαις σαίτος, id est, pasta pastæ. Nam παῖς
- αις αἶδος παιδός, id est, puer pueri, ex contractione est.
- αις αἶδος Præterea in αις oxytona, παλλὰς παλλάδος, id est, Pallas Palla-
dis. τριάς τριάδος, id est, ternio ternionis. ἀρκάς ἀρκάδος, id
est, arcas arcadis. Præter ηςᾶς caput. Nam id facit ηςᾶτος, id
est, capitis.
- ις ἰδος Cæterum propria nomina in ις, per δ declinantur, iuxta
linguam communem, ut πάρις παρίδος, id est, Paris Paridis.
Similiter in ις fœminina, penultimam habentia productâ,
μήνις μῆνιδος, id est, ira iræ. νεᾶνις νεάνιδος, i. adolescentula
adolescentulæ. Ad hæc in ις oxytona, unicam uocalem ha-
bentia in ultima, πριαμίς πριαμίδος, id est, Priamis priami-
dis. Præterea in εις desinentia non purum, κλείς κλειδός, id
est, clauis clauis. ἀντήρις ἀντήριδος, id est, lignum obtentū.
- εις εἶδος Præterea in εις fœminina oxytona, in breuem desinentia,
χλαμύς χλαμύδος, id est, chlamys chlamydis. Et quæ acuiunt
antepenultimam, ut ἔπιλυς ἐπὶλύδος, id est, aduena aduena.
- ις ἰθος Porro quæ desinunt in ις appellatiua, barytona longâ ul-
timam habentia, inflectuntur per δ, ut ὄρνις ὄρνιδος, galli-
na gallinæ. Consimiliter & in υς desinentia, ut ἔλμινε ἔλμινι-
θος.
- λις αἶλος At quæ desinunt in λις, abiecto σ, quæ est immutabilis,
declinantur, ut ἄλις ἄλιδος, id est, sal salis.
- αιξ αἶλος Quæ uero in ξ, partim quidem declinantur per κ tenuem,
partim

ERASMO ROT. INTERPRETE.

partim per χ aspiratam, partim per γ mediam. Etenim quæ penultimam acuiunt, ut in genere dicam, per κ declinantur, ut θώραξ θώρακος, id est, thorax thoracis, præter ea, quæ uerbum habent in ζω, aut in γω. Hæc enim per γ declinantur ἄρπαξ ἄρπαγος, id est, rapax rapacis, quod dicatur ἀρπάξω, id est, rapio. τέτιξ τέτιγος, id est, cicada cicadæ. Nā uerbum habet τέτιξω, id est strido. σάλπιγξ σάλπιγγος, id est, tuba tubæ. Nam uerbum est σαλπίζω, id est, tuba cano. λέλειξ λέλεγος, id est, lebex lebegis. Nam uerbum est λέγω, id est, dico. Excepto etiam ἄναξ, id est, rex, quod ἄνακτος facit, regis, ne conueniret uox genitiui cum nominatiuo, ἄνακτος, id est, Castor.

Cæterum quæ acuiunt ultimam, per γ declinantur, ut βουπλήξ βουβλήγος, id est, stimulus stimuli. αἰξ αἰγός, id est, capra capræ. ξώξ ξωγός, id est, arena arenæ. Excepto etiam βήξ βηχός, id est, hæc tussis huius tussis, πλώξ πλωκός, id est, lepus leporis. Exceptis & his, quæ consonantem habent ante ζ diuersam à γ, ut σάξξ, id est, caro. Nam σαρκός facit, carnis. Vt autem accuratius eadem dicamus, quæ in αξ desinunt, per κ declinantur, ut ἄνθραξ ἄνθρακος, id est, carbo carbonis. θράξ θρακός id est, Thrax Thracis. Excepto ἄρπαξ, id est, rapax, & ἄναξ rex.

Item in ηξ, siquidem simplicia fuerint, per κ declinantur, ut μύρμηξ μύρμηκος, id est, formica formicæ. Contra quæ composita, per γ. βουπλήξ βουπλίγος, id est, stimulus stimuli.

Cæterum in ιξ desinentia, per κ declinantur. Præter τέτιξ τέτιγος, id est, cicada cicadæ. Nam δριξ τριχός, id est, pilus pili habet.

L 2 Præterea

THEODORI SECVNDVS

Præterea in υξ definentia, & ultimā habentia natura longam, & quæcūq; duabus consonantibus efferuntur: quarū altera pertineat ad primam uerborū coniugationem, inflectuntur per κ. ut δοῖδυξ δοῖδυκος, id est, cochleare cochlearis: βέβρυξ βέβρυκος, id est, bebryx bebrycis. ἄμπυξ ἄμπυκος, id est, currus currus. Quæ uero eiusmodi nō sunt, inflectuntur per γ. ἄντυξ ἄντυγος, cantus canti.

Item in ωξ definentia simplicia, præter ῥῶξ, rupes. In ωξ definentia, per π inflectuntur pleraq;: ut κύκλωξ κύκλωπος, Cyclops Cyclopis. Quancūq; ἄραξ ἄραβος facit, Arabs Arabis. χάλυξ χάλυβος, id est, chalybs chalybis. λιξ λιβός, Libs Libis. φλεξ φλεβός, id est, uena uenæ. κίνυξ κίνυφος, id est, Cinyphs cinyphis.

Porro in κρ definentia, aut in ρ, inflectuntur per eandem immutabilem: ut ἔλληρ ἔλληρος, id est, græcus græci. νέωρ νέωρος. In nominibus autē in κρ definentibus penultima acuta, idem κ uertitur in ε, iuxta formam neutrorū: ut τέρηρ τέρενος, tener teneri. Nam neutrum habet τέρεν tenerum. Item in ις, quæ ultimam habent acutam, & inflectuntur per μ. ut ποιμήρ ποιμνός, id est, pastor pastoris. Præter μήρ μηνός, hic mensis, huius mensis. Quin quædam etiam quæ non habent μ, eodem modo declinantur: ut αυχήρ αυχένος, id est, ceruix ceruicis. φρήρ φρένος, id est, mens mentis.

Consimiliter & in κς definentia, nonnulla κ mutant in ε. Nempe quæcūq; penultimam habent acutam, & eandem longam. πίηρ πίερος, id est, pier pieris. Item quæ desinunt in τηρ, ἀστήρ ἀστέρος, id est, astrum astri. πατήρ πατέρος, pater patris. μήτηρ μητέρος, mater matris. θυγάτηρ θυγατέρος, id est, filia filia. Item in θηρ, ut αἰθήρ αἰθέρος, id est, æther ætheris.

Cæterum

Cæterum in $\iota\rho$ desinentia, uertunt & ρ in σ in recto casu: $\iota\rho$ $\iota\nu\omicron\varsigma$
 unde $\delta\iota\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\eta\kappa\tau\alpha$ uocant, id est, duplicē habentia termina-
 tionem. Quam̄ manent eiusdem declinationis. Quemad-
 modum enim dicimus $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\rho$ $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\nu\omicron\varsigma$, id est, delphinus del- $\iota\varsigma$ $\iota\nu\omicron\varsigma$
 phini: sic etiā $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\varsigma$ $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\nu\omicron\varsigma$. Sic & $\theta\iota\varsigma$ $\theta\iota\nu\omicron\varsigma$, id est, litus litoris.
 & $\sigma\alpha\lambda\alpha\mu\iota\varsigma$ $\sigma\alpha\lambda\alpha\mu\iota\nu\omicron\varsigma$, id est, Salamis Salaminis. Atq; itidē in
 cæteris. His respondet & $\tau\iota\varsigma$, aliquis: licet unicæ sit termina-
 tionis: facit enim $\tau\iota\nu\omicron\varsigma$, alicuius. Porro $\kappa\tau\iota\epsilon\iota\varsigma$, pecten, geminā
 habet formam. Nam uelut in $\epsilon\varsigma$ desinens, cōmunicat cū $\iota\eta\varsigma$,
 quæ geminam habent terminationē. Quatenus uero per ϵ
 declinatur, cōmunicat cum $\iota\eta\varsigma$, quæ desinunt in $\kappa\mu$, facit enim
 $\kappa\tau\epsilon\nu\omicron\varsigma$, id est, pectinis.

Eorum quæ terminantur in $\omega\mu$, quædam assument literā $\omega\mu$ $\omega\nu\tau\omicron\varsigma$
 τ . ueluti circūflexa: ut $\xi\nu\omicron\phi\omega\mu$ $\xi\nu\omicron\phi\omega\nu\tau\omicron\varsigma$, Xenophon Xeno-
 phontis. Præter $\pi\omicron\sigma\phi\delta\omega\mu$, id est, Neptunus: nam id facit $\pi\omicron\sigma\phi$
 $\delta\omega\nu\omicron\varsigma$, Neptuni. Item quæ sceminina habent in $\alpha\iota\nu\alpha$, defor-
 mata. $\lambda\epsilon\omega\mu$ em̄ facit $\lambda\epsilon\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, id est, leo leonīs: propterea quod
 scemininum sit $\lambda\epsilon\alpha\iota\nu\alpha$, leæna. Et $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omega\mu$ $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\tau\omicron\varsigma$, draco dra-
 conis: quoniā dicitur $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\nu\alpha$, dracæna. Tametsi ne id quidē
 generale est: siquidem $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\mu$ facit $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\nu\omicron\varsigma$, quibus scemininū
 sit $\lambda\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\nu\alpha$, Lacedæmonia.

NUMERALIA.

IAm & numeralia nomina ad quintam referri possunt. $\epsilon\iota\varsigma$
 $\epsilon\iota\nu\omicron\varsigma$, unus unius. $\tau\rho\epsilon\varsigma$ $\tau\rho\iota\omega\mu$, id est, tres trium. $\tau\rho\iota\sigma\iota$, tribus.
 $\tau\acute{\epsilon}\sigma\alpha\rho\epsilon\varsigma$ $\tau\acute{\epsilon}\sigma\alpha\rho\omega\mu$, id est, quatuor, horum quatuor. $\tau\acute{\epsilon}\sigma\alpha\rho\sigma\iota$, his
 quatuor. Præter $\delta\upsilon\omega$ $\delta\upsilon\omicron\tau\iota\mu$, id est, duo duorum. Nam ea figu-
 ra est tertiæ inflexionis. Quod genus est & $\acute{\alpha}\mu\phi\omega$, id est, am-
 bo. $\acute{\alpha}\mu\phi\omicron\tau\iota\mu$, amborum uel bus. Cæterum $\delta\upsilon\omicron$, non solū dicit̄
 in accusatiuo quoq; uerumetiam in genitiuo ac datiuo.

L 3 Quæ

THEODORI SECVNDVS
QVAE COMMVNIA DECLINATIONI-
BVS OMNIBVS INTER SE.

ESt autem declinationum omnium commune, quod ge-
nitium pluralem habent desinentem in $\omega\mu$. Et quod
eundem habent rectum & uocatiuum in omni numero, nisi
quod in singulari fit tantum Attico more. In duali uero &
plurali generaliter.

COMMVNIA EORVM QVAE PARIBVS
SYLLABIS DECLINANTVR.

Eorum quæ paribus syllabis declinant, commune est,
quod datiuum habent in iota non expressum desinen-
tem, cum uocali recti, aut cum maiori, illi respondente, ut
 $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha$, Aeneas, huic Aeneæ. $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\varsigma$ $\lambda\acute{o}\gamma\omicron$, sermo sermo,
ni. Item quod accusatiuum habent in μ desinentem, cum
uocali recti. $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha\mu$, Aeneam. $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\mu$, sermonem. Notentur
inter nomina quartæ declinationis $\acute{\alpha}\theta\omega$, Athonem. $\kappa\tilde{\omega}$, id
est, con. $\tau\acute{\epsilon}\omega$, Teon. $\lambda\alpha\gamma\tilde{\omega}$, leporem. quæ accusatiua sunt
absq; μ , more Attico.

COMMVNIA PRIMAE ET SECVNDÆ.

Primæ uero ac secundæ commune est, quod datiuus sin-
gularis desinens in α , conuenit in uoce cū recto & accu-
satiuo duali. $\tau\tilde{\omega}$ $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha$, huic Aeneæ. $\tau\tilde{\omega}$ $\alpha\iota\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha$, hi duo Aeneæ.
uel hos duos Aeneas. $\tau\tilde{\eta}$ $\mu\alpha\acute{\iota}\alpha$. huic Maiaæ. $\tau\tilde{\alpha}$ $\mu\alpha\acute{\iota}\alpha$. hæ duæ
Maiaæ, uel has duas. Verum cum datiuus singularis desinit
in η , tamē rectum & accusatiuum dualem faciunt, mutata η ,
in α , & ablata ι , non expressa. $\tau\tilde{\omega}$ $\chi\rho\upsilon\sigma\eta$, huic Chrysaæ. $\tau\tilde{\omega}$ $\chi\rho\upsilon\sigma\alpha$,
hi duo Chrysaæ, uel hos duos. $\tau\tilde{\eta}$ $\mu\omicron\upsilon\sigma\eta$, id est, huic
musa. $\tau\tilde{\alpha}$ $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha$, id est, hæ duæ musa, uel has duas.

Communia.

ERASMO ROT. INTERPRETE.
 COMMVNIA PRIMAE, SECVNDAE,
 ET QVARTAE.

Primæ uero & secundæ & quartæ commune est, quod
 ex recto & accusatiuo dualium, faciunt genitiuum &
 datiuum dualium, assumptis *ι & ρ*. τὸ ἀνεία, duo Aeneæ.
 τοῖρ ἀνείαρ, duorum uel duobus. τὰ μουσα, duæ uel duas.
 τᾶρ μουσαρ, id est, duarū uel duabus. τὸ μελέω, duo Me/
 nelai. τοῖρ μελέωρ, id est, duorum uel duobus. Porro quod
 rectus pluralis hinc fit tantū addito *ι*. τὸ ἀνεία, duo Aeneæ.
 οἱ ἀνεία, id est, plures Aeneæ. τὰ μουσα, duæ musæ. αἱ μουσα,
 id est, plures musæ. τὸ μελέω, duo Menelai. οἱ μελέωρ, plu-
 res Menelai. Præterea quod ex recto plurali, datiuus fiat
 pluralis assumpto *σ*. οἱ ἀνεία, τοῖς ἀνείαε, plures Aeneæ,
 pluribus Aeneis. αἱ μουσα, plures musæ. τᾶς μουσαε, pluri-
 bus musis. οἱ μελέωρ, plures Menelai. τοῖς μελέωρε, pluribus
 Menelais. Eiecto autē *ι*, & assumpto *σ*, faciunt accusatiuum
 οἱ ἀνεία, plures Aeneæ. τοὺς ἀνείαε, plures Aeneas. αἱ μουσα,
 musæ. τὰς μουσαε, musas. οἱ μελέωρ, Menelai. τοὺς μελέωρε,
 id est, Menelaos.

COMMVNIA PRIMAE,
 AC TERTIAE.

Primæ uero ac tertiæ commune est, quod declinantur
 ultima uersa in *ου*. ut ἀνείαε, Aeneas. ἀνείου, Aeneæ.
 λόγος λόγου, id est, sermo sermonis.

COMMVNIA PRIMAE ET QVINTAE.

Primæ uero & quintæ commune, quod à recto uoca-
 tiuum faciunt ablato *σ*. ut ὁ ἀνείαε, hic Aeneas. ὦ ἀνεία,
 o Aeneas. ὁ χαρίεσ, hic uenustus. ὦ χαρίε, o uenuste.

Communia.

THEODORI SECVNDVS

COMMVNIA SECVNDÆ ET QVINTÆ.

Secundæ & quintæ cōmune est, quod omnino est eadē
 Suox uocatiuī & nominatiuī ἡ μαῖα, hæc Maia. ᾧ μαῖα,
 o Maia. ὁ λάχης, hic Laches. ᾧ λάχης, o Laches.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVARTÆ.

Tertix uero & quartæ commune est, quod datiuus sin-
 gularis eandem habet uocem cum recto & accusatiuo
 duali. τῷ λόγῳ, id est, sermoni. τῶ λόγῳ, duo uel duos sermo-
 nes. τῷ μενέλεω. huic Menelao. τῶ μενέλεω, duo Menelai uel
 duos Menelaos. Præterea quod datiuus pluralis fiat à no-
 minatiuo plurali, addita σ. οἱ λόγοι, id est, sermones. τοῖς
 λόγοις, id est, sermonibus. οἱ μενέλεω, τοῖς μενέλεω, id est, hi
 Menelai, Menelais.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVINTÆ.

Tertix uero & quintæ commune est, quod à recto, & ac-
 cusatiuo dualiū, genitiuus & datiuus dualium. τῶ λόγῳ,
 id est, duo uel duos sermones. τοῖμ λόγοιμ, id est, duorum uel
 duobus. τῶ ἄϊαντε, id est, Aiaces duo uel duos. τοῖμ ἄϊαντοιμ, id
 est, duorum uel duobus.

PROPRIVM PRIMÆ.

Rsurn proprium est primæ, quod habētia τ. aut gen-
 tium uocabula, non solum ablata σ, faciunt uocatiuū,
 uerum etiā mutato ἡ in α. ὁ προφήτης, hic propheta. ᾧ προφήτα
 o propheta. ὁ πέρσης, hic persa. ᾧ πέρσα, id est, o persa. Huius
 autem eiusdem est, quod genitiuum singularē habet in εω.
 more Ionico. οἰκέτου, id est, famuli. οἰκέτω, famuli. πηλείδου,
 pelidæ. πηλείδω, pelidæ. Vnde interiecto α, fit πηλαῖδω. id
 est, pelidæ.

Proprium

ERASMO ROT. INTERPRETE.

PROPRIVM SECVNDÆ.

Secundæ uero proprium est, quod assumpto σ declinat, $\mu\alpha\iota\alpha\ \mu\alpha\iota\alpha\varsigma$, *i.* Maia Maïæ. $\tau\iota\mu\grave{\eta}\ \tau\iota\mu\grave{\eta}\varsigma$, *i.* honor, honoris. Item quod α manet in genitiuo, si purum sit, aut si sequatur δ , aut θ , aut ρ . Sin secus fuerit, uertitur α in κ , ut $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha\ \mu\omicron\upsilon\sigma\alpha\varsigma$, id est, musa musæ.

PROPRIVM TERTIÆ.

Tertiæ propriū est, quod datiuū singularē format à genitiuo, in ω $\lambda\omicron\gamma\omicron\upsilon\ \lambda\omicron\gamma\omega$, id est, sermonis sermoni. Præterea quod uocatiuum habeat desinentem in ϵ , $\delta\ \lambda\omicron\gamma\epsilon$, id est, o sermo. Præterea quod ex recto, eodemq; accusatiuo duali, fit rectus pluralis in $\omicron\iota$ diphthongum, $\tau\acute{\omega}\ \lambda\omicron\gamma\omega$, id est, duo uel duos sermones. $\delta\iota\ \lambda\omicron\gamma\omicron\iota$, id est, plures sermones. Deinde quod ex recto plurali, fit datiuus pluralis, addita σ , $\lambda\omicron\gamma\omicron\iota\sigma$, id est, sermones. $\lambda\omicron\gamma\omicron\iota\beta$, id est, sermonibus. Porro accusatiuus in $\omicron\upsilon\varsigma$.

PROPRIVM QVARTÆ.

Quartæ autem proprium est, abiecto σ declinari. $\mu\epsilon\gamma\ \nu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omega\varsigma\ \mu\epsilon\ \nu\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omega$, id est, Menelaus Menelai. Item quod rectus pluralis in uoce conuenit cum datiuo singulari.

PROPRIVM QVINTÆ.

Quintæ uero proprium est, quod genitiuum singularem habet in $\omicron\varsigma$. $\acute{\alpha}\iota\alpha\varsigma\ \acute{\alpha}\iota\alpha\ \nu\tau\omicron\varsigma$, id est, Aïax Aïacis. Præterea quod à genitiuo singulari, facit datiuum singularem in ι , $\acute{\alpha}\iota\alpha\ \nu\tau\omicron\varsigma\ \acute{\alpha}\iota\alpha\ \nu\tau\iota$, id est, Aïacis Aïaci. Item quod accusatiuum singularem in α fingit à datiuo, $\acute{\alpha}\iota\alpha\ \nu\tau\iota\ \acute{\alpha}\iota\alpha\ \nu\tau\alpha$, id est, Aïaci Aïacem. Siquidem $\pi\omicron\sigma\epsilon\delta\omega$ Neptunum, & $\kappa\upsilon\kappa\epsilon\omega$ mixturam, & $\iota\delta\omega$ sudorem, per Apocopen proferunt. Quod genus est & $\delta\ \acute{\alpha}\ \pi\acute{\omicron}\lambda\omega$, id est, Appollinem.

M Præterea

THEODORI SECVNDVS

Præterea quod uocatiuus in his, quæ per *υτ* declinantur in contracta, fiat ablatione ultimæ syllabæ genitiui, ἄϊαντος Aia-
 cis. ὦ ἄϊαρ, id est, o Ajax. χαρίεντος, id est, uenusti, ὦ χάρειρ, o
 uenuste. Quant̄ in πλακοῦς, id est, placenta, & σιμοῦς, Si-
 mois, & his adsimilibus, auferendum est & *υ*, quod est in
 penultima, σιμοῦντος σιμοῦ, id est, Simoentis o Simois. Exci-
 piatur tamen ὁδούς, deus. Nam huius idem est uocatiuus &
 rectus. Cæterum in his quæ declinantur per *εος*, contrahun-
 tur̄ in *ους*. Vocatiuus fit à recto, uerso *η* in *ε*, δημοδένης, id
 est, hic Demosthenes, ὦ δημοδένες, id est, o Demosthenes.
 Rursum in fœmininis desinentibus in *ω*, uel in *ως*, fit à re-
 cto o finali uerso in *οι* diphthongum, ἡ λητώ, id est, Lato-
 na, ὦ λητοῖ, id est, o Latona, & ablato *σ* si fuerit, ut ἡ ἄιδώς,
 hic pudor, ὦ ἀιδοῖ, id est, o pudor. In his uero quæ desinūt
 in *ημ*, aut in *ες*, quorum neutra deformantur in *εμ*, uocati-
 uus formatur à nominatiuo, abiecta ultima syllaba, τέξημ
 τέξηνος, id est, tener teneri, ὦ τέξημ o tener. χαρίεις χαρίεντος, id
 est, uenustus uenusti, ὦ χάρειρ o uenuste. Cæterū in *ijs*, quæ
 desinunt in *ης*, & penultimam habent acutam, fit uocatiuus
 in *ες*, ut μήτηρ, hæc mater, ὦ μήτες, o mater. Excepto πίης,
 pater. Quibus sanè respondet, & inter oxytona. πατήρ, pa-
 ter, ἀνήρ, uir, δαήρ leuir, σωτήρ seruator. Etenim dicimus ὦ πά-
 τερ, o pater, ἄνερ o uir, δάερ o leuir, σῶτερ o seruator.
 Præterea quod in quibusdam uocatiuus omnino conso-
 nat cum recto, in quibusdam sine *σ* proferatur. Nam in *δης*
 aut in *ους* desinentium, absque *σ* cum diphthongo profe-
 runtur, nisi quid uetet. Nam ὦ ποῦς o pes, & ὦ ὁδούς o
 deus tantum ne sit eadem uox cum ποῦ, id est, ubi, & ὁδοῦ,
 id est, uia.

Item

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Item in appellatiuis desinentibus in *ις*, quæ penultimam acunt, nec habent ultimam natura longam, atq; adeo in uniuersum in nominibus in *ις* desinentibus penultima acuta, ὁ ὄφις, id est, hic serpens, ὦ ὄφι, id est, o serpens. Similiter in *ις*, quæ desinunt in *υς*, penultima acuta, ὁ βότρυς, id est, botrus, ὦ βότρυ, id est, o botre. Item in *ις* etiam quæ ultimam acunt, si sint trium generum, ὁ ἠδύς, id est, hic iucundus, ὦ ἠδύ, id est, o iucunde.

Cæterum in nominibus masculinis, desinentibus in *ων* longum, uocatiui eadem uox quæ nominatiui, nec habet alteram. Atque in genere fit hoc in omnibus in *ων* desinentibus. Cæterum quæ inflectuntur, aut per *ων* purum, aut per *τ*. Exceptis uocatiuis pluralibus oxytonorum, ut ὁ ἥρωες ὦ ἥρωες heros, o heros: & nominum baritonorū, in *ων*, iambicorū, atq; in totū omniū, quæ sic in *ων* desinūt, & declinantur per *τ*, ὁ λάχης, id est, hic Laches, ὦ λάχης, id est, o Laches. Item nominum in *ων* oxytonorum, ἡ παλλάς, id est, Pallas ὦ πάλλας, id est, o Pallas, Rursum nominum in *ις* oxytonorum, ἡ τριამίς, ὦ τριამίς. Item oxytonorum in *υς*, ἡ χλαμύς, ὦ χλαμύς. Item nominum in *λις*, ὁ ἄλς, id est, hic sal, ὦ ἄλις id est, o sal. Item nominum desinentiū in duplicem consonantem, ὁ ἄναξ rex, ὦ ἄναξ o rex. Item in immutabilem desinentiū, ut ὁ ἑλληρ, id est, Græcus, ὦ ἑλληρ, o Græce. Præter ea quæ superius dicta sunt. Quin & illud est propriū, qd nomina tiuū, & accusatiuū dualiū faciunt à datiuo singulari, i uerso in *ε*, ἄϊαντι Aiaci, ἄϊαντε Aiaces duo, uel duos. Præterea, qd ex recto, eodemq; accusatiuo duali, assumpto *σ*, fit rectus pluralis, ἄϊαντε, i. duo Aiaces, ἄϊαντες, i. plures Aiaces. Itē quod datiuus pluralis, fit à datiuo singulari in *σι* uel actu uel potētia,

M 2 ἄϊανσι

THEODORI SECVNDVS

ἄϊασι, id est, Aiacibus. φοίνιξι, id est, phœnicibus. Itaq; si purū fuerit ι, datiuī singularis, tum σ assumitur, δημοθένης Demostheni. δημοθένης Demosthenibus. In nonnullis uero & υ, additur, ut quorum nominatiuus desinit in ους, incōtractū, aut in ους, βοῖ βοῦσί boui bubus. πελέϊ πελεῦσι, id est, Peleo Peleis. Sin in ους non purum. Si quidem τ, aut ϑ, aut δ, aut ν adiunctum fuerit, uertitur in σ, & ν eliditur, si præcedat τ, ἄϊαντι Aiaci, ἄϊασιν Aiacibus. In nonnullis uero, & in huius locum υ assumitur, ut quorum rectus desinit in ωμ, λέοντι λέουσι, id est, leoni leonibus. Quod si alia quæpiam fuerit consonans, aut immutabilis, aut tenuis, aut aspirata, aut media, præter dictas, rursus σ assumitur, ἑλί id est, salī, ἑλίσι, id est, salibus. πέρδικι perdici, πέρδιξι perdicibus. βηχι tussi, βηξι tussibus. μάσιγι μάσιξι, flagello flagellis, nisi quod aspirata, & media in sibi respondentem mutam uertitur, & recipitur duplex. Præterea quod ex accusatiuo singulari, fit accusatiuus pluralis, addito σ. Porro quintæ declinationis proprie, sunt etiam fermè omnes nominum contractiones.

DE CONTRACTIS.

CVm in octo potissimum formas diuisa sint nomina contractionem recipientia, nihil est, quod idem sit omnium commune. Cæterum ι & ου, & primi υ, commune est, quod quatuor duntaxat casus contrahuntur in α. Nempe datiuus singularis. Item rectus, accusatiuus & uocatiuus pluralis, Exceptis neutris. Commune his & illud, ο genitiui breue, in ω uertere, more Attico. Exceptis ἦς, quæ ad primum υ, pertinent. Siquidem in uniuersum Attici casus in ος purum desinentes, tum obliquos, tum rectos, uerso ο breue, in longum: & uocali α quæ est
in pe/

in penultima, mutata in ε proferre consueuerunt. μενέλαος μενέλεως, id est, Menelaus. ὄφιτος ὄφεως, id est, serpentis. Cæterū eorum quæ ad κ. ε. ο. & α. pertinent, commune est, & quod in omnibus cōtrahuntur, nisi sicubi neutrum genus uetat, & quod genitiui plurales contrahuntur in ω. Differunt autem, quod quæ ad primam formam pertinent nempe κ. ε. ο. Contrahuntur in ου. ει. η. οι. quæ uero ad α, hoc est, tertiam formam polypathon, contrahuntur in ω. α. proprium autem ω, hoc est, tertiæ formæ oligopathon, quod singularia duntaxat contrahuntur. Dualia uero & pluralia incontracta declinantur iuxta tertiam inflexionē. Eiusdem autē sunt cōtractiones, & quod singularis accusatiuus comparatiuorum, Attico more contrahitur in ω. ἀμείνονα ἀμείνω, id est, meliorem meliorē. Videlicet eliso μ & ο. & α in ω, conflatis. Præterea quod rectus & accusatiuus pluralis contrahitur in ους, ἀμείνονες ἀμείνους, id est, meliores. ἀμείνονας ἀμείνους, meliores. Ad hæc quod nōnulla in ισ desinentium. & per δ, declinatorum, tum in recto, tum in accusatiuo plurali contrahantur. φθόιδες φθοῖς, tabes tabes. φθόιδας φθοῖς, has tabes. ὄιδες οῖς, id est, oues, ὄιδας ὄις, id est, has oues. Est autem atticum hoc quoq;. Atq; insuper Atticum est quod accusatiui nominum in ισ, aut in ευς purum contrahuntur in α, ὑγιέα ὑγιᾶ, sanum sanum. παραία, παραῖᾶ, pirem. Cæterū quod eliditur δ in huiusmodi nominibus Ionicum est, ut πάριος, Paridis. θέτιος, Thetidis. Item elisio τ. in his quæ per τ declinantur. κρέατος κρέαος, id est, carnis. Item quod quæ habent ι & ευ declinantur per ε & η, πόλεος, ciuitatis. & βασιλῆος, regis. Præterea quod horum nominū accusatiuus fiat etiam ablata ultima syllaba, & in eius locū recepto μ. παρίδα παρίμ,

M ; Paridem.

THEODORI SECVNDVS

Paridem. μίνιδα μῆτιρ, iram. Idem fit & in ijs quæ habent ἰ
ὄφια ὄφιρ, serpentem. & in utroq; υ. ἡδέα ἡδύρ, iucundum.
βότρυα βότρυρ.

DE SYNCOPEN PATIENTIBVS.

QVædam autem in κρ desinentium & Syncopen patiuntur, uelut ἀνήρ, uir. πατήρ, pater. μήτηρ, mater. Nam faciunt ἀνέρος & ἀνδρός, uiri. μητέρος & μητρός, matris. πατέρος & πατρός, patris. atq; item in cæteris casibus, nisi quid uetet. Atq; horum datiuus pluralis fit quidem à singulari quem admodum in cæteris. Verum aut à datiuo Syncopen iam passo, interposito α, ut πατρί πατράσι, id est, patri patribus. aut à nondum passo translato ac uerso ε, ut πατέρι πατράσι, id est, patri patribus. Et ἀνέρι ἀνδράσι, uiro uiris. Porro apud poetam dictum est. & ἀνδρεσι, uiris. Iam uero πλοῦς, nauigatio. & νοῦς, mens. aliáq; id genus, non sunt contractionis quintæ, sed tertię. Veniunt autē à πλόος, nauigatio. & νόος, mens. Quamobrem & præstiterit inflectere iuxta tertiam νοῦς, mens. νοῦ, mentis.

DE VARIE DECLINATIS.

SVnt autē nomina quæ nõ seruant propriam & æquabilem inflexionem, sed uarie declinant. unde & ἑτερόκλιτα dicta. Quod genus est ζεὺς, Iuppiter. Nec enim facit ζέος, Iouis, sed δῖός, Iouis, accommodatum in aliam uocem. Item μέγας, magnus, non em̄ facit μέγαντος, magni: sed μεγάλου, magni. Item πολὺς, multus. neq; enim πολέος, multi, facit in oratione soluta: sed πολλοῦ, multi. item neutra ab his uenientia, μέγα, magnū. μεγάλου, magni. πολὺ, multū. πολλοῦ, multi. Præterea φρέαρ, puteus. & ἥπαρ, hepar. ac δέλεαρ, esca. & ὕδωρ, aqua. Non em̄ faciūt φρέαρος, putei. ἥπαρος, hepatis. δελέαρος, esca.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

ελα, ὕδατος, id est, aquæ, sed φρέατος, ἕπατος, δελέατος, ὕδατος. Cæterum in his non est certam reperire formam, aut regulam, sed tantum usus & consuetudo est obseruanda. Rursum alia quædam Apocopen, aut aliud quippiam passa, indeclinabilia sunt, ut λῶ, id est, domus, & κρη, id est, ordeum, & λιπα, id est, pinguetudo, & κρη, id est, caro. Ex nihil passis, indeclinabilia sunt hæc, σέβας, id est, decus, ὄφελος id est, utilitas, ὄνας, id est, somniū, δέμας, id est, corpus. Atque in summa. Neutra in ας desinentia, quæ non habent ας purum, ut σέλας, id est, iubar, δέπας, id est, poculum, βεΐτας, id est, statua.

DE VERBO.

Verbum autem prius diuisum est, & quæ haberet accidentia explicatis.

QUAE COMMVNIA QUATVOR
CONIUGATIONVM

Cum sint quinque uerbi inflexiones, quas easdem & coniugationes uocamus, quatuor quidem uerborum in desinentium, unius uero in μι. Illud primarum quatuor est commune, quod in indicatiuo actiuo, præteritum imperfectum fit à præsentī, mutata ultima in ον, & addito augmento, uel syllabæ, uel temporis. Atque in totum, siquidem uerbum incipit à consonante, augmentum fit syllabæ, assumpto ε in initio, ut τύπω, id est, uerbero, ἔτυπον, id est, uerberabam. Sin à uocali, fit augmentū temporis, prima uocali breuis uersa in longam, ἀγαπῶ, id est, diligo, ἠγάπων, id est, diligebam, Nisi sanè κετέαζα. i. fregi, tēporis augmento figuratū est, & ἰάγηρ

Formatio/
nes prate/
riti imper/
fecti.

THEODORI SECVNDVS

& ἐάγην, id est, fractus eram, & ἐάλων id est, captus eram, & huiusmodi. Nam in his, ne hoc quidem fuerit perpetuum.

Formatio/
nes futuri
primi.

Præterea cōmune est & illud, quod primū futurū desinat in ω, & idem habeat initium cum præsentī, & quod ante ω habeat σ, uel actu, ut ἀκούω ἀκούσω, id est, audio audiam, uel uirtute, ut πύπῳ, id est, uerberō, πύψω, id est, uerberabo. Excepta quarta, idē ex consuetudine. Quandoquidem quo ad naturam, & hæc reciperet σ, unde & ὄρω, id est, moueo, ὄρσω, id est, mouebo. & ἔλω, id est, traho, ἔλσω, id est, trahā, dicunt Dores. Itidem dicendum erat, & μείω μένσω, id est, mane manebo, & κρίνω κρίνσω, id est, iudico iudicabo. Verū in usu non sunt, ob uocis absurditatem. Nam βαδίω, id est, ibo, Atticum est. Siquidem uerborum in ιω desinentium, si plures duabus habeant syllabas, futura eliso σ, proferunt Athenienses. βαδίσω, id est, uadam, βαδίω, id est, uadam. ἐλπίζω, id est, sperabo. ἐλπίζω, id est, sperabo. Cæterum αὔξω, id est, augetur. & εἶψω, id est, coquo, & ἠλέξω, id est, auxiliator, non natiua sunt, sed aliquid passa.

Indefiniti
primi.

Ad hæc, quod primum indefinitum fiat à futuro, mutato ultimo ω in α, accedente augmento temporis, uel syllabæ, ἀκούω, id est, audiā, ἠκούσα, id est, audiui, πύψω, id est, uerberabo. ἔτυψα, id est, uerberaui. Verum ἐλέλιξα uerti, per conduplicationem est dictum.

Præteriti
perfecti.

Præterea quo præteritum perfectum, à futuro fiat in α, & eandem habeat initialem cum præterito imperfecto secundum tempus aucto, ut ὁμιλήσω, id est, confabulabor, ὁμίληκα, id est, confabulatus sum. Porro cum est syllabæ augmentum, etiam initialem præsentis uocalem assumunt

πύψω

τύφω uerberabo τέτυφα uerberabauī.

Quantū in his, in quibus est in initio cōsonans duplex, aut s
 nunctū eiusmodi consonantē assumit præteritū perfectū, ne
 sonus uocis sit absurdus. ἔφαλλα cecini, ἔσασα feminaui, ἔββε
 φα ieci. Item in quibus est aspirata consonās, præteritū per
 fectū nō assumit eandem, sed tenuem, ob modo dictā cau
 sam. φράζω dico. πέφρακα dixi, χωρίζω separo. κεχώρικα separa
 ui. θηρεύω uenor. τεθήρευκα uenatus sum. In quibus autem est
 α, ε, aut ο initialis litera, in his Attici proprium præteritum
 perfectum faciunt initiales præsentis literas, communi præ
 terito apponentes, ac tertiam corripientes syllabam, ut ελεύ
 θω uenio. ἔλευκα ueni, ἔλλυκα ueni. ἀκούω audio, ἤκουκα audi
 ui, ἀκήκοκα audiui. ὀρύσσω fodio, ὄρυχα fodi, ὄρωρυχα fodi. Sūt
 tamen in quibus initiales non apponunt, cum incipiant ab
 ο, sed ε solum, itidem ut fit in præteritis imperfectis, & inde
 finitis. ὄσμαι ἔωσμαι impulsus sum, ὄνημαι ἐώνημαι emptus
 sum, ὄρακα ἐώρακα uidi, ἀνώγα ἀνέωγα aperui. Quorum qui
 dem & præteritum imperfectum simile quippiam habet.
 ἐωνούμην emebar, ἐώρων uidebam. Ad hanc formam efferun
 tur & δικάμυδεορ ἔδικαμυδεορ. Cæterum ξυνέηκε & προσέειπε,
 id est, intellexi, & affatus est, poetica sunt iuxta similitudi
 nem efficta.

Quin & illud est commune, quod à præterito perfecto, fit præteritum plusquæperfectum in εμ, etiam cum augmento
 syllabico, si præteritum perfectum incipiat à consonante τέ
 τυφα uerberauī, ἔτετύφην uerberaueram.

Præterea quod à primo indefinito, fit secundum in ορ, sic ut
 penultima sit breuis, & ante ορ habeat consonantem præsen
 tis indicem coniugationis. Quod si præsens desinat in ω pu
 rum.

N rum.

THEODORI SECVNDVS

rum, pure profertur & hoc ἔτυφα ἔτυπον uerberaui. ἤκουσα ἤκουα audiui, penultima correpta. Quod si præsens dissyllabum utrumq; habuerit in penultima ε, uidelicet immutabili præcedente, uel sequente, tamen ferè ε uertitur in α. πέρθω exscindo. ἔπαρθον exscidi. δέξκω uideo. ἔδρακον uidi. αείρω semino, ἔσπασον feminaui. φθείρω corrumpo, ἔφθασον corrupti. Cæterum ἤγαγον duxi, & ἐπέπληγον præcellui, per conduplicationem dicta sunt. Atq; ἔχον habui, interposito σ, peculiarem habet formam.

Futuri secundū. Præterea quod ab indefinito secundo fit futurum secundū in ω circumflexum, abiecto augmento, ἔτυπον uerberaui, τῷ πῶ uerberabo.

FORMATIONES MEDIORVM.

IN medio uero indicatiuo commune est, quod singula tempora à singulis actiuorum eiusdem nominis formantur hoc pacto. A præsentis præsens, mutato ω in ο, & assumpta syllaba *μαι*, βιάζω compello, βιάξομαι compellor. A præterito imperfecto, præteritum imperfectū interposito *μικ*, ἐβιάζον compellebam ἐβιάζόμην compellebar. A primo futuro, primum futurum uerso ω in ο, & addito *μαι* τίψω uerberabo. τίσομαι uerberabor. Sed tamen in quarta coniugatione peculiari modo assumitur & υ, φαλώ canam, φαλοῦμαι canā. A primo indefinito, primum indefinitum, & à secundo secundum, assumpto *μικ*, ἔτυφα uerberaui, ἐτυφάμην uerberaui, ἔτυπον ἐτυπόμην uerberaui. A præterito perfecto, præteritum perfectum habens ante α, consonantē indicem coniugationis, aut nullam etiam consonantem, si uerbum desinat in ω purum. Vocetur autem hoc totum Characteristicon, τέτυφα τέτυπα uerberaui. ἔφαλα ἔφαλα cecini ἤκουκα ἤκουα audiui.

audiui. Et si duæ fuerint consonantes, siue actu, siue potentia, propter duplicem tamen commune est, ut præteritum medium magis accipiat consonantem indicem coniugationis. *τύπῳ τέτυπα*, *φράζω πέφρασα*, dixi. *πλήθῳπέπληγα*, percello percellui. Et si futurum in penultima habeat *ε*, siue solum, siue cum *ι*. Tum præteritum medium in penultima habet *οι*, *ε*, uerso in *ο*. *πείσω*, parebo. *πέποιθα*, parui. *φθεῶ*, corrumpam. *ἐφθορα*, corrupe. *ἐλπῶ*, sperabo. *ἐόλπαι*, speraui. Huiusmodi est & *ἔιωθα*, consueui. & *ἔϊκα* *ἔοικα*, uideor. A præterito uero plusquàmperfecto, præteritū plusquàmperfectum assumpta litera coniugationis indice *ἔτετύπεμ*, uerberaueram, *ἔτετύπεμ*, uerberaueram. *ἠκούκεμ* *ἠκούεμ*, audieram. *ἔψάλλεμ*, *ἔψάλεμ*, cecineram. A secundo uero futuro, secundum futurū, mutato *ω* in *ου*, & assumpto *μαι*. *τυπῶ*, uerberabo. *τυποῦμαι*, uerberabo.

FORMATIONES PAS/
SIVORVM.

IN passiuis autem commune est, quod præsens & præteritum imperfectum ab actiuis temporibus eiusdem nominis actiuis ueniunt, eodem modo quo media, *γράφω*, *γράφομαι*, scribo, scribor. *ἔγραφομ*, *ἔγραφόμην*, scribebam, scribebar. Item quod præteritum perfectum formatur à præterito perfecto, mutata ultima in *μαι*. *τέτυπα*, uerberaui. *τέτυμμαι*, uerberatus sum. *πεποίηκα*, *πεποίημαι*, feci, factus sum. Præterea quod indefinitum secundum ab eodem actiuo fit, mutata ultima in *ην*. *ἔτυπον*, *ἔτύπημ*, id est, uerberaui, uerberatus sum. Præteritum autem plusquàmperfectum, à præterito perfecto cum quo conuenit in consonante, ultima uersa in *μην*. & addito augmento syllabæ, si forte uer-

THEODORI SECVNDVS

bum incipiat à consonante, & omnino si augmentum recipiat. τέτυμμαι ἐπετύμμημ, id est, uerberatus sum, uerberatus fuerim.

Quod si à uocali incipiat præteritum perfectum, augere oportet mediam si fieri possit. ἔοικα, id est, uideor. ἔώκημ, id est, uisus fuerim. ἔολπα, id est, speraui. ἔώλπεμ, speraueram. Primum autem indefinitum fit ab eodem præterito perfecto passiuo, mutata ultima in δημ, & abiecto syllabico augmento nimirum in ης, in quibus est augmentum. semper autem cum augmento siue temporis, siue syllabæ. τέτυπται, id est, uerberatus est. ἐτύφθημ, uerberatus sum. ὄρισαι, id est, definitum est. ὄρισημ, definitus sum. Posset autem fieri & à primo indefinito actiuorum generaliter, si σ est in omni futuro, mutata σα in δημ, & tenui quæ adest, uersa in eius aspiratam. ἐτυψα, id est, uerberaui. ἐτύφθημ, id est, uerberatus sum. ἔψαλα, id est, cecini. ἐψάλθημ, cantatus sum. Præterea paulo post futurum, à secunda persona præteriti perfecti interposito ομ. τέτυψαι τετύφομαι, id est, uerberatus es. mox uerberabor. πέπλεξαι πεπλέξομαι, id est, plicatus sum. mox plicabor. Primum autem & secundum futurum ab indefinitis primo & secundo cum quibus conueniunt in cōsonantibus, assumpto ομαι, & sublato augmento. ἐτύφης, id est, uerberatus es. τυφθήσομαι, id est, uerberabor. ἐτύπης, id est, uerberatus es. τυπήσομαι, uerberabor.

COMMVNĒ PRIMÆ ET SECVNDÆ.

Primæ uero & secundæ commune est, quod in actiuo futuro uirtute habent σ nimirum in duplici consonante, nam omnino in futuro σ adest, & quod in præterito perfecto, finale α habet coniunctum cum consonante aspirata.

ERASMO · ROT. INTERPRETE.

ta, quæ respondeat duplici finali futuri, ut quæ uim obtineat tenuis. πύψω, id est, uerberabo. τέτυφα, uerberaui, λέξω λέλεχα, dicam dixi. Et in passiuo præterito perfecto ante finale *μαι*, mutant illam aspiratam actiui in propriam mediam. τέτυφα, uerberaui. τέτυβμαι, etiamsi propter *μ* sequens profertur τέτυμμαι. λέλεχα, dixi. λέλεγμαι, dictus sum. Atq; in indefinito rursus media consonans in suam aspiratam. τέτυβμαι ἐτύφθην, uerberatus sum. λέλεγμαι ἐλέχθην, dictus sum. Differunt autem quod primæ sunt hæ consonantes, ψ β φ. πύψω, uerberabo. τέτυφα, uerberaui. τέτυβμαι, uerberatus sum. ἐτύφθην, uerberatus sum. Secundæ uero hæ ξ χ γ. λέξω, dicam. λέλεχα, dixi. λέλεγμαι, dictus sum. ἐλέχθην, dictus sum.

COMMVNIA TERTIÆ ET QVARTÆ.

Tertix uero & quartæ commune est, quod præteritum perfectum actiuum κ̄ habet coniunctum cum ᾱ finali. βασιλεύσῃκα, regnaui. ἔφαλκα, cecini. Quanc̄z hæctenus differunt, quod tertia idem habet κ̄ uersum ex σ̄ futuri. βασιλεύσω, regnabo. βασιλεύσῃκα, regnaui. Quarta uero additione φαλώ, canam. ἔφαλκα, cecini. Cæterum in quarta κ̄, si forte incidit ante ρ̄. assumptum ρ̄ uertitur in γ̄ propter κ̄ sequens. ξανῶ, aspergam. ἔξραγκα, aspersi. & passiuum ἔρραμμαι, aspersus sum. propter sequens μ̄. Tametsi indefinitum rursus habet μ̄. ἐρράνθην, aspersus sum.

QVÆ PROPRIA.

Proprium autem tertiæ & illud, quod in futuro actiuo, actu habet σ̄. ubi priores idem habent uirtute. ἀκούσω, audiam. ποιήσω, faciam. Atq; in uniuersum, ubi in priorib;

N 3 conjugationibus

THEODORI SECVNDVS

coniuagationibus duplex consonans mutatur in aspiratam aut mediam ibi, aut idem σ quod est, seruatur, aut in κ uertitur, aut omnino deest. Vertitur enim in præterito perfecto actiuo in κ, semper ἤκουκα, audiui. Deest autem & seruatur in præterito perfecto passiuo, πεποίημαι, factus sum. ἤκουσμαι, auditus sum. Etenim si ω finale proprij præsentis purum fuerit, plerunq; deest, βοάω, clamo. βεβόημαι, clamatus sum. τοξέω, iaculor. τετόξηνμαι, iaculatus sum. In nonnullis tamē seruatur. ἐλκύνω, traho. ἐίλκυσμαι, id est, tractus sum. ἀκούω, audio. ἤκουσμαι, auditus sum. Item in his quæ habet α aut ε ante ω, præcedente λ in penultima syllaba. γελάω, rideo. γεγέλασμαι, risus sum. τελέω, perficio. πετέλεσμαι, perfectus sum. Sed melius consyderandum, quod si ω eiusmodi non fuerit purum, semper manet σ. ᾄδω, cano. ᾄσμαι, cantatus sum. πείθω, persuadeo. πέπεισμαι, persuasus sum. πλάττω, fingo. πέπλασμαι, fictus sum. φράζω, dico. πέφρασμαι, dictus sum. Verum in quibus præteritum perfectum habet σ in ἡσdem & indefinitum habeat necesse est. ἤκουσμαι, auditus sum. ἠκούσθη, auditus sum. Contra ubi præteritum non habet, nec indefinitum habet. πεποίημαι, factus sum. ἐποιήθη, factus sum. Proprium autem huius coniuagationis & hoc quod futura uerborum habentium α. ε. ο. ante ω sic proferrantur. uti α & ε uertantur in κ. ο in ω. ποιέω, facio. ποιήσω, faciam. βοάω, clamo. βοήσω, clamabo. χρυσώω, inauror. χρυσώσω, inaurabo. Exceptis καλέω, uoco. τελέω, perficio. ἐπαινέω, laudo. φορέω, gesto. ξέω, polio. ἀκέομαι, medeor. & γελάω, rideo. ἐλάω, ago. ἐράω, amo. περάω, trañcio. ἀνιάω, molestia afficio. ἰάομαι, sano. κλάω, frango. πετάω, uolo. κεράω, misceo. ἀπάω, uello. ἀρόω, aro. ὀμύω, iuro. ὀνόω, iuuor. ἐνόω, moueo. ἔσσω, pascō.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

pasco. Tametsi apud Homerum dictum sit Ionico more, & ἐπαίησω, laudabo. & φορήσω, gestabo. & περιήσω, trañciam. & περιήσω, tentabo. & ἴσομαι, sanabo.

PROPRIA QVARTAE.

Quartæ uero proprium est, quod futurum actiuum ante finale ω. consonantem habet præsentis. & corripit penultimam, ωείρω, semino. ωερώ, seminabo. Quanquam φύρω, pinso. & φυρῶ, pinsam. & ὄρω, moueo. & ὄρω, mouebo. & φθείρω, corrumpto. φθέρω, corrupam reperitur habere, iuxta consuetudinem Doricæ linguæ. Insuper & illud est proprium, quod indefinitum primum ε. habet in penultima, si futurum in penultima habuerit ε. rursus η. si illud habet α. μενῶ, manebo. ἔμενα, mansi. ἴαλῶ, canam. ἔψηλα, cecini.

Item quod in præterito perfecto actiuo, & secundo indefinito, ε. quod erat in penultima futuri mutetur in α. ωερώ, seminabo. ἔωαρηκα, seminavi. φθερώ, corrupam. ἔφθαρηκα, corrupi. κτενῶ, occidam. ἔκτενον, occidi. Item quod præteritum perfectum medium αι. quæ est in penultima, uertatur in η. χάνω, hio. κέχρηνα, hiaui. φάνω, ostendo. πέφρηνα, ostendi. Item quod in uerbis desinentibus quidem in ω. Cæterum in penultima habentibus ι. uel ε. diphthongum, non uertitur μ. sed abijcitur. κρίνω, iudico. κέχρηκα, iudicaui. τείνω, tendo. τέτακα, tetendi. Verum in his sanè præteritum perfectum passiuū eodem modo nõ habet idem μ. uersum. κέχρημαι, iudicatus sum. Nec indefinitum inuertibile. ἐκρίθημ, iudicatus sum, ob soni absurditatem.

Propria

QVinta uero quod sit uerborū in μι, uenientium à uer/
 bis tertiæ coniugationis, habentium α. ε. ο. υ. ante ω.
 & quod non omnia habent tempora, dictum est prius. ha/
 bet autem illud proprium, quod præteritum imperfectum
 fit ab actiuo præfenti, elisione ι, & cōuersione μ in μ. τίθημι,
 pono. ἐτίθημι, ponebam. ἵστημι, statuo. ἵστημι, statuebam. δίδωμι,
 do. ἐδίδωμι, dabam. ζεύγνυμι, copulo. ἐζεύγνυμι, copulabam.
 Præterea quod primum indefinitum ante α finale habet κ
 in eadē syllaba. At nō in omnibus, sed in ijs duntaxat, quæ
 deformant a uerbis habētibus ε aut ο ante ω, ut τίθειω, pono.
 τίθημι, pono. ἐθηκα, posui. δίδόω, do. δίδωμι, do. ἔδωκα, dedi.
 Dictum autem & illud prius, quod uerba in μι in passiuis
 ac medijs: Item in dualibus ac pluralibus corripitur penul/
 tima. Tametsi ne hoc quidem perpetuum est. Siquidem
 apud Homerum dictum est τίθημαι, ponor. & ἀκάρχημαι, id
 est, crucior. & δίζημαι, id est, queror. Item ἐκίχημεν, id est, inue/
 nimus. & βήτην, id est, ibant duo. & σήτην, id est, stabant duo.
 σωαντήτην, id est, occurrebant duo. Proinde excipiēda erant
 dualia & pluralia, quæ ueniunt à prima persona secundi in/
 definiti. ἕστημεν enim dicimus stabamus. & ἕστητον, stabatis
 duo. Item ἔβημεν, id est, ibamus. ἔβητον, id est, ibatis duo.
 Attamen hoc commune est fermè omnibus, quod sic penul/
 timam corripunt, iuxta rationē consimilem. Etenim quem/
 admodum in uerbis desinentibus in ω, ω contrahitur in ο,
 aut ε in ε. Ita in uerbis in μι, κ corripitur in ε, aut η in α,
 aut ω in ο, aut υ longum in υ breue. Itaq; & horum corre/
 ptio fit singulis horum in propriam uocalem uerbi origi/
 nalis, unde deductum est uerbum productum, τίθειω, id est,
 pono.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

pono τίθημι pono, τίθεμαι ponor, ἵσάω statuo, ἵσθημι statuo
ἵσθαι statuor. δίδω do δίδωμι do δίδομαι dor. ζεύγνύω copu
lo ζεύγνυμι copulo ζεύγνυμαι copulor.

FORMATIONES VERBORVM IN μι

FIt autem in horum passiuus, ac medijs præsens à præsen
ti actiuus, interiecta α, ante ι finale, & correpta penulti
ma, τίθημι pono τίθεμαι ponor. Præteritum autem imperfe
ctum à præterito imperfecto, sicut & in cæteris coniugatio
nibus, ἐτίθημι ponebam, ἐτιθέμην ponebar. Consimiliter &
medij uerbi primum, ac secundum indefinitum à cognatis
ἔθηκα posui, ἔθηκάμην ponebar, ἔθηκα posui, ἐθέμην positus
sum. Præteritum autem perfectum passiuorum ab eiusdē
generis præsentis fit, uersa litera conduplicatitia, in ε, τίθεμαι
ponor τίθεμαι positus sum, δίδομαι dor, δέδομαι datus sum.
ἵσθαι statuo ἵσθαι statutus sum. Cæterum indefinitum
formatur à præterito perfecto, sicut in tertia coniugatione,
δέδομαι ἐδέθημι datus sum, τέθειμαι ἐδέθημι positus sum. Quā
quàm ἐτέθημι sonatur per τ ob uocis absurditatem.

INFLEXIO PERSONALIS ACTIVO

RVM IN ω.

IAm uero personalis inflexionis idem quidem est mo
dus in quatuor coniugationibus uerborum in ω. Cæte
rum differentia est in temporibus. Nam alia simili modo
inflectunt personas, alia diuerso. Tamen à quibus formen
tur id omnibus commune per modos singulos.

Comune est igitur præsentis & futuri primi indicatiui, mo
di actiuus generis, quod secunda persona singularis, fit à pri
ma mutata ultima in εσ τύπω τύπῃς, uerbero uerberas. τύ
πω τύπῃς, uerberabo uerberabis. Tertia rursus à secunda

○ eliso

THEODORI SECVNDVS

eliso σ τύπῃα uerberat, τύψῃα uerberabit. In dualibus autem secunda persona fit à secunda singulari, mutata ultima syllaba in ετορ, τύπῃας uerberas, τύπῃετορ uerberatis duo, τύψῃας uerberabis, τύψῃετορ uerberabitis duo. Nam prima persona dualis in nullo actiuo fit, Porrò tertia consonat cum secunda. Pluralium autem prima persona fit à prima singularium ω mutato in ο & addita syllaba μερ τύπῃω uerbero, τύπῃομεν uerberamus. Secunda rursus à secunda dualium, conuersione ultimæ syllabæ in τε, τύπῃετορ uerberatis duo τύπῃετε uerberatis plures. Tertia item à tertia dualium mutata ultima in ουσι, τύπῃετορ uerberant duo, τύπῃουσι uerberant plures. Additur autem semper & ρ τύπῃουσιρ. Siqui dem generaliter tertiæ personæ desinētis in ι aut in ε, addūt ρ, Attico more, siue uocalis sequatur, siue consonans. Contra Iones absq; ρ proferunt. Argumēto sunt illa, ἡτῆμῆς ἄρηι τῆρα, id est, contumelia affecit sacerdotem, & ἔσθ' ὅτε, id est, nonnunq;. Hæc autē cōmunia sunt, & cum futuro secundo, nisi quod illic non eliditur ι secundæ personæ singularium, sed tertiæ dualium siue eliditur, siue transponitur. Nam dicimus τυπῃς uerberabis, τυπῃτορ uerberabitis duo, τυποῦσθι uerberabunt.

At præteriti imperfecti & secūdi indefiniti secūda quidē persona singularis fit à prima persona mutato ορ in ες, ἔτυπτορ uerberabam, ἔτυπῃες uerberabas. Tertia uero à secunda, ut dictum est.

Porrò dualium secunda, à secunda singularium, mutata ultima in ετορ. Rursum tertia à tertia addita syllaba τῃρ.

Pluralium uero prima quidē à prima singularium, interposita syllaba με, ἔτύπτορ ἔτυπτομερ uerberabā uerberabamus.

Secunda

ERASMO ROT. INTERPRETE.

Secunda rursus à secunda dualium, ad eundem modum, ut in præsentī. Porro tertia in uoce non differt à prima singularium. Nam ἕλθοσαμ ueniebant, & ἐμάθοσαμ discebant, iuxta Chalcidicæ linguæ proprietatem formata sunt, ad formam ἕθοσαμ dabant.

COMMVNIA PRIMI INDEFINITI ET
PRAETERITI PERFECTI.

Primi autem indefiniti, & præteriti perfecti commune est, quod secunda persona singularium fit à prima addito ε ἔτυφα uerberaui ἔτυφας uerberastī, τέτυφα uerberaui, τέτυφας uerberastī. Tertia uero abiecto σ, & uerso α in ε, ἔτυφε uerberaui τέτυφε uerberaui.

Cæterum dualium secunda fit à secunda singulariū, mutata ultima syllaba in ατομ, ἔτυφας uerberastī, ἐτύφατομ uerberastis duo, τέτυφας uerberauiστί, τετύφατομ uerberastis duo. Porro iam tertia nō conuenit, sed præteriti quidem perfecti tertia eandem habet uocem cum secunda. Indefiniti autem à sua secunda fit, mutata ultima in τημ, ἐτύφατομ uerberastis duo, ἐτυφάτημ uerberauerunt duo. Iā pluraliū prima fit utrisq; à prima singularium apposito μεμ ἔτυφα uerberaui, ἐτύφαμεμ uerberauimus τέτυφα uerberaui, τετύφαμεμ uerberauimus. Secunda uero à secunda dualium, itidem, ut in præsentī. At tertia iā non conuenit, sed in præterito perfecto fit à tertia dualium, ultima uersa in σμ, τετύφατομ uerberarunt duo τετύφασμ uerberarunt plures. In indefinito rursus à prima singularium addito μ, ἔτυφα uerberaui, ἔτυφαμ uerberarunt. Porro præteriti plusq; perfecti, secunda persona fit à prima uerso ν in σ, ἐτετύφαμ uerberaueram, ἐτετύφας uerberaueras.

Ac cætera omnia eodē modo quo in secūdo indefinito, nisi

○ 2 quod hic

quod hic nulla mutatur uocalis, & quod tertia persona pluralium fit à tertia singularium addita syllaba $\sigma\alpha\mu$. ἐπετύφε, uerberauerat. ἐτετεύφασαμ, uerberauerant.

Liquet igitur quod præsentis & amborum futurorum, & præteriti perfecti actiui, peculiare est præ cæteris temporibus, quod secundæ & tertiæ personæ dualium inter se conueniunt in uoce. Quapropter & dicitur: Quoties tertiæ personæ pluraliū desinunt in σ , secunda ac tertia dualium conueniunt. Accidit autem quod tertiæ personæ pluralium, & in numero syllabarū, & in uoce conueniunt cum primis singularium, in præterito perfecto, & secūdo indefinito. Nam generale est actiuis præteritis, quibus participiū nō desinit in σ , ultima acuta, tertiæ personæ pluralis numeri finalem habere, quæ est genitiui participialis penultima syllaba. δ τυπῶμ, uerberans. τοῦ τυπῶντος, uerberantis. ἐτυπῶμ, uerberabant. δ τυφας, qui uerberauit. τοῦ τυφαντος, eius qui uerberauit. ἐτυφαμ, uerberauerunt.

DE MEDIORVM FORMATIONE.

CAeterum mediorum indicatiuorum, præteritum perfectum & plusq̄perfectum, respondent actiuis eiusdem nominis. Præsentis autem & futuri cōmune est, quod secunda persona singularium fit à prima, eliso μ , & uerso σ , in ϵ . & contracto ϵ & α , in η . τυπῶμαι, uerberor. τυπῆ, uerberaris. Præter ϵ ιομαι, puto. βούλομαι, uolo. ὄψομαι, uidebo. Nam horum secunda, fit eliso α & ϵ , quod erat ex cōuersione, & contractis in ϵ diphthongum. ὄεις, putas. βούλει, uis. ὄψει, uidebis. Tertia uero à secunda dissoluenda contracta, & interponendo τ . τυπῆαι, uerberaris. τυπῆται, uerberatur. Dualium autē prima fit a prima singulariū, ultima syllaba
mutata

ERASMO ROT. INTERPRETE

mutata in *μεθον*. *τύπτομαι*, uerberor. *τυπόμεθον*, uerberamur
 duo. Porro secunda & tertia conueniunt, & a tertia fiunt ul-
 tima commutata in *δορ*. *τύπεται*, uerberatur. *τύπεδορ*, uer-
 beramini duo, aut uerberantur duo. Pluralium autē prima
 fit a prima dualium, cōmutatione ultimæ in *δα*. *τυπόμεδορ*,
 uerberamur duo. *τυπόμεθα*, uerberamur plures. Secunda
 item a secunda ultima mutata in *δε*. *τύπεδορ*, uerberamini
 duo. *τύπεδε*, uerberamini plures. Tertia uero a tertia singu-
 larium *ε*, quod est in penultima, uerso in *ο*, & assumpto *μ*.
τύπεται, uerberatur. *τύπονται*, uerberantur. Quam̄ hęc
 cōmunia sunt & cum secundo futuro, nisi quod in eo secun-
 da persona singularium fit etiam ueliso. *τυπούμαι*, uerbera-
 bor. *τυπέαι*, uerberaberis. *τυπή*, uerberaberis. *μαχοῦμαι*, pu-
 gnabo. *μαχέαι*, *μαχή*, pugnabis. & tertia fit assumpto *ι*, in
 diphthongum. *τυπέαι*, uerberaberis. *τυπέται*, uerberabitur.
 Præterea tertia pluralium, fit uersa *ει* diphthongo in *ου*. *τυ-
 ποῦνται*, uerberabunt. Porro præteriti imperfecti, & secun-
 di indefiniti commune est, quod secunda persona singula-
 rium, fit a prima eliso *μ* & *μ*. & uerso *η* in *ε*, & *ο* & *ε* conflatis
 in diphthongum *ου*. *ἐτυπόμεμῃ*, uerberabar. *ἐτύπῃ*, uerbera-
 baris. *ἐτύπῃ*, uerberabar. Tertia rursus a secunda dissolu-
 ta diphthongo *ου* in *εο*. & interposito *τ*. *ἐτύπέο*, uerberaba-
 ris. *ἐτύπέτο*, uerberabatur. Ceteræ uero formantur eodem
 modo, ut in præsentī, nisi quod secunda persona ac tertia
 dualium non conueniunt in uoce. Sed tertia fit a secunda
 singularium, commutatione ultimæ in *δην*. aut a sua ipsius
 secunda. *ἐτύπέτο*, uerberabatur. *ἐτύπεδορ*, uerberabamini
 duo. *ἐτυπέδην*, uerberabantur duo. Primi autem indefiniti
 secunda persona singularis fit a prima, eliso *μ* & *μ*, & uerso *η*

○ ; in ε.

THEODORI SECVNDVS

in ε. & hoc rursus in ο mutato, & α & ο conflatis in ω: ἐτυψάμην, uerberaui. ἐτύψας, uerberasti. ἐτύψω, uerberasti. Tertia uero à secunda resoluendo cōtracta, & interponendo τ. ἐτύψας, uerberasti. ἐτύψατο, uerberauit. Cæteræ formantur eodem modo, ut in secundo indefinito, nisi quod illic ο. quod est in penultima, uertitur in ε. & rursum in ο. hic α ubiq; manet immutabile.

PASSIVORVM FORMATIONES.

PAssiuorū autem præsens quidem & ambo futura cum præsentī mediōrum congruunt. Præteritum autem imperfectum, cum præterito imperfecto. Indefinita uero cum præterito plusquamperfecto. Præteritum autē perfectum & plusquamperfectum, propriam sortita sunt decisionem. Nam præteriti perfecti secunda persona fit à prima, mutato finali μ. in σ, siue actu, siue potentia. Etenim quorum futurum fit per ψ. aut ξ. horum formatio fit per eandem duplicem. πέπλεγμαι, plexus sum. πέπλεξαι, plexus es. τέτυμμαι, uerberatus sum. τέτυψαι, uerberatus es. Tertia fit à secunda, uerso σ. in τ. quomocunq; habeatur, siue actu, siue potentia. Adsunt autem actu, & quæ ante uidebantur illi adesse in potentia, uidelicet in duplici consonante, uelut κ. aut π. τέτυψαι, uerberatus es. τέτυψῃαι, uerberatus est. πέπλεξαι, plexus es. πέπλεκται, plexus est. ἑσπασται, feminatus es. ἑσπασται, feminatus est. Quin & σ. assumitur ubi ratio postulat, si primæ personæ ultima in eadem syllaba habet σμ. ἤκουσμαι, auditus sum. ἤκουσαι, auditus es. ἤκουσαι, auditus est.

Dualium autem prima persona à prima singularium itidem,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

itidem, ut in præsentī. Item secunda ac tertia eadem uoce, à secunda mutata ultima in $\theta\sigma\rho$. nimirum in $\iota\eta\varsigma$ in quibus actu est σ . ἤκουσαι, auditus es. ἤκουσθον, auditi estis duo, aut sunt. In quibus autem σ est potentia non σ , sed aut ϕ ante θ ponendum est. si consonans fuerit ψ . ut τέτυψαι, uerberatus es. τέτυφθον, uerberati estis, aut sunt duo. aut χ . si consonans fuerit ξ . πέπλεξαι, plexus es. πέπλεχθον, plexi estis, aut sunt duo. Pluralium autem prima persona fit à prima dualium, ultima transfigurata in $\delta\alpha$. itidem, ut in præsentī. πετύμμεθον, uerberati sumus duo. τετύμμεθα, uerberati sumus plures. Secunda item à secunda, eliso ρ & σ . uerso in ϵ . τέτυφθον, uerberati estis duo. τέτυφθε, uerberati estis plures. Tertia persona pluralium iuxta communem Græcorum linguam fieri non potest, ubi tertia singularium desinit in syllabam habentem duas consonantes. Caterum Ionico more fit à tertia singularium uersa consonante tenui, in quibus fuerit in aspiratam, & interposito α . τίτυπῆαι, uerberatus est, πτύφαται, uerberati sunt. πέπλεκται, plexus est. πεπλέχεται, plexi sunt. Sed personæ præteriti plusquamperfecti fiant eodem modo, quo personæ præteriti perfecti, nisi quod hic est uocalis finalis σ , ubi illic est α . Tum tertiã dualium figurare oportet in $\delta\eta\rho$. à secunda. Siquidem in genere illic duntaxat secunda ac tertia persona in uoce cōsentiant, ubi tertia pluralium desinit in ι . aut in α .

FORMATIONES QVINTAE IN $\mu\iota$.

Proprium autē quintæ est, quod in indicatiuis actiuis, secunda persona præsentis fit à prima, sublato ι . & μ . uerso in σ . τίθημι, pono. τίθης, ponis. Tertia rursus à secunda, addito

THEODORI SECVNDVS

addito *ι*, τίδης, ponis. τίθησι ponit. Dualiū uero secūda perso-
na ac tertia fit a secūda singulariū σ uerso in τ, & addito ομ,
& penultima mutata in penultimā uocalē uerbi, unde ipsū
formatū est, uerbū in μι, τιδέω pono, τίδημι pono, τίδης ponis,
τίδετομ ponitis uel ponūt duo, ισάω statuo, ἴσημι statuo, ἴσης
statuis, ἴσατεμ statuitis aut statuūt duo. δίδω do, δίδωμι do, δίδω
das, δίδωτομ datis aut dant duo. Pluraliū uero persona
prima, fit a prima singularium ultima mutata in μεν, & pe-
nultima commutata, ut dictum est, τίδημι pono, πίδεμεν po-
nimus. Secunda rursus a secunda dualium eliso μ, & ο uerso
in ε, τίθετομ ponitis duo, τίθετε ponitis plures. Tertia item a
tertia dualium, eiecto υ, & syllaba τω mutata in σι, ac inter-
posito α, τίθετομ ponitis duo, τίθέασι ponunt plures. δίδοτομ
dant duo, δίδόασι dant plures. Ceterum ἴσασι statuunt, &
ἴσσι mittūt, & similia per contractionē pronunciant. Porro
personæ præteriti imperfecti, & secundi indefiniti eodē mo-
do formantur, quemadmodum in præteritis imperfectis,
& indefinitis, uerborum in ω desinentium, ἐτίθημ ponebam,
ἐτίθης ponebas, ἔθημ posui, ἔθης posuisti, nisi quod hic penul-
tima singulariū longa, corripitur in dualibus & pluralibus,
ut dictum est. Verum eadē uerba in μι, ut in genere loquar,
formantur & iuxta conduplicationem, ut ex consonante ini-
tiali & ι, nisi uocis incommoditas obstiterit, δῶ do, δίδωμι
do, θῶ pono, τίδημι pono, σῶ statuo, tamen facit ἴσημι, ob uo-
cis absurditatem.

MEDII AC PASSIVI FORMATIONES.

IN medijs autem & passiujs indicatiuis, secunda persona
præsentis & præteriti perfecti fit a prima, mutato μαι in
σαι, τίθεμαι ponor, τίδεσαι poneris, τέθεμαι positus sum, τέθεσαι
positus

ERASMO ROT. INTERPRETE.

positus es. Porro præteriti imperfecti, & secundi indefiniti secunda persona fit, mutata ultima in σο, ἐτιθέμην, ponebā. ἐτίθεσο, posuisti. Cætera uero omnia communia habet cum tertia. Licet autē & in η proferre secundam personam præsentis in ijs, quæ ueniunt à uerbis habentibus ε uel α, τίθεμαι, ponor, τίθη, poneris. ἵσταμαι, statuor. ἵστη, statueris.

INFLECTIO ACTIVORVM

PER MODOS.

CAeterum modalis inflexionis caput est modus indicatiuus, ab hoc modo enim omnes cæteri formantur, hoc pacto, Indicatiuum τίπῳ, uerbero. Præteritum imperfectū ἐτυπῶμ, uerberabam. Imperatiuum τίπῃε, uerbera. Optatiuū τίπῳιμι, utinam uerberarem. Subiunctiuum ἐὰν τίπῳ, si uerberem. Infinitiuum τυπεῖν, uerberare. Futurum primum indicatiuum τίψω, uerberabo. Optatiuum τυψοίμι, utinam uerberaturus essem. Infinitiuū τυψεῖν, uerberaturum esse. Indefinitum primum indicatiuum ἐτυψα, uerberaui. Imperatiuum τυψομ, uerberato. Optatiuum τυψαίμι, utinam uerberassem. Subiunctiuum ἐὰν τυψω, si uerberaui. Infinitum τυψαι, uerberasse. Præteritū perfectum indicatiuum τέτυφα, uerberaui. Præteritum plusquæperfectum ἐτετύφαμ, uerberaueram. Imperatiuum τέτυφε, uerberato. Optatiuum τετύφοιμι, utinam uerberassem. Subiunctiuum ἐὰν τετύφω, si uerberauerim. Infinitiuum τετυφέναι, uerberasse. Indefinitum secundum indicatiuum ἐτυπομ, uerberaui. Imperatiuū τύπε, uerbera. Optatiuum τύποιμι, utinam uerberassem. Subiunctiuū ἐὰν τύπω, si uerberarem. Infinitiuū τυπεῖν, uerberasse. Futurum secundum indicatiuum τυπῶ, uerberabo. Optatiuum τυποῖμι, utinā uerberaturus essem. Infinitiuū τυπεῖν, uerberaturū esse.

P Media

THEODORI SECUNDVS

MEDIA.

PRæsens indicatiuum $\tauύπσομαι$, uerberor. Præteritum imperfectum $\epsilon\tauυπσομην$, uerberabar. Imperatiuum $\tauύπσον$, uerberare. Optatiuum $\tauυπσοίμην$, utinam uerberarer. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauύπσωμαι$, si uerberer. Infinitiuum $\tauύπσειν$, uerberari. Futurum primum indicatiuum $\tauύψομαι$, uerberabo. Optatiuum $\tauυψοίμην$, utinam uerberaturus essem. Infinitiuum $\tauύψειν$, uerberaturum esse. Indefinitum primum Indicatiuum $\epsilon\tauυψάμην$, uerberaui. Imperatiuum $\tauύψαι$, uerberato. Optatiuum $\tauυψάίμην$, utinam uerberassem. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauύψωμαι$, si uerberaro. Infinitiuum $\tauύψαι$, uerberasse. Præteritum perfectum Indicatiuum $\tauέτυπα$, uerberaui. Plusquamperfectum $\epsilon\tauέτυπαμ$, uerberaueram. Imperatiuum $\tauέτυπε$, uerberato. Optatiuum $\tauέτυποιμι$, utinam uerberassem. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauέτύπω$, si uerberarim. Infinitiuum $\tauέτυπέναι$, uerberasse. Indefinitum secundum Indicatiuum $\epsilon\tauυποόμην$, uerberatus sum. Imperatiuum $\tauυποῦ$, uerberare. Optatiuum $\tauυποίμην$, utinam uerberatus essem. Subiunctiuum $\epsilon\grave{\alpha}\nu \tauύπωμαι$, si uerberatus fuerim. Infinitiuum $\tauυπέειν$, uerberatum fuisse. Futurum secundum Indicatiuum $\tauυποῦμαι$, uerberabo. Optatiuum $\tauυποίμην$, utinam uerberaturus sim. Infinitiuum $\tauυπέειν$, uerberaturum esse.

PASSIVA.

PRæsens indicatiuum $\tauύπσομαι$, uerberor. & reliqua sicuti dictum est. Præteritum perfectum indicatiuum $\tauέτυμμαι$, uerberatus sum. Plusquamperfectum $\epsilon\pi\tauύμμην$, uerberatus fueram. Imperatiuum $\tauέτυσο$, uerberatus esto. Infinitiuum $\tauέτυθειν$, uerberatum fuisse. Indefinitum primum indicatiuum $\epsilon\tauύφθην$, uerberatus sum. Imperatiuum $\tauύφθητι$, uerberatus esto. Optatiuum $\tauυφθείην$,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

τυφτείημ, utinā uerberatus sim. Subiunctiuū ἐὰν τυφθῶ, si uerberatus fuerim. Infinitiuū τυφθῆναι, uerberatū esse. Indefinitum secundum indicatiuū ἐτύπημ, uerberatus sum. Imperatiuum τύπηθι, uerberatus esto. Optatiuū τυπήαιμ, utinā uerberatus sim. Subiunctiuum ἐὰν τυπῶ, si uerberatus fuerim. Infinitiuū τυπήναι, uerberatū esse. Futurū primū indicatiuū τυφθήσομαι, uerberabor. Optatiuū τυφθησοίμην, utinā uerberandus sim. Infinitiuū τυφθήσεσθαι, uerberandū esse. Futurū secundum indicatiuum τυπήσομαι, uerberabor. Optatiuum τυπησοίμην, utinam uerberatus sim. Infinitiuū τυπήσεσθαι, uerberandum esse. Mox futurū indicatiuū τετύφομαι, mox uerberabor. Optatiuū τετυφοίμην, utinā mox uerberarer. Infinitiuum τετύφεσθαι, mox uerberandum esse.

VERBA IN μι, ACTIVA.

PRæsens indicatiuū τίθημι, pono. Præteritū imperfectū ἐτίθημ, ponebam. Imperatiuū τίθει, pone. Optatiuum τιθείημ, utinam ponerem. Subiunctiuū ἐὰν τιθῶ, si ponam. Infinitum τιθέναι, ponere. Indefinitū primum Indicatiuū ἔθηκα, posui. & reliqua quemadmodum in ἔτυφα.

Indefinitū secundum indicatiuū ἔθημ, posui. Imperatiuū δέτι, pone. & δέε, pone. Optatiuū δείημ, utinam posuissem. Subiunctiuū ἐὰν θῶ, si posuerim. Infinitū δέναι, posuisse.

MEDIA ET PASSIVA.

PRæsens indicatiuum τίθεμαι, ponor. Præteritum imperfectum ἐτιθέμην, ponebar. Imperatiuum τίθεσο & τίθου, ponere. Optatiuum τιθείμην, utinam ponerer. Subiunctiuū ἐὰν τιθῶμαι, si ponar. Infinitum τιθέσθαι, poni.

Indefinitum secundum indicatiuum ἐθέμην, positus sum. Imperatiuum θέσο & θοῦ, positus esto. Optatiuum δείμην,

P 2 utinam

THEODORI SECVNDVS

utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν δῶμαι, si positus fuerim. Infinitum δέδαι, positum esse. Præteritum perfectum indicatiuū τέθειμαι, positus sum. Plusq̄ perfectum ἐπέμην, positus fueram. Imperatiuum τέθεισο, positus esto. Optatiuum ἐδέμην, utinam positus sim. Subiunctiuum ἐὰν πιδῶμαι, si positus sim. Infinitum πιδέδαι, positum fuisse.

Indefinitum primum indicatiuum ἐτέθην, positus sum. Imperatiuum τέθειτι, positus esto. Optatiuum ἐδέμην, utinā positus sim. Subiunctiuum ἐὰν πιδῶ, si positus fuerim. Infinitum πιδέναι, positum fuisse.

Futurum primum Indicatiuum πιδίσομαι, ponar. Optatiuum ἐπισοίμην, utinam ponendus sim. Infinitū πιδίσεδαι, ponendum esse. Mox futurum Indicatiuum πιδέσομαι, mox ponar, & reliqua. ut in πτύσομαι, mox uerberabor.

QVAE MODIS OMNIBVS COMMVNIA.

Commune est modis omnibus, quod augmentū originis abijciunt, excepto præterito perfecto. ἔτυπτον, uerberabam. τύπτε, uerba. ἔτυψα, uerberaui. τύψον, uerberato. τύψαμι, utinam uerberassem. ἐὰν τύψω, si uerberaro. τύψω, uerberasse. At τέτυφα, facit τέτυφε, uerberato. πτύφοιμι, utinam uerberassem. ἐὰν τετύφω, si uerberauerim. τετυφέναι, uerberasse. eodem augmento manente in omnibus. Præteritum autem imperfectum coniungitur præsentis: plusquam perfectum, præterito perfecto. Vnde formationes quæ ab alterutris horum fiunt, etiam cum alteris habent significationem. Illud autem liquet, quod futurum nec in Imperatiuo formatur, neq̄ in Subiunctiuo. Cæterum huius nota, est in his, quæ formantur a primis indefinitis.

Formationes

ERASMO ROT. INTERPRETE
 FORMATIONES IMPERATIVO/
 RVM ACTIVORVM.

Verborum actiuorum in ω. Imperatiuum fit à tertia
 persona proprij thematis ἔτυπτε, uerberabat. τύπτε,
 uerbera. τέτυφε, uerberauit. τέτυφε, uerberato. Tametsi pri-
 mum Indefinitum fit, ultima etiam in ομ. mutata, ἔτυψε,
 uerberauit. τύψομ, uerberato.

OPTATIVORVM.

Optatiua uero à participiali genitiuo, ultima uersa in μι,
 & eliso μ, litera inflexiua, & assumpto ι, in diphthon/
 gum: aut etiam uersa ου, diphthongo in οι. in quibus ea fue-
 rit in penultima. τύπτοντες, uerberantis. τύπτοιμι, utinam uer-
 berem. τύψαντες, eius qui uerberauit. τύψαμι, utinam uerbe-
 rassem. πετυφότος, eius qui uerberauit. πετύφοιμι, utinam uer-
 berassem. τυπόυτες, eius qui uerberauit. τύποιμι, utinam uer-
 berassem. τυπούντες, uerberaturi. τιποῖμι, utinam uerbera-
 turus essem. Caterum optatiua uerborum contractorum
 more etiam Aeolico proferunt in μι. ut dictum est prius.
 ἀξιόμι, utinam digner. ἀξιόκημ, utinam digner. Nam ἀξιώκημ,
 digner, & βιώκημ, uiuam, Doricū est, οι. diphthongo, uersa
 in ω. quin & illud Aeolicum est. τύψαε, utinam uerberasses.
 τύψαε, uerberasset. τύψαμ, uerberassent.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiua uero à prima persona suæ originis, ultima
 uersa in ω. ἔτυπτομ, uerberabam. ἔὰμ τύπτω, si uerberem.
 ἔτυψα, uerberaui. ἔὰμ τύψω, si uerberaro. τέτυφα, uerberaui.
 ἔὰμ πετύφω, si uerberarim.

INFINITORVM.

Infinita uero præsentis & futuri temporis primi, à tertia
 P 3 persona

THEODORI SECVNDVS

persona originis addito μ , τύπῃα, uerberat. τύπῃαβ, uerberare. τύπῃα, uerberabit. τύπῃαβ, uerberaturum esse. Item infinita præteriti perfecti, ab eadem fiunt persona, addita syllaba ναι, τέτυφε, uerberauit. τετυφέναι, uerberasse. Indefinitum autem primum, à primo fit, addito ι , ἔτυφα, uerberaui. τύφα, uerberasse. Secundi rursus indefiniti infinitum ab eodem mutata ultima in αμ, ἔτυπομ, uerberaui. τυπέμ uerberasse. Ea dem sanè est forma & secundi futuri, uersa ultima in αμ, τυπῶ, uerberabo. τυπέμ, uerberaturum esse.

MEDIORVM IMPERATIVA.

MEdia autem imperatiua præteriti quidem imperfecti & secundi indefiniti, fiunt a secunda persona originis, ἔτύπου, uerberabaris. τύπου, uerberare. ἔτύπου, uerberatus es. τυποῦ, uerberare. Cæterum primi indefiniti fiunt a primo, elisa syllaba κκμ, & addito ι , ἔτυφάμκμ, uerberaui. τύφα, uerberato. Aut si quo alio modo hinc fieri possit accommodatius. Cæterum imperatiua præteriti perfecti temporis eodem modo formantur, quo in actiuis.

OPTATIVORVM.

POrro optatiua fiunt a prima persona originis, uersa ultima in κκμ, & ι in diphthongum assumpta ante κκμ, τύπτομαι, uerberor. τυπτοίμκμ, utinam uerberarer. ἔτυφάμκμ, uerberaui. τυφαίμκμ, utinam uerberassem. Excepto præterito perfecto. Nam hoc itidem formatur, ut in actiuo.

SUBIUNCTIUIORVM.

Subiunctiua uero fiunt a prima persona in μαι, sed penultima originalium, in qua est μ consonans inflexiua habente ω, τύπτομαι, uerberor. εἰμ τύπτομαι, si uerberor. ἔτυφάμκμ, uerberaui.

ERASMO ROT. INTERPRETE.

μηρ, uerberauī. ἔαρ τύψωμαι, si uerberarim.

INFINITORVM.

Infinita uero fiūt a tertia persona originis, ultima muta in δαι, τύπεται, uerberatur. τύπειδαι, uerberari. ἐτύφατο, uerberauit. τύψαδαι, uerberasse. Excepto præterito perfecto, quod congruit cum actiuo.

PASSIVORVM IMPERATIVORVM.

Passiuæ imperatiuæ præsentis temporis itidem fiunt, ut in medijs. Cæterum amborum indefinitorum, fiunt a tertia persona, assumpto δι, ἐτύπη, uerberatus est. τύπηθι, uerberare. Quanct̄ in quibus præcedit eadem aspirata, non θ, sed τ assumitur. ἐτύφημ, uerberatus sum. τύφηθι, uerberatus esto, ob uocis incommoditatem. Præteriti autem perfecti a secunda persona plusct̄ perfecti, ἐτέψο, uerberatus fueras. τέψο, uerberatus esto.

OPTATIVORVM.

Optatiuæ præsentis temporis a futuri similiter fiunt, ut in medijs: uerum non item in præterito perfecto, si cōsonans fuerit ante μι, quæ si non fuerit, nec ulla uetet diphthongus, tamen ι assumpto in diphthongum cum penultimæ syllabæ uocali, fit optatiuum. πεποιήμην, utinam factus essem. μεμνήμην, utinam memor essem. Indefinitum autem fit a genitiuo participij, ultima uersa in κν, & eliso μ consonante inflexiua, & ι assumpto in diphthongum. τυφέντος, uerberati. τυφείην, utinam uerberatus essem.

SVBIVNCTIVORVM.

At subiunctiuæ præsentis temporis eodem modo fiūt ut in medijs. Cæterum utriusq; indefiniti, fiūt a tertia persona originis, uersa uocali finali in ω, ἐτύφη, uerberat̄ est.

ἔαρ τυφῶ

THEODORI SECVNDVS

ἐὰν τυφθῶ, si uerberatus fuero. ἐτύπη, uerberatus est. ἐὰν τυπῶ, si uerberatus sim. Præteriti uero perfecti subiunctiuum, si habeat μ, ut modo dictum est, nec diphthongus prohibeat, fieri possit & uocali penultimali uersa in ω. πεποίημαι, factus sum. πεποιῶμαι, si factus sim. μέμνημαι, memini. μεμνῶμαι, si memor fuerim.

INFINITORVM.

In finita uero præsentis & futuri temporis, itidem fiūt, ut in medijs. Quin & præteriti perfecti. Consimilis est formatio qualis in medijs, nisi quod hic σ nō assumitur. Nam à τέτυπται, uerberatus est, uenit τετύφθαι, uerberatum fuisse, uidelicet priore tenui in aspiratam uersa. Nam illud generale est, quod tenuis tenuem præcedat, aspirata aspiratam. Indefinitorum autem fiunt a prima persona originis, addito finali αι, ἐτύφθημ, uerberatus sum. τυφθῆναι, uerberatū esse.

VERBORVM IN μι FORMATIONES.

Porrò uerborū in μι actiua quidē imperatiua, fiūt à participiali genitiuo eliso μ, consonante inflexiua: & mutata ultima in θι, τίθητος, ponentis. τίθει, pone. ἵσταντος, statuētis. ἵσταντι, statue. δίδόντος, dantis. δίδουσι, da. Aut à secunda in dicatiuorum, uocali ultima uersa in penultimam originis, θέω, pono. ἔθηκες, posuisti. δέες, pone. δέω, do. ἔδωες, dedisti. δέου, da.

SUBIUNCTIUIORVM.

Subiunctiua fiunt itidem, ut in passiuis indefinitis uerborum in ω desinentium, ἐτίθη, ponebat. ἐὰν τιθῶ, si ponam. Caterum δῶσιμ, det, in tertia persona, & δῶσι det, poetica sunt ad exemplar tertiæ personæ singularium. Huiusmodi sunt & δείω, ponam. εἴω, statuam, δέω, dem. Nam cū
omnia

ERASMO ROT. INTERPRETE.

omnia unicæ sint syllabæ, & circumflectantur. ᾄω, ponam. ᾄω, dem. ᾄω, statuam. poetæ duarum faciunt syllabarum, & penultimã acuiunt, apte interponētes huiusmodi syllabas. Singulis em̄ ppriã addunt uocalem originalem productã.

OPTATIVORVM.

Optatiua item eodem modo fiunt, quo passiuorũ in ᾄω optatiua.

INFINITORVM.

Infinita quoq; præsentis temporis à participij genitiuo formant̄ eliso μ, inflexiuo, & ultima transfigurata in να. τιθέντος, ponentis. τιθέντα, ponere. δίδόντος, dantis. δίδόντα, dare. Cæterũ διδούναι, iuxta poeticam licentiam dictum est.

Media uero & passiuua similiter habent, ut in uerbis in ω, desinentibus.

FORMATIO PERSONARVM IN
CAETERIS MODIS.

Formæ igitur figurandi personarum inflexionem iuxta singulos modos huiusmodi sunt.

IMPERATIVORVM.

Imperatiuorum actiuorum, tertia persona fit à propria secunda, addito τω. τύπτε, uerbera. τυπτήτω, uerberet. exceptis ijs, quæ desinunt in τι. Siquidem ea non additione, sed mutatione ultimæ ad eundem formant̄ modum. τίθει, pone. τίθεται, ponat. τύφθητι, uerberatus esto. τυφθήτω, uerberatus sit. At primi indefiniti tertia persona fit & hoc modo, ut id quod additur in ultima ο, ubiq; uertatur in α. τύψομ, uerberato tu. τυψάτω, uerberato ille.

Dualium uero secunda persona fit à secunda singulariũ.

Q assumpta

THEODORI SECVNDVS

assumpta syllaba $\tau\omicron\mu$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerbera. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\tau\omicron\mu$, uerberate duo. Tertia rursus à tertia, assumpto μ . $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerbera. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\tau\omega$, uerberet. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\tau\omega\mu$, uerberent duo.

Pluralium uero secunda fit à secunda singularium, assumpto $\tau\epsilon$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta$, uerbera. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\tau\epsilon$, uerberate. $\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\mu$, uerberato. $\tau\acute{\upsilon}\pi\alpha\tau\epsilon$, uerberatote, mutato $\omicron\mu$, in α , sicut dictum est. Rursus tertia fit à tertia, addita syllaba $\sigma\alpha\mu$. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\tau\omega$, uerberato. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\tau\omega\sigma\alpha\mu$, uerberanto. Cæterum $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\omicron}\nu\tau\omega\mu$, pro $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\tau\omega\sigma\alpha\mu$, uerberanto. per Syncopen factum esse uidetur, & conuersionem penultimæ in longam. Quod tertiæ personæ pluralium cum ultima syllaba, habent τ . penultimã utrunq; productam habent. Excipiatur autem Ionicum $\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\alpha\tau\alpha$, uerberati sunt. Similiter & $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omicron\mu$, pro $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omicron\sigma\alpha\mu$, uerberantor illi, formabitur.

MEDIORVM AC PASSI-
SIVORVM.

Mediorum autem ac passiuorum, tertia persona singularium fit elisa è diphthongo, posteriore uocali, & o uerso in ϵ , si fuerit, & assumpto $\delta\omega$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\upsilon$, uerberare. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega$, uerberetur. Exceptis indefinitis in $\delta\iota$. Hæc enim semper congruunt cum actiuis in $\delta\iota$.

Dualium secunda persona fit à tertia singularium, ultima mutata in $\delta\omicron\mu$. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega$, uerberetur. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omicron\mu$, uerberemini duo. Tertia uero à tertia, addito μ . $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega$, uerberetur. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega\mu$, uerberentur duo.

Pluralium autē prima fit à secunda dualium, ultima mutata in $\delta\epsilon$. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omicron\mu$, uerberamini duo. $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\epsilon$, uerberamini plures. Item tertia à tertia, interposito $\sigma\alpha\mu$. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega$, uerberetur. $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega\sigma\alpha\mu$, uerberentur. $\tau\omicron\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega\mu$, pro $\tau\upsilon\pi\eta\acute{\epsilon}\delta\omega\sigma\alpha\mu$, sic dictum

ERASMO ROT. INTERPRETE.

sic dictum est, ut indicauimus modo de τυπόντων, pro
 τυπείδωσαμ.

OPTATIVORVM IN μι.

Optatiuorum desinentium in μι, secunda persona singularium fit à prima, eliso ι, & μ uerso in σ. τύπτοιμι, utinam uerberarem. τύπτοις, utinam uerberares. Rursum tertia à secunda, abiecta σ. τύπτοις, utinam uerberares. τύπτοι, utinam uerberaret. Dualium uero secunda fit à secunda singularium, mutato σ, in τ, & assumpto ομ. τύπτοις, utinam uerberares. τύπτοιτομ, utinam uerberetis duo. Item tertia à sua secunda, ultima syllaba mutata in τημ. τύπτοιτομ, utinam uerberetis duo. τυπτοίτημ, utinam uerberent duo. Pluralium prima fit à prima singulariũ, ultima mutata in μεμ. τύπτοιμι, utinam uerberarem. τύπτοιμεμ, utinam uerberaremus. secunda fit à secunda dualium, ultima uersa in τε. τύπτοιτομ, utinam uerberetis duo. τύπτοιτε, utinam uerberetis plures. Tertia fit à sua prima, abiecta μ, inflexiua consonante. τύπτοιμεμ, utinam uerberaremus. τύπτοίμεμ, utinam uerberarent.

OPTATIVORVM IN ημ.

Desinentium autem in ημ secunda persona singularium fit à prima, finali μ, uerso in σ. τυφθείμ, utinam uerberatus essem. τυφθείς, utinam uerberatus esses. Caetera uero omnia itidem, ut in optatiuis in μι, desinentibus, nisi quod tertiæ personæ pluralium, etiam in σαμ formant. τυφθείσαμ, utinam uerberati sint. In εμ, uero fiunt, cum abijciunt η. quod est in penultima, τυφθείεμ, utinam uerberati sint.

OPTATIVORVM IN μημ.

IN μημ autē desinentium secunda persona singulariũ fit à
 Q 2 prima

THEODORI SECVNDVS

prima,ultima syllaba mutata in o, τυπτοίμκκρ, utinam uerberarer. τυπτοίοιο, utinam uerberareris. Tertia uero à secunda interposito τ, τυπτοίοιο, utinam uerberareris. τυπτοίοιο, utinam uerberetur. Dualium prima fit à prima singularium, ultima mutata in μεθoρ, τυπτοίμκκρ, utinam uerberarer. τυπτοίμεθoρ, utinam uerberaremur duo. Item secunda à secunda ultima mutata in θoρ, τυπτοίοιο, utinam uerbereris. τυπτοίθoρ, utinam uerberaremini duo. Tertia fit à propria secunda, mutata ultima in θκρ, τυπτοίθoρ, uerberaremini duo. τυπτοίθκρ, uerberarentur duo. Pluralium autem prima persona, fit à prima dualium, ultima mutata in θα, τυπτοίμεθα, utinam uerberaremur duo. τυπτοίμεθα, utinam uerberaremur plures. Secunda item à secunda, ultima mutata in θε, τυπτοίθoρ, utinam uerberaremini duo. τυπτοίθε, utinam uerberaremini plures. Tertia uero à tertia singularium interposito μ, τυπτοίοιο, utinam uerberaretur. τυπτοίοιο, utinam uerberarentur.

SVBIVNCTIVORVM.

Subiunctiuorum omnes personæ similiter formantur, ut in præsentî indicatiuorum, nisi quod ubi illa in inflexione habent ε, hic habetur κ, τυπτες, uerberas. εὰμ τυπτες, si uerberes. τυπτεται, uerberatur. εὰμ τυπτηται, si uerberetur. Rursum ubi illic habetur ο, hic est ω, τυπτομαι, uerberor. εὰμ τυπτωμαι, si uerberer. Exceptis uerbis quintæ coniugationis, habentibus ω in penultima. Nam in his idem ω semper seruatur. δίδωμι, do. εὰμ δίδω, si dem. δίδω, des. δίδω, det. Ad quintam autem coniugationem refertur & uerbum substantiuum. εἰμι, sum. Atq; in uniuersum, nullum uerbum erit, quod nõ ad aliquam dictarum formarum pertineat. Cæterum ex uerbis quintæ coniugationis, quæ in penultima habent υ, ut

γυμι, duu-

ERASMO ROT. INTERPRETE.

γυνμι, duntaxat habere comperiuntur, præteritum imperfectum & indefinitum secundum, ἔφου, natum est. ἔδου, subjēt, præteritum autem perfectum, & reliqua tempora, non habent quemadmodum cætera eiusdem coniugationis. At neq; modum optatiuum, neq; subiunctiuum, nisi quis dicat, ζευγνύημι, utinam copularem. & ζευγνύμην, utinam copularem, diphthongo η usus in penultima, quod genus sunt μεμνήμην, utinam meminissem. & πεποίημην, utinam factus essem. Atq; ad hanc formam licebit & τεθήμην dicere, utinam positus essem.

DE CONTRACTIS VERBIS.

CAeterū uerba tertiæ cōiugationis in ω purū sic, ut ante illud habeant α, aut ε, aut ο, in penultima, quod contractionem patiatur dictum est prius. Id uero solum accidit in præsentī & præterito perfecto. Horum igitur commune est, quod cum præcedit una quæuis harum α, ε, ο, & sequitur ω, semper fit contractio in ω, proprium autē est, quod cū præcedit α, & sequitur ο, siue per se, siue in diphthongo, cōtractio semper fit in ω, ut βοάομεν, βοῶμεν, clamamus. βοάου, βοῶ, clamare tu. βοάοιμι, βοῶμι, utinam clamarem. Cum uero sequitur ε, aut η, siue in diphthongo, siue sola, semper contractio fit in α, βοάεας, βοῶεας, clamas. βοάε, βοῶ, clama. βοάη, βοῶ, si clameris. Vnde sanè fit, ut nec subiunctiua hæc, nec alia omnino cōtracta subiaceant ijs, quæ de uerbis incontractis dicta sunt. Præterea cū præcedit ε, & sequitur ο siue per se, siue in diphthongo ου, semper contractio fit in ου. ποιέομεν, ποιούμεν, fecimus. Cū uero sequitur ε, siue per se, siue in diphthongo, semper contractio fit in ε, ποιέεας, ποιῶεας, facis. ποιέετε, ποιῶετε, facitis plures. Cum uero sequitur η, siue per se, siue in di-

Q ; phthongo

THEODORI SECVNDVS

phthongo, contractio fit in η, εἰ μὲν ποιέης, ποιῆς, si facias. εἰ μὲν ποιέται, ποιῆται, si faciat. Cum uero sequitur ο, ut in diphthongo οι, contractio fit in οι, ποιέοιμι, ποιῶμι, utinam facerē. Tam etsi quæ duarum sunt syllabarū in his prima persona non contrahitur. πλέω, nauigō. νέω, nato. ῥέω, fluo. Sed πλῆς, nauigas, & πλῆ, nauigat, & reliqua consimiliter. Præterea cū præcedit ο, ac sequit̄ ο, siue per se, siue in diphthongo, præterq̄ in οι, tum cōtractio fit in ου, χρυσόομεν, χρυσῶμεν, χρυσόον, χρυσῶν, inauramus, inaurare. Similiter & cum sequitur ε, χρυσόεται, χρυσῶται, inauratur. Cæterum ubi sequitur η, contractio fit in ω, aut in ου, εἰ μὲν χρυσόηται, εἰ μὲν χρυσῶται, aut χρυσῶται, si inauretur. Rursum cum sequitur ι uidelicet in diphthongo, tum contractio fit in οι, χρυσόαις, χρυσῶις, inauras. χρυσόοις, χρυσῶις, utinam inaurares. εἰ μὲν χρυσάης, χρυσῶις, si inaures. Excepto in finito, χρυσάην enim contrahitur in χρυσῶην, inaurare. Horum autem omnium commune est, quod optatiua proferuntur etiam more Aeolico, ultima uersa in ημ, ποιῶμι, utinam facerem. βοῶμι, βοῶμην, utinam clamarem. Atq̄ ita transeunt omnino in inflexionē optatiuorum desinentium in ημ.

DE VERBIS VARIE DECLINATIS.

Quemadmodū nomina alia sunt heteroclitā, hoc est, uarie declinata. alia prorsus indeclinabilia, uel propter contractionē, uel alia de causa, sic & uerba dici possunt heteroclitā. πέτω, coquo. πέψω, coquam. τίκτω, pario. τέξω, pariam. πίπτω, cado. πεσῶμαι, cadant. ἀλίσκω, capio. ἀλώσω, capiā. ἔρχομαι, uenio. ἐλεύσομαι, ueniam. Sunt autem huius generis complura, atq̄ in his usum obseruare conueniet, ut tamen in genere dicamus, uerba deriuatiua, quæ desinunt in duas consonantes

ERASMO ROT. INTERPRETE.

consonantes diuersas, nullam habent propriam inflexionem: uerum formantur hæc per τ, aut per huic cognatum σ, exceptis uerbis quartæ coniugationis, ῥέπω, iacio. ῥίπτω, iacio. τέκω, τίκτω, pario. ἔχω, ἴχω, habeo. ἔπω, ἔσσω, dico. πέτω, πίπτω, cado. ἔσκαα, steti. σάσκω, sto. βέβοκα, paui. βόσκω, pascō. τετέλεκα, perfeci. τελίσκω, perficio. Volunt autem consonantem assumere à formatione, consonantem inquam secundæ aut tertię personæ præteriti perfecti passiuī. Quare in uerbis quartæ cōiugationis à μένω, maneo, formatum est μίμνω, maneo. Propterea quod σ non quadret in ea iunctura, ac ne ρ quidem congruat, sed suo more uerti solet in μ. Nihil autem retulerit, si quis uelit μ non esse ex mutatione ρ, sed assumi à prima persona, μέμμημαι, mansi. μίμνω, maneo. Porro hæc uocentur redundantia.

INDECLINABILIA.

INdeclinabilia sunt autem quæ cōtrahuntur omnia ποιῶ, iacio. βοῶ, clamo, quatenus contractionem passa.

DESYDERATIUA.

IAm indeclinabilia sunt etiam desyderatiua omnia, licet incontracta, μαθητιῶ, cupio discere. τομῶ, secturio. βασιλειῶ, regnaturio. πολεμικῶ, bellaturio. ὀφείω, uidere cupio. Arbitror autē apte adiungi his, uerba quæcunq; speciē habēt tertię personæ, cum nullius sint personæ. Vnde & impersonalia dicuntur, ut δεῖ, oportet. χρεῖ, oportet. & δοκεῖ, uidetur. & συμβαίνει, contingit. & μέλει, curæ est. & ἔρεσι, licet. In summa, quæ nullam certam indicant personam. Verū in his haud multa sunt, quæ actiui uerbi uoce proferunt, plurima uero quæ passiuī, nimirū omnia personalia passiuorū.
Etenim

THEODORI SECVNDVS

Etenim tertia persona singularium in singulis temporibus, quoties transsumitur ad significandam primam personam, neq; primam neq; secundam habet personam. Id in his liquabit, ut λέγεται, dicitur. εἰρηται, dictum est. γέγραπται, scriptum est. εἰρηόω, dictum esto. πεποιήόω, factum esto.

DE PARTICIPIIS.

PORRò participia formantur à singulis temporibus præterq; à præterito imperfecto & plusq;perfecto, cum hæc duo adiunctitia sint, alterum præsentis, alterum præterito perfecto. Ita communia habent ab hisdem participia. Commune autem est his, quod in omnibus præteritis abijcitur augmentum, præterquam in præterito perfecto.

ACTIVA PRÆSENTIS ET FUTURI.

FIt autem in uerbis actiuis in ω, desinentibus à prima persona singularium temporis præsentis, & utriusq; futuri participium, assumpto μ. τύπω, uerbero, τύπων, uerberans. τύψω, uerberabo. ὀ τύψωμ, uerberaturus. τυπῶ, uerberabo. ὀ τυπῶμ, uerberaturus. Fœmininum rursus à recto masculini ω finali uerso in ου. & μ, in σ. & assumpto α, finali. ὀ τύπων, hic uerberans. ἡ τύπουσα, hæc uerberans. ὀ τύψωμ, hic uerberaturus. ἡ τύψουσα, hæc uerberatura. ὀ τυπῶμ, uerberaturus. ἡ τυπούσα, uerberatura. Neutrū autem fit à genitiuo, abiecta ultima syllaba. τῶ τύπωντος, uerberantis. τὸ τύπων, hoc uerberans. τῶ τύποντος, uerberaturi. τὸ τύπον, hoc uerberaturum. τῶ τυπούντος, uerberaturi. τὸ τυπούμ, hoc uerberaturum. His affinia sunt & secundum indefiniti participia. Nam masculinum fit ο, qd' est in ultima, uerso in ω. ἔτυπον, uerberaui. ὀ τυπῶμ, qui uerberaui. Fœmininum autem & neutrum, ut dictum est. A primo uero indefinito masculinum participium fit assumpto

ERASMO ROT. INTERPRETE.

assumpto σ, ἔτυφα, uerberaui. ὁ τύφας, qui uerberauit. Porro
 scemininum ac neutrum, ut dictum est, nisi quod hic penul-
 tima producitur, nulla uocali aliunde assumpta, ὁ τύφας, qui
 uerberauit. ἢ τύφασα, quæ uerberauit. ὁ τύφας, quod uerbera-
 uit. A præterito uero perfecto, masculinum participium fit
 α finali. mutato ω & assumpto σ, τέτυφα, uerberaui, τετυφῶς,
 qui uerberauit. Fœmininum uero à genitiuo masculini, ab-
 iecta ultima syllaba, & assumpto α, & eliso ο, quod est in pe-
 nultima, sed assumpta diphthongo η, τῷ τετυφότης, eius qui
 uerberauit. ἢ τετυφῆα, quæ uerberauit. Ab eodem fit neutrū
 elisa syllaba ρ, ῥὲ τετυφός, quod uerberauit. Caterum γεγῶσα,
 quæ fuit, & βεβῶσα, quæ iuit, & ἐσῶσα, quæ stetit. Aliæq; id ge-
 nus poetica sunt. Siquidem poetæ facientes Syncopen, hoc
 est, elisis in medio literis, transfigurant scemininum iuxta
 contractionem. Nam à γέγαα, fui, ut fit, γεγαῖα, quæ fui, ue-
 nit γεγῶς, qui fuit, unde γεγῶσα, quæ fuit. Atq; in cæteris ad
 cõsimilem modum, Quibus respondet & τεθνεῶσα, mortua.
 Tametsi uenit à τεθνεα, mortua sum, licet Syncopen non pa-
 tiatur.

MEDIA ET PASSIVA.

IN medijs autem & passiujs, his sanè ut in genere loquar.
 quæ μ habent literam coniugatoriam, participium mas-
 culinum fit ultima mutata in μένος, τύπτομαι, uerberor. ὁ τυ-
 πτόμενος, qui uerberatur. ἔτυφάμην, uerberabam. ὁ τυφάμενος,
 qui uerberauit. Caterum ijs quæ non habent μ, sed desunt
 in η, participium formatur, ultima mutata in εις, ἔτυπην, uer-
 beratus sum. ὁ τυπεῖς, uerberatus. Fœmininum & neutrum
 in his quæ habent μ, fit à masculino, ultima mutata in υη, &
 μορ, ὁ τυπτόμενος, qui uerberatur. ἢ τυπτομένη, quæ uerberatur.

R ῥὲ τυπτόμενος,

THEODORI SECVNDVS

τὸ τυπτόμενον, quod uerberatur. Vbi uero non est μ, itidem fiunt ut in actiuis. nisi quod manet eadem uocalis finalis, ut est ὁ τυφθεῖς, uerberatus. ἢ τυφθεῖσα, uerberata. τὸ τυφθέρμ, hoc uerberatū. Quantū à medio præterito perfecto, iisdem per omnia modis fiunt, quibus in uerbo actiuo. τέτυπα, uerberaui. ὁ πετυπῶς, qui uerberauit. τῷ πετυπότος, eius qui uerberauit. ἢ πετυπέα, ea quæ uerberauit. τὸ πετυπὸς, quod uerberauit.

VERBORVM IN μι,

PARTICIPIA.

Verborum autem in in μι passiuia quidem & media, sicut dictum est, habent τίθεμα, ponor. ὁ τιθέμενος, qui ponitur. ἐθέμην, positus sum. ὁ δέμενος, qui positus est. ἐτέθημ, positus sum, ὁ τεθείς, positus. Caterum actiua formanda sunt, sic ut prima indefinita uerborum desinentium in ω. At secunda indefinita, & præterita imperfecta omnia formantur in σ, ultima acuta, at non in eandem syllabam, sed iuxta rationem uocis. In singulis enim propria uocalis initialis resumitur. Ea porrò anceps est, aut breuis. Ac anceps cum est, uertitur in longam finalem. Cum est breuis, conflatur in diphthongum, assumpto ι aut υ. ἴσκημ, statuebam. ὁ ἴσαος, qui statuebat. ἐζεύγυμ, coniugabat. ὁ ζεύγυς, qui iugabat. ἐδίδωμ, dabam. ὁ διδούς, qui dabat. ἐτίθημ, ponebam. ὁ τιθείς, qui ponebat.

Fœmininum autem & neutrum eodem modo formantur, quo ea quæ ueniunt à passiuis in κμ. ὁ τιθείς, ponens. ἢ τιθέσα, hæc ponens. τῷ τιθέντος, ponentis. τὸ τιθέρμ, hoc ponens. ὁ ἴσαος, statuens. ἢ ἴσασα, hæc statuens. τῷ ἴσάντος, statuentis. τὸ ἴσάρμ, hoc statuens. ὁ διδούς, hic dans. ἢ διδοῦσα, hæc dans. τῷ διδόντος, dantis. τὸ διδοῦμ, hoc dans. ὁ ζεύγυς, hic

hic

ERASMO ROT. INTERPRETE.

hic iugans. ἡ ζῶν γυνῶσα, hæc iugans. τῷ ζευγνώτος, iugantis.
τὸ ζῶν γυνῶν, hociugans.

IMPERSONALIA PARTICIPIA.

SVnt autem & impersonalium uerborum participia impersonalia, atq; hæc sanè neutri generis. δέορ, oportens. προσῆκορ, conueniens. δοκοῦρ, apparens. & δόξαμ, uisum. συμβάμ, quod accidit. ἀκουστέμ, auditum. γνωστέμ, cognitum. ἀποδείχτέμ, demonstratum. aliáq; huiusmodi. Cæterum quomodo formari debeant, non est obscurum, nimirum eodem modo, quo neutra personalia. Participia uero uerborum personalium, omnia tertiæ personæ sunt, quemadmodum & nomina.

DE ARTICVLIS.

ARticipuli diuisi sunt prius in præpositiuos & postpositiuos. Nihil autè uetat quominus postpositiuū articulum per τῷ, τῶ, & τῶν sic efferas, ut apponas ο. ὅτου in genitiuo, cuius. & ὅτω, in datiuo singulari, cui. & ὅτων, in genitiuo plurali, quorū. Eundē ad modū & nomē τῶς articulo postpositiuo additū declinat, speciē mutans ad cursum articuli, ut ὅσις, quisquis. ὅστινος, cuiuscunq;. ὅστινι, cuiuscunq;. & reliqua consimiliter. Huiusmodi est & ἄτῃα, quædā. Sumunt autē articuli & loco pronominū. Nam ὁ, ponit̄ p̄ ὅτου, iste. & τὸρ, p̄ τοῦτορ, hunc. Idem significat quoties cōiunctioni δε annectitur, ut ὁδε, hic. ἡδε, hæc. τόδε, hoc. Nam p̄nominalia sunt hæc quoq;. Sed articuli præpositiuui cum præponunt̄ aduerbijs, in quouis casu, & in quouis numero, adiectiuorū nominum uice ponunt̄, sic ut aduerbia maneant indeclinabilia. ὁ πάλαι, prisca. τῷ πάλαι, prisca. ἡ πάλαι, prisca. τῆς πάλαι, prisca. ὁ πέλαι, propinquus. ὁ πάνυ, insignis. ὁ ἄνω, supernus.

R 2 De prono.

THEODORI SECVNDVS

DE PRONOMINIBVS.

EX pronomibus autē ἐγώ, cum adiungit sibi coniunctionē γε, ut ἐγώ γε, id est, ego sanè. translato in primā syllabam tono profertur, & non solum diminutionē aliquā significat ob uim coniunctionis diminuentē, sed non etiam affirmationem. Quale est ναί, etiam. Huius uero cognatus genitiuus ἐμοῦ, mei. Datiuus ἐμοί, mihi. Accusatiuus ἐμέ, me. Inflexuntur etiam abiecto ε. ut τοῦτόμου σκόπε, id est, hoc meum consydera. τοῦτόμοι λέγε, id est, hoc mihi dic. τοῦτόμε διδάσκει, id est, hoc me doce.

De dualibus autem & pluralibus contractis dictum est prius. Incontracte autem dicimus hoc pacto. ἡμεῖς, nos duo, uel duos. ἡμῶν, nostrū duorū, uel nobis duobus. ἡμεῖς, nos plures. ἡμέων, nostrum. ἡμέας, nos. ἡμῖν, nobis. Datiuis semper eodem modo. Itidem & pronomina secundæ personæ σφῶι, uos duo, uel duos. σφῶιν, uestrum duorum, uel uobis duobus. ὑμεῖς, uos plures. ὑμέων, uestri. ὑμέας, uos. ὑμῖν, uobis. Item pronomina tertiæ personæ σφῶε, illos duos in accusatiuo tantum quemadmodum & σφῖν, illis duobus in datiuo. σφέες, illi plures. σφέων, illorum. σφέας, illos.

SOLITARIA PRONOMINA.

CAeterum μίμ, illum. & νίμ, illum. & σφέ, se. peculiaris suæq; formæ sunt, quod ad uocem attinet.

POSSESSIVA PRONOMINA.

Possessiua uero pronomina, quæ formant̄ à tertia persona uidelicet. ὁ ἐός, hic suus. ἡ ἐή, hæc sua. τὸ ἐόν, hoc suum. etiā absq; ε. pferunt̄. ὁός, suus. ἡ, sua. ὄν, suū. Porro inflexio primitiuorū, unde hæc ueniunt iuxta nullam inflectendorū casuū rationē fit, sed positiuæ. Similiter & numerus in ipsdē.

Composita.

ERASMO ROT. INTERPRETE

COMPOSITA.

EX compositis uero, *ἑαυτοῦ*, sui ipsius. & sine *ε*. profer-
tur, *ἄν*, recipiente aspirationem in se. *ἄντοῦ*.

POSSESSIVA.

Generaliter autē possessiua eodē modo formant̄, quo
simplicia nomina in *οσ* trium generū. Nam quēadmo-
dum illa cum adest alia cōsonans, fœmininum deducit in *η*.
ἔρημος, *ἔρημη*, desertus deserta. *φρόνιμος*, *φρόνιμη*, hic prudens,
hæc prudēs. *μέσος*, *μέση*, medius media. *μέθυσος*, *μεθύση*, ebrius
ebria. At cum adest *ρ*, formant in *α*. *λαμπρὸς*, *λαμπρὰ*, splendi-
dus splendida. *σοφώτερος*, *σοφωτέρα*, hic sapientior, hæc sapien-
tior. sic & hæc, *ὁ ἐμός*, meus. *ἡ ἐμή*, mea. *ὁ σός*, tuus. *ἡ σή*, tua.
ἡμέτερος, noster. *ἡμετέρα*, nostra. *σφετέρος*, *σφετέρα*, uester uestra.
Cæterū *ἡμετέρη*, nostra. & *σφετέρη*, uestra. Ionica sunt. Iam ex
demonstratiuis. *ἐκεῖνος*, ille. *ἐκείνη*, illa. *ἐκεῖνο*, illud. & absq; *ε*.
proferuntur more Aeolico. Cæterū demonstratiuo secundæ
personæ nōnunq; & *ι* addimus in fine, Idēq; in singulis casu-
bus ac numeris. ac generibus dicentes, *οὗτος*, iste. *τουτὸν*,
hunc. Nimirū ut pronomiibus articularibus cōnexis con-
iunctioni. Nam *ὁδὶ*, hic. dicimus & *τοδὶ*, hoc. Genitiuus autē
pronominis primitiui secundæ personæ profert̄ & his mo-
dis, *σέο*, tui. & *σέο*, & *σέθεν*, & *σεῦ*, tui. quēadmodū uidelicet &
in prima persona *ἐμέο*, mei. & *ἐμέο*, & *ἐμέθεν*, & *ἐμεῦ*, mei.
Iuxta diuersas linguarum proprietates uerum de his defi-
nire, non proprie pertinet ad hoc institutum,

DE PRAEPOSITIONIBVS.

EX præpositionibus autem *ἐν*, in poematis reperitur &
ἐνί, dicta, per extēsiōnē. Quanq; *ἐνί*, id est, est, translato
tono nō amplius est præpositio, sed in naturā uerbi transit.

R 3 Nimirū

THEODORI SECVNDVS

Nimirum haud aliter, quàm παρά, iuxta. Nam παρά, pro. παράσι, adest. ponitur & επί, pro. ἐπεσιμ, superest, aut inest. Ceterum quæ εἰς, est. eadem dicitur & εἰς, in. Attico more. Et praepositio πρὸς, ad. & ποτὶ dicitur & πρὸτι dorice. Et praepositio ὑπὸ, sub. & ὑπαὶ dicitur. & ἀπὸ ἀπαί, ab.

DE ADVERBIIS.

ADuerbia uero ab omnibus orationis partibus formari possunt. Nam à nomine φρονίμων, prudentium. fit φρονίμως, prudenter. à uerbo ἄρω, tollo. fit ἄρδην, acriter. A participio εἰδότεω, scientium. εἰδότεως, scienter. Ab articulo τῆ, τῆδε, hic. A pronomine τούτων, horū. οὕτως, sic. A praepositione ἀνά, per. ἄνω, sursum. Ab aduerbio ἐγγύς, prope. ἐγγύθεν, cominus. A coniunctionibus δὴ ποῦ & δευ. δὴπουθεν, id est, profecto. Erunt autem & positiua quaedam, uelut ἐγγύς, prope. & χαμαί, humi. Sunt temporis significatiua haec quoq; ἄχ, mox. ἔτι, adhuc. πάλιν, rursus. μέχρι, usq;. Loci uero, & ἴνα, ubi. & ἀπαντικρῦ, ex aduerso. Formæ autem localium tres. In loco, à loco, in locum, ut οἴκοι, domi. οἴκαδε, domum. οἴκοθεν, domo. Similitudinis autem ἢ, uelut. ἢύτε, uelut. Congregationis autem alicuius definitæ sunt & hæc πανδημεὶ, publicitus. & πασυνδὶ, per uniuersos. & πανοικί, tota domo. Adhortandi uero sunt hæc quoq; εἶα, eia. & ἴθι, age. Præterea stuporis est & ἔα. Vocetur & aliquod aduerbium prætertendi, ut χρονίως, tarde. ἐκταδὸν, lente. Alia separandi definite. ἀκονιτὶ, citra puluerem. ἀποννητὶ, citra laborem. ἀμελητὶ, neglecte. Et indefinite, ἄνω, seorsum. ἄτερ, seorsum. Item aliud excipiendi. πλήρ, præterquam. Item digressiuū, ὡσε, itaq;. Et prolubendi ἐμποδὸν, impedimento. Item occul-
tandi,

ERASMO ROT. INTERPRETE.

tandi, λάθηα, *clanculum*. & *declarandi*, ut διαρρηθόν, *luculenter*. ἀναφανδόν, *clare*. Nam ceterorum singulis addere nomina, iuxta rem significatam, primum infinitum fuerit, deinde necesse esset noua uocabula confingere. Quare praestiterit fortasse decem illa genera & in aduerbijs ponere. Substantiam, qualitatem, quantitatem, ad aliquid, ubi, quando, facere, pati, positus, habere. Conariq; ut singula ad horum generum aliquod referamus. Velut ουσιοδῶς, id est, substantialiter. ἐμφύχως, uiue. φυσικῶς, naturaliter. referantur ad substantiam. εὖ, bene. ἡδέως, libenter. ῥαδίως, facile. κυκλῶν, canine. ὡσπερ, tanq̄. ὡσε, ut. λίαν, ualde. πάνυ, admodum. ἡρέμα, paulatim. πάντως, omnino. ἤ, certe. δηλαδὴ, uidelicet. νη, certe. ναί, etiam. ἥμισυ, minime. οὐ, non. μή, ne. μὰ, non. ἴσως, forte. ἰδοὺ, ecce. ὦ, ο. ἀναγνωσέον, legendum est. εἰθε, utinam. ἰοὺ, iou. φεῦ, heus. ἄ, ah. εὐάν, euhan. ἄγε, age. referuntur ad qualitatem. ἅπαξ, semel. δις, bis. τρίς, ter. referuntur ad quantitatem. δεσποτικῶς, heriliter. δουλικῶς, seruiliter. ἴσως, æque. ὁμοίως, similiter. πολλάκις, sæpe. ὀλιγάκις, raro. μεγάλως, magnopere. μάλλον, magis. ἥτιον, minus. ἅμα, simul. referuntur ad ad aliquid. ἄνω, sursum. κάτω, deorsum. ὧδε, hic. ἐκεῖ, illic. ἐνθάδε, hic. πόρρω, procul. ἐγγύς, prope. χωρὶς, seorsum. ἔξω, foris. ἔσω, intus. ἐναντίον, contra. χαμαί, humi. ἄχ, mox. ὅθεν, unde. ἐνθα, ubi. ἐπέκεινα, ultra. πέραν, ultra. μεταξὺ, in medio. ἐνδερ, unde. ὅθι, ubi. ἴνα, ubi. referuntur ad ubi. νῦν, nunc. τότε, tunc. ἄνωθι, rursum. τέως, eousq;. ἠνίκα, cum. ἔπειτα, deinde. σήμερον,

THEODORI SECVNDVS

σήμερον, hodie. αύριον, cras. πάλιν, rursum. εὐθὺς, protinus. ὕστερον
 postea. παραχρῆμα, mox. ἐξαίφνης, subito. αὐτίκα, mox. ὄφρα, eo
 usq;. τόφρα, donec, referuntur ad quādo. ἀδρασικῶς, agilter. δε
 ωρητικῶς, speculatiue. τμάδην, sectim, referunt ad facere. παθη
 τικῶς, passiuē. πεποικυμένως, ficte, referunt ad pati. συλλήθεδην, uni
 uersim. ἀθρόως, aceruatim. ἀνευ, separatim. χωρὶς, seorsum. ἐφεξῆς
 deinceps, μίγδην, mixte, referunt ad positum. ὠπλισμένως, ar
 mate. περιεκτικῶς, complexiue. σεφανιοφόρως, cum coronis. δαφνο
 φόρως, cum laurea, referuntur ad habere. Cæterum horū dif
 ferentiæ melius sunt expendendæ.

DE CONIUNCTIONIBVS.

Coniunctiones copulatiuæ sunt eæ quoz, ἡμῆρ, atq;
 ἢ δε, atq;. ἀτάξ, at. αὐτάξ, at. ἦτοι, siue. Disiunctiua uero &
 ἢ ἐ, uel. Causalis autē etiā est ὄφρα, ut. ἐνεκα, ut. ὄννεκα, ut. Expleti
 uæ uero hæ, νῦ, quæ eadem & νῦν dicitur, & θήρ, ἄρ, ἄρ, κέρ. Ad
 uersatiua uero etiā est, ἔμπης, tamen. & πλῆρ, præterq;, aut ni
 si. Ac multæ quidem eadē uarie significant, ut καὶ, simul, &
 copulatiue, & ratiocinatiue, γε, uero, expletiue & diminutiue
 & causaliter. ἄρ uero expletiue, & ratiocinatiue, & circūscri
 ptiue, πέρ uero aduersatiue & diminutiue, ὅτι causaliter, &
 confirmatiue, δε copulatiue & ratiocinatiue, & circūscripti
 ue. Ac de octo quidem orationis partibus, quæ ad infle
 xionem & formationem pertinebant, hæc accommodate
 & sufficienter dicta sint, ut in secundo institutionis uolumi
 ne. τέλος.

THEODORI GAZAE LIBRI SECVNDI,
 ERASMO ROTERODAMO
 INTERPRETE, FINIS.